

دۆزەخ

لە ژێر رۆشنایی قورئان و فەرموودە
سەحیحەکانی پیغەمبەری خوادا

ئامادەکردن و کۆکردنەوەی

باوکی محمد

دۆزەخ

پیشکش :

به و گه نجانده‌ی ته‌مه‌نی لایه‌تیران به‌خت ده‌که‌ن له پیناوی دینی خوادا.
به و موسولمانانه‌ی هه‌وتی بزگار بوون ده‌ده‌ن له ناگری بلیسه‌داری دۆزه‌خ.
به هه‌موو نه‌وانه‌ی یارمه‌تی دهرم بوون.

- نایس کتیب : که‌شتیک به‌ناو دۆزه‌خدا

- نلاده‌کردن و کو‌کردنه‌وه‌ی : باوکی محمد

چاپی به‌که‌م - سلیمانی - سالی : ۱۹۹۹

- له‌بلاو‌کراوه‌کانی کتیبخانه‌ی ناراک

- تیراژ : ۴۰۰ دانه

پيشه‌کي چاپي دووه

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ أَنْفُسَنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مِنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مَضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَمَنْ تَبَعَ يَاحَسَنُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (آل عمران/ ۱۰۲)
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَكُمْ وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا (النساء/ ۱)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ، يُصْلَحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِمْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا (الأحزاب/ ۷۰) -
(أما بعد :

إِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وسلم) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

پیداچونه‌ی نامیلکه‌ی (گه‌شتیک به دۆزه‌خ دا) و سه‌رله‌نویج داپشتنه‌و‌ی به‌شیوه‌ی‌کی زانستی و جهد پر م کردن به‌به‌لگه‌ی قورپان و فرموده و ووتی زانا‌یان ، به‌تريکي سه‌رشانم زانی .

له‌م نامیلکه‌یه‌دا زۆرينه‌ی سه‌رباسه‌کانی گرتۆته‌خۆ که له‌باره‌ی دۆزه‌خ‌وه هاتون له‌هه‌موو نه‌سه‌راوه و ته‌فسیرانه‌ی به‌رچنگم که‌وتون . نه‌مه‌ش هه‌نگاوی دووه‌مه‌ بۆ به‌پيژکردنی نامیلکه‌کانی زنجیره‌ی پۆڤی دوايي

خوازيارم له‌م سه‌رله‌نویج کۆکردنه‌وه و ئاماده‌کردنه‌دا سه‌رجه‌م بابه‌ته‌کانی دۆزه‌خم هه‌ینابیت ، نه‌مه‌ش بيه‌ته زیاتر که‌رانه‌وه بۆلای خواي که‌وره و پابه‌ندبون به‌قورپان و فرموده‌ی پاستی پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) ، چونکه ته‌نها هه‌لکيشراينیک له‌ناو ئاگرى دۆزه‌خدا هه‌موو چيژو خۆشی و پشوریه‌ک له‌بیر ده‌باته‌وه !

...إلى آخر الحديث^(۱). واته: (له روزی دوايي دا دوزه‌خی به که دینن که خوشترین زیانی
 هه‌بوویت له دنیا دا، به کجار له ناکری دوزه‌خ هه‌لته کشریت، شجا بیی به و تربیت نه‌ی به‌نی تادم
 نایا قهت هیچ خۆشی به‌کت دیوه؟ نایا قهت تۆشی نازو شیعه‌ت بوویت؟ تۆش دهلێ نه‌به‌خوا
 نه‌ی په‌روه‌ردگار... تا کۆتایی هه‌رموده که)

هه‌ول دراوه زانیاریه‌کی زیاتر و چر و پتر پێشگه‌ش بکری - به‌پشتیوانی خودا - نه‌مه‌ش
 له‌کاتیکدا دج لاوازی باوه‌پ بالی کیشاوه به‌سه‌ر هه‌ندێ له‌نه‌وه‌کانی نه‌م نومه‌ته‌دا، خه‌ریک
 به‌جاریک ده‌که‌ن هه‌موو په‌ش ده‌بیت و گوناوه‌ تاوان بپوا داده‌پۆشیت لیره و له‌وێ دارمان و بی
 هیوایی له‌هه‌ندێ ده‌م و چاو ده‌خوینرێته‌وه . نه‌مه‌ش به‌هۆی بی‌ناگایی تیکه‌یشتنی راست و
 دروست له‌دوو سه‌رچاوه‌ پێرۆزه‌ که‌وه‌یه - پێشتر وه‌ک ته‌نها هه‌نده‌ری بۆ کاری چاک و
 که‌پانه‌وه‌ له‌ خراپه‌، نه‌م نا‌میلکه‌یه‌ نوسرا، به‌لام نیستا زیاد له‌مه‌ش به‌رنامه‌ و پڕۆگرامیکی
 زانستانه‌ ده‌گریته‌ به‌ر به‌پشتیوانی خودا - هه‌روه‌ها که‌شیکی تیمانی دۆر به‌هیز دروست ده‌که‌ن
 له‌دلی خوینه‌ردا .

ده‌سپیک

ان الحمد لله حمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن ميثات اعمالنا،
 من يهديه الله فلا مضل له ومن يضل فلا هادي له واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
 واشهد ان محمدا عبده ورسوله (ﷺ)

به‌پشتیوانی خۆای که‌وره‌ که‌ ژیر سینه‌ری نه‌م نیسلا مه‌ شیرینه‌ داو له‌ سه‌ر ڕیگای کاروانی
 خوا یستان باب‌ه‌ تیکمان بۆ که‌ لاله‌ کردوون که‌ هه‌لینجراوی سه‌رچاوه‌ی ده‌وانی قورئان و هه‌رموده‌ی
 شیرینی پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ره‌ (ﷺ)، وه‌هه‌ولیش دراوه‌ زانیاری پوخت له‌باریه‌وه‌ کۆیکرینه‌وه‌
 که‌ بیری به‌ له‌ (که‌شتیک به‌ ناو دوزه‌خ دا) به‌و هیوایی به‌تبه‌ هۆی وه‌بیرمه‌ینانه‌وه‌
 ناگادار کردنه‌وه‌ی گشت لایه‌ک و جله‌ و گیرمان بکات له‌ تاوان و سه‌رپێچی خۆای که‌وره‌ .

و هبیته مایه‌ی نزدیک بونوه‌ی بنده‌کان له‌خوای پوره‌ردگارویه‌دهست مینانی په‌زامه‌ندی خوا و گیشتن به‌به‌هشتی به‌رین ، به‌لئ ، خوینهرانی خواناس ، دواي شه‌وی ناسمانه‌کان و زه‌وی له هم‌وو گیاندارو مرقه‌کان دانه‌مالرین و هیچ که‌س نامینیت‌وه ته‌نھا خودی خواي بالاده‌ست نه‌بیت شو کاته‌ی دوا قوناغی ژيانی دنیا کوتایی پی‌دیت و سهره‌تای بییننه‌وی به‌ری په‌نج و کژکش ده‌ست پی‌ده‌کات و قوناغه‌کانی پوژی دوايي دیته پیش‌وه . شه‌و پوژه دوايي به‌ی که‌له‌گل سهره‌تای ده‌ست پی‌کردنیدا به‌نرکه‌و ناله‌یه‌کی گه‌وره و توقینره ده‌ست پی‌ده‌کات . جا به‌و ده‌نگه راجله‌کینه‌ره هم‌وو که‌س که‌پو کاس ده‌بیت و خه‌لکی زۆر به‌لاوازی و بی‌ده‌سه‌لاتی و داماری و که‌ساسی به‌توزو خۆلی چه‌نده‌ها ساله‌ی ناوگۆږی تاریکه‌ره به‌ره‌و گۆږه‌پانی . لپرسینه‌وی خواي ده‌پۆن .

پاوه‌ردارانی خۆشه‌ویست با له دنیای بیرو نه‌دیش‌دا خۆمان بخه‌ینه شه‌و سات‌وه که‌ گرم‌وو ناله‌که‌دیت ... واخه‌ریکین به‌ره‌و مه‌حشر ده‌روین و له‌ترساندا دل‌مان ده‌له‌رزیت و په‌نگمان هه‌لپرسکاوه‌و سهرمان سه‌بی بووه چاومان بپروه‌ته شه‌و شوینه‌ی که‌وا ده‌نگه‌که‌ی لیوهدیت ، به‌پووت و قووتی به‌ترس و بیمه‌وه له‌ناو چه‌نجالی ناپۆږه‌ی شه‌و خه‌لکه‌داین ، وه‌هر له‌و ساته‌دایه که‌خواي گه‌وره هیزو ده‌سه‌لاتی له‌هم‌وو که‌س سه‌ندروه‌ته‌وه ، شه‌وها شه‌یتانه‌کانیش که‌تا دوینی له‌سهر زه‌ویدا سهرکه‌ش و یاخی بوون ، وانه‌مۆ شه‌وانیش زه‌لیل و بی‌ده‌سه‌لات و زه‌بوونت ، ته‌نانه‌ت هم‌وو دپنده‌و گیانداره‌کانیش له‌و پوژه‌دا کش و مات و بی‌توانان .

ئه‌ی دواي حالی ناسمانه‌کان و نه‌ستیره‌کان چۆن ده‌بیت ؟

به‌لام حالی شه‌وان گه‌لئ خراپ‌تره‌شه‌وها نه‌ستیره‌کان به‌و گه‌وره‌یی و زه‌به‌لاله‌ی په‌یانه‌وه ده‌که‌ونه . خواره‌وه و خۆر و مانگه‌ له‌ناو ده‌چن و پوناکی‌یان نامینیت و له‌په‌خش و پوناکی ده‌که‌ون و زه‌وی به‌جاری پاره‌پاره ده‌بیت و فریشته‌کان پۆل پۆل دینه‌خواره‌وه تنجا له‌و و یستگه‌یدا بۆماوه‌ی (۵۰۰۰) سال^(۲) راده‌وه‌ستین و خۆر هینه‌د نزیک ده‌بیت به‌دووری (۳) میل خه‌لکی به‌پێ‌ی گوناوه‌کانی خۆیان له‌ناره‌ق و جواناوی خۆیان غه‌رق ده‌بن له‌و پوژه‌دا هه‌ر که‌س ده‌لیت (نفسی ، نفسی)^(۳)

(۲) له‌ریوایه‌تی موسلیم و یوخریدا هاتروه . هه‌روه‌ها له (الزغب والزهیب) دایه که بۆماوه‌ی (۴۰) یان (۵۰) (۱)

(دراوه‌مسلم) یان (۸۰) هه‌زار ساله

(۳) ته‌م باسه‌ له‌کتیبه‌ی (ابن کثیر) و (قصص الانبیاء) و (الزغب والزهیب) دا هاتروه

واته (هرخوم هرخوم) بزگارم بیت هینده ساته وه خسته که ناهمه واره خه لکی تیکرا داراده که کئی ده توانیت مزله له خوا بخوانیت وه داوای لی بکات که ثبتر دادگایی خوی ده ست پی بکات و چاک و خراپه جیابکاته وه . باشه ، و اچاره روانی کوتایی پی دیت و خوای گوره دیت خواره وه بۆ لیکولینه وه و لپرسینه وه ،

جاهر که س به پی ی رفته تارو کرده وهی خوی مافی وهرده گریه ، وتاوانباران و بی باوماران به نیوچاوان راده کیشترین له سهر سهر به ره و دزده خ پاپیچ ده کرین ، به لام چ دوزه خیک ؟ نه دوزه خه ی سکالا لای خوا ده کات و ده لیت : (نهی خوا به گیان به شیکم به شیکمی خواردر سروتانی)^(۱)

نه دوزه خه ی که هه موو لاشته ی مرقف ده خوات و ده یسوتینیت جگه له شوینی سوجه نه بیت ، که نه ویش خوای گوره به به زه یی خوی حرامی کردوه له سهر ناگر که بیسوتینیت : وهی پیغمه مبر (ﷺ) ده قهرمیت : (تاكل النار ابن آدم الا اثر السجود حرم الله على النار ان تاكل اثر السجود)^(۲)

واته : (ناگر هه موو لاشه ی ئاده میزاد ده خوات جگه له شوینی سوجه نه بیت ، خودا حرامی کردوه له سهر ناگر که بیسوتینیت)

نه ی نه وهی ئاده می هه له خه تار هه تاکه ی نه فست ناگریته وه و فریوت ده دات و شه ی تان له خشته ده بات بیدار به ره وه و شهرم بکه له خوا وازهینه له تاوان . نه ی نه فسی پیسی تاوانکار خه جاله بیت ده تهوئ خه جاله تی قیامه تمان بکه ی ، په شیمان بیهره وه ، له خه وی غه فله تاپه ره و پیش نه وهی پوو په شی بهر قاپی خودابیت . خۆت بهاریزه له تاوانه کان ، پیش نه وهی هه موو نه نداهه کانت بینه شایه ت له سهرت و به جاری هه موو کاره ناپه سه نده کانت په رده ی له سهر هه ل به مالریت . نه ی نه فسه نه فامه که هه تاکه ی دوزه خ نات ترسینیت و دیمه نه کانی ناتگیرته وه له تاوان . له بیرری خۆتی ده به یته وه که گوناهاکریکی دوزه خیی له بنی دوزه خدایه که یه کپارچه بۆنه قه قنه س - خه لوز - و نکه نک وهاوار ده کات تاهه زار سال و ده لیت : (یا حنان ، یا حنان ، یا منان ...)^(۳)

(۵) صحیح سنن ابن ماجه (ص ۴۲۵ ج ۶)

(۴) رواه البخاری

(۶) (بهونه تفسیری - ابن کثیر -)

دہ تہوی بیبتہ سووتہ منی دوزخ بہ سزای لاشہی و دہرونی پر نیش دا ببریت ، ہہ تاکہ ی بز
ساتیکیش بیت بیرو ہند لہ حالی خوت ناکہ یتہ و لہم دیرہ شیعہ پند و ہرناکریٹ :-
ریواریکم بز توشوویہ ک لام داوہ تہ نہم دونیایہ

کوچ کردنی یہ کجارہ کیم لہ نہ مزو یا سبہ یدایہ
دہبا نہی نہفسہ کہ پندو دہرس و ہریگریٹ و ، ہاوری نہندامہکانی لاشہ لہتاوت بہرز
نہبتہوہ ...

وہک شاعیر دہلپت :-

تکاسلت نفسی لسانی سعادی

ما انتھضت شوقا للعبادة

وائیمہش بہ پشتیوانی خوی گہورہ چہند زانیاریہک دہربارہی دوزخ و دیمہنہکانی ، بہ پنی
قورٹان و فرمودہ راستہکان دہیخہینہ بہر دیدہی خوینہری بہرپز بہ ہیوای نہوہی سوومہند بیت
بڑتان و مایہی پڑامہندی خوی میہرہ بانیش بیت .

نایا نیستا دوزخ دروست کراوہ

بہ لئی تقدہی ہرہ تقدی زانا پیشینہکان لہسر نہو پایہن کہ نیستا دوزخ دروست کراوہ و
ہرگیز لہناوناجیت ، وہخوی گہورہ پیش دروست کردنی شادہ میزاد و جنوکہ دوزخہی دروست
کردوہ

لہپاستیدا چہندہا ثایہتی پیروزیش نامازہیان بز نہم راستی بہ کردوہ ، لہفرمودہیہکی
بہرخیشدا ہانووہ کہ پیغمبرہی خوا ﴿﴾ فرموہیہتی : (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوَأَيْتُمْ مَا
رَأَيْتُمْ لَضَحِكْتُمْ قُلَيْلًا وَلَبِئْسَ كَثِيرًا ، قَالُوا مَا رَأَيْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : رَأَيْتُ الْجَنَّةَ
وَالْفَارَ) ^(۷) . واتہ : (سویند بہو کہسہی گیانی منی بہدہستہ نگہر نہوہی من بینوہ نیوہش
بشان بینایہ نہو ، کہم پی دہکہنین و تقدہگریان ، فرمویان چیت بینوہ نہو . نہ

پیغمبرہی خوا ؟ فرمووی (بہہشت و دوزخم بینوہ) .

که واته دمه به لگه له سهر نه وهی نیستا دوزخ دروست کړاوه ، له فرموده یه کی ترڅو
 ښاتووه : پیغه مېر (درودو سلوی خوی لی بیت) فرموویه تی : (ان احلکم اذا مات عرض علیه مقبله
 بانفاده وانثی ، ان کان من اهل الجنة فمن اهل الجنة ، وان کان من اهل النار فمن اهل
 النار...)^(۸) واته (هر یه که له نېوه که ده مریت ، له گزوا جی خوی نیشان ده دریت ، که
 له به به شتی بی نه وه له نه ملی به به شته ، وه نه که دوزخ خی بیت نه وه له نه ملی دوزخه...)

له (صحیح مسلم) دا هاتووه که پیغه مېر (درودو سلوی خوی لی بیت) فرموویه تی : (رأیت
 فی تمامی کل شیء وعدتم به ، حتی لقد رأیتنی أخذ قطفا من الجنة حين رأیتونی تقدمت
 ، ولقد رأیت النار یحطم بعضها بعضا حين رأیتونی تأخرت)

واته : (له م جی په دا هه مو نه و شته نه ی په یمانتان پی دواوه بینیم ، هه تا هیشوی تر ټکی
 به به شتم ده گرت ، که منتان بینی به ره و پیش بویشتم . وه به راستی ناگرم بینی به شیکې به شیکې
 تری تیک ده شکانه . کاتی که منتان بینی بق دواوه ده گارامه وه) . به لگه ی تر له سهر دروست
 کړاوی به به شته ، پیغه مېر (درودو سلوی خوی لی بیت) فرموویه تی : (لما خلق الله الجنة ، قال
 لجبریل : اذهب فانظر اليها... الحديث)^(۹)

واته : (کاتی خودا به به شتی دروست کړد ، فرمووی : (نه ی جویره نیل بهو سپری نار
 به به شته بکه... فرموده ده) .

به لاه له باره ی شوینه که یوه زاناکان چه ند بچوتیکی جیاوازیان هه به . هه ندیکان ده لاین :
 له به شتی خواره وهی زدوی دایه هه ندیکې تریشیان ده لاین دوزخ له ناسماندایه ، به لاه رای په ساند
 نه وه به که هیچ به لگه یه که راسته و خق نه هاتووه له سهر دیاری کردنی شوینه که ی^(۱۰) . کانی
 کزبونو وهو لیبرسینه وهی خوانه ناسان کزتابی هات ویستیان به سهر پردی (صراط) دا که به سهر
 دوزخ دا ده پوات - به پنه وه وه که باوه دپاران ، نه وه فریشته کان وازیان لی تاهیتن به ناسانی
 به پنه وه به لکو قولایان لی گیرده که ن و پایانده کیشن بق دوزخ ، نه وه دوزخه ی که جی
 سه رشپری و سزاو پیسواپی به ، که هه مو جوړه سزایه کی تیدایه ، وه نه وانه ی که له ناو دوزخدان
 ده بیت کیم و خوین و زوخواوی پاشماوه ی سوتینراوانی تر بخون ،

سويند به‌خوا دۆزه‌خ شه‌په‌یکه‌ی کوشنده‌یه که لاشه‌ بێهیزه‌ که‌ت له‌ به‌رامبه‌ر که‌متريه‌ سزایدا پاناگریت ناگاداره‌ ، وریابه‌ ، هه‌ول و کۆشش بکه‌ بۆ خۆت پزگار ناکه‌یت ؟! شه‌وه‌تا میکانیل که‌ فرشته‌ ته‌یه‌که‌ له‌ لایه‌ن خۆای که‌وه‌وه‌ له‌ تاوان پاریزاره‌ ، له‌ پۆژه‌ی دۆزه‌خ دروست کراوه‌ پێ ناکه‌نیت

عن ابن عباس (ره‌زای خۆای له‌ بیت) **عن رسول الله (ﷺ) : (قال لجبریل : ما لي لا أرى ميکائیل ضاحکا قط؟ قال : ما ضحك ميکائیل منذ خلقت النار)** ^(۱۱)

واته‌ : (په‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ جویره‌ ئیله‌ی فه‌رموو: بۆچی هه‌رگیز میکانیل نابینم پێه‌یکه‌ نیت ؟ نه‌ویش فه‌رموو : (میکانیل له‌ پۆژه‌ی دروست بوونی ناگه‌روه‌ پێه‌یکه‌ نه‌یوه‌)

یه‌که‌م : په‌نگی ناگه‌که‌ی

ناشکرایه‌ که‌ ناگر ته‌نیکه‌ی که‌رمی کلپه‌ سه‌ندووی دره‌وشاوه‌یه له‌ دنیا دا ، یه‌لام ناگری دۆزه‌خ لای ئیمه‌ زانراو نه‌یه‌ ، ناشتوانین هه‌یج له‌ باره‌یه‌وه‌ بزاین مه‌گر زانیاریه‌که‌ له‌ په‌یکه‌ی په‌یامی خواوه‌ پیمان که‌ یشتبیت - ئیمامی (بوخاری) (ره‌حمته‌ی خۆای له‌ بیت) له‌ باره‌ی نۆد په‌شی ناگری دۆزه‌خه‌وه‌ فه‌رموده‌یه‌ که‌مان بۆ ده‌گه‌یه‌ته‌وه‌ ده‌فه‌رمویت : **(اترونها - نار جهنم - حمراء کناکم هذا ؛ لیه‌ی اشد من النار)** ^(۱۲) . واته‌ : (نیوه‌ ده‌زانن ناگری دۆزه‌خ وه‌کو شاگری نیوه‌ سووره‌ ؟ به‌ لکه‌ر له‌ قه‌یر په‌شته‌ر) .

له‌فه‌رموده‌یه‌کی تر دا هاتوه‌ : **(اوقد علی النار الف سنة حتی احمرت ، ثم اوقد علیها الف سنة حتی ابيضت ، ثم اوقد علیها الف سنة حتی اسودت مظلمة)** ^(۱۳)

واته‌ : (ناگری دۆزه‌خ گه‌وتینی پێ درا بۆماوه‌ی هه‌زار سال هه‌تا سوور بوو ، پاشان گه‌وتینی پێ درا هه‌تا سوور بوو ، پاشان گه‌وتینی پێ درا هه‌تا سپی بوو ، پاشان گه‌وتینی پێ درا بۆماوه‌ی هه‌زار سال هه‌تا په‌ش داگیرسا) هه‌ندێ له‌ زانایانیش کاتێ له‌ باره‌ی بونه‌وه‌ره‌وه‌ ده‌دوین باسی ئهم جۆره‌ ناگه‌ره‌که‌ن ، که‌ به‌هۆی ته‌یروانینیان بۆ خۆو نه‌ستیره‌کانی تروه‌ به‌دییان کردوه‌

(۱۱) رواه أحمد من رواية إسماعيل بن عياش وبقيّة رواته فُتَات مُغْذِبُ التَّغْذِيبِ وَالتَّهْجِيبِ .

(۱۲) عقبة المؤمن (أبو بكر حابر الجزائري)

(۱۳) ئهم فه‌رموده‌یه‌ لاوازه‌ بگه‌یه‌ره‌وه‌ بۆ (التَّغْذِيبِ وَالتَّهْجِيبِ) ی مامۆستای فه‌رموده‌ناس (عبد ناصر الدين الألباني)

خۆای که‌وره‌ دینمووی نه‌وانه‌ بکات که‌ به‌ی زانست هه‌یرش ده‌به‌نه‌ سه‌ری لیره‌وه‌ له‌وی

دووم: قوولایی دۆزه‌خ و تینی گهرمی و فراوانی یه‌که‌ی

پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فرمویت (ان الصخرة العظيمة لتلقى من تنفير جهنم فتتهوى فيها سبعين عاما ما تقضى الى قرارها) (۱۱) واته به‌ردیکی گهره فپئی ده‌دریته ناگری دۆزه‌خه‌وه، حافتا سال به‌رده‌بیته‌وه و هیشتا ناگاته جئ سواته بنکی دۆزه‌خ-

هه‌روه‌ها (ابر هريرة) (به‌زای خوی لی بیت) ده‌فرموی: (بقرئیکیان لای پیغه‌مبەر (ﷺ) بووین، گوریمان له‌ده‌نگیکی، نۆد به‌رزبوو نجا پیغه‌مبەر (ﷺ) فرموی (ئه‌وه زانیان ئه‌وه‌ده‌نگه به‌رزه‌چی‌بوو؟ وتمان خواو پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌زانن فرموی: (ئه‌وه یه‌کئ بسو له‌به‌رده‌گهره‌کان که‌خوای گهره فپئی دایه ناگری دۆزه‌خه‌وه، (۷۰) ساله به‌پیوه‌یه، نیستا گه‌پشته‌جیگای خوی).

له‌فرموده‌یه‌کی راستدا هاتوه: (لو كان المسجد مائة ألفا او يزيدون وفيهم رجل من اهل النار فتنفس فاصابهم نفسه لاحترق المسجد ومن فيه) (۱۲). واته: نه‌که‌ر له‌م مزگه‌وته‌دا هه‌زار یان زیاتر هه‌زار که‌سی تیابیت و یه‌کیکی نه‌هلی دۆزه‌خی تیابیت، هه‌ناسه‌بدات و هه‌ناسه‌کی به‌ریان بکه‌ویت، ئه‌وا هه‌ناسه‌که‌ی مزگه‌وت و نه‌وه‌شی تیابه‌تی ده‌یستوو تینیت یان (ئه‌وه‌ی تیابه‌تی ده‌یستوو تینیت).

له‌کتیپی پێشه‌وا (احمد) (به‌حه‌تی خوی لی بیت) له‌ (الزهد) (۲-۳۱) هاتوه: جاریکیان ئیمامی عومره‌ی کرپئ خه‌تتاب (به‌زای خوی لی بن) داوای ئامۆزگاری له‌که‌عب کرد و فرموی: (یا‌که‌عب خوفنا، قلت یا‌امیر المؤمنین اولیس فیکم کتاب الله وحکمة رسول الله ﷺ؟ قال: بلی ولكن خوفنا، فقلت یا‌امیر المؤمنین اعمل عمل رجل لو وافیت يوم القيامة بعمل سبعین نیبا لا‌زدريت عملك مما تری، فاطرق عمر-وتکس- ملیا ثم افاق فقال: زدنا یا‌که‌عب. قلت: یا‌امیر المؤمنین لوفتح من جهنم قدر منخر ثور بالشرق و رجل بالمغرب لغلى دماغه حتى یسيل من حرقا، فاطرق عمر-وتکس- ملیا ثم افاق، فقال: زدنا یا‌که‌عب. قلت: یا‌امیر المؤمنین آن جهنم لتزفر يوم القيامة زفرة لا‌یبقى ملك مقرب او نبي مصطفى الا‌خر جائیا على ركبتيه وبقول رب نفسي نفسي لا‌اسنك اليوم الا‌نفسی، فاطرق عمر ملیا. قلت:

(۱۴) رواد أحمد والترمذي وصححه الشيخ الألبانی

(۱۵) رواد ابن یعلی و إسناده حسن ولی منه نكارة (لهذه الرغبة والترهب)

یا امیر المؤمنین ، اولیس تجدون هذا في كتاب الله عزوجل ؟ قال : كيف ؟ قلت : قول الله تبارك وتعالى : (يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها وتوفى كل نفس ما عملت وهم لا يظلمون) (النحل)^(۱۶)

واته : (نهی که عب بمان ترسینه ووتم نهی نه میری موسولمانان نایا له نیرو نیوه دا کتیبه که ی خوار سوننه ته کا نی پیغه مبه ر (ﷺ) نهی به ؟ فهرمووی : (به لئ هه به ! به لام بمان ترسینه ، پاشان ووتم نهی نه میری موسولمانان تو نه ونده کاری که ورده وقر بکه نه گهر له روژی قیامه تدا به نیریت مه تا نه اندازه ی هه فتا پیغه مبه رکاری چاکه ت کردبیت ، هیشتا کاره که ت به که م دزاسیت له چاو نه و ناره هه تیانه ی که له قیامه تدا ده بیینیت . ئیمامی عومر سه ری دانه واندو ماوه به که دوش دامآ ، پاشان به ناگا هاته وه ، پاشان فهرمووی : زیاتر بمان ترسینه نهی که عب ووتم : نهی نه میری موسولمانان گهر نه اندازه ی لوتی گایه که له پوژمه لاتوه دوزخ بکریته وه وه پیاو یکیش له پوژناو ابیت ، نه و نه و پیاوه میشکی ده کولیت و هه تا له گرمی دا ده وتیته زه و ده ریوات . پیشه و عومر سه ری دانه واندو ساتیک بی ناگابوو ، پاشان هاته وه هوش خوی ، نجا فهرمووی : نهی که عب زیاتر بمان ترسینه . ووتم : نهی نه میری موسولمانان به راستی له قیامه تدا دوزخ دنگ و هاوار و ناله به کی گهره ی وه های لی دیت ، که هرچی فریشته ی نزیک یان پیغه مبه ری پالیرواو هه به له سه ر نه ژنق ده که ون و ده لین : نهی په روه دگار ته نها نه فسی خوم داواده که م ته نها نه فسی خوم وه داوای که سی تر ت لی نا که م ته نها نه فسی خوم بزگار بکه ، ئیمامی عومر سه ری دانه واندو که میک بی ناگابوو . نجا من ووتم : نهی نه میری موسولمانان نایا نه م پوداوه له کتیبه که ی خوای گهره و میره باندا به دی نا که ن ؟ فهرمووی چوون ؟ وتم : نه م ووتی خوای گهره به که له واتایدا ده فهرمویت :-

(قیامت نه و پوژه سه خته به که هه موو نه فسیک ته نها به رگری له نه فسی خوی ده کات - چونکه به نده کان هه تا پیوستان به نه اندازه ی گهر دیله به که خیر هه به له و پوژه ناره هه تدا - وه هه موو نه فسیک خیر یان خراپه ی کردبیت نیشانی نه دریت وهسته میان لی تا کریت - واته نه خراپه کانیا ن بز زیاد ده کریت و نه چاکه کانیشیا ن بز که م ده کریت وه)^(۱۷)

(۱۶) (انظر كتاب الحديث في علم الحديث والزهديات لأبن الجوزي ، حققه وعلق عليه مصطفى البكي) (ج ۳)

(۱۷) (بسم الكريم الرحمن - ج ۳ - ص ۵۹)

پیغمبریش (ﷺ) ده‌فرمودیت (لاتزال جهنم یلقى فیها وتقول حل من مزید؟ حتی یضرب فیها رب العزة قدمیه فیزوی بعضها الی بعض. تقول : قضا ، قضا ، وعزتك) (۱۸)

واته (برده‌وام مرقف و جنوکه فری دهریته دوزه‌خه‌وه وه‌دوزه‌خیش ده‌لیت نایا زیاتر هه‌یه فری‌بدریته ناومه‌وه ؟ هه‌تا پروه‌رگاری مه‌زن پی‌ئی پیرقزی ده‌خاته بارویه‌وه ، و‌دوزه‌ریته‌ویه‌که ، وه‌ده‌لیت : به‌سمه به‌سمه سویند بیت به‌عیزه‌تی تو)

به‌لئی شه‌وه شوینی شه‌وه که‌سانیه که‌له‌دنیا‌دا گالته‌یان به‌به‌یره‌وو به‌رنامه‌ی خواده‌کرد و پچکه‌ی خوارو خچی ده‌سکرتدی مرقفیان گرتبویه‌به‌ر ، بق هه‌تا هه‌تایی له‌ویدا ده‌میننه‌وه برده‌وامیش بازارو شه‌که‌نچه‌یان له‌سه‌ر زیاد ده‌کریت ، وه‌خواردن و خواردنه‌ویان ته‌نھا ناری کولارو کیم و زوخاری نوزه‌خه‌تی به‌کانه ، هه‌روه‌ها به‌هوی ناوانه‌کانیانه‌وه بیویان ره‌ش وناشرین ده‌دیت ، له‌همو گوشه‌یه‌کی نوزه‌خه‌وه هاوارده‌کین و ده‌لین : شه‌ی ده‌رگاوانی دوزه‌خ نایا نینر کاتی سزا کوتایی نه‌هات ؟ خزهیچیان نه‌ما نه‌سوتیت ؟ به‌لام به‌نه‌خیره‌لامیان ده‌دریتره‌وه پتیان ده‌وتریت : (نیزه هه‌رگیز تازه به‌ته‌مایی ژبانی ناسوده‌یی و خوشی مه‌بن ، به‌لکو هه‌ر چاوه‌پی‌ئی شه‌وه بن هه‌ر سزا کانتان له‌سه‌ر زیاد بکریت ، و کوتلی سه‌رشانتان هینده‌ی ترقرس و گران بکریت ، بن‌ده‌نگ بن شه‌ونده مه‌لین . به‌لکو جاری واه‌یه به‌ووشه‌ی (فاخسئوا) وه‌لامیان ده‌دریته‌وه که‌له‌زمانی عه‌ره‌یی‌دا بق (چغو هه‌په‌ی) سه‌گه به‌کار دیت ، واته شه‌ونده مه‌ره‌بن ، به‌هیچ شتیه‌یه‌که به‌شیمان بیونه‌وه دادیان نادات و فریایان ناکه‌ویت... له‌همو لایه‌که‌وه ناگر که‌مارویان داوین : له‌لای سه‌روه‌وه و لای پاست و لای چه‌پ و له‌پتیشه‌وه‌وه له‌دواوه ده‌وری داوین له‌ناویا نوqm ده‌بن و ده‌که‌ل قانیان ده‌دات و تاریکی بالیان به‌سه‌ر ده‌کیشیت و خواردن و خواردنه‌ویان ناگره... جل و به‌رگیان ناگره ، پشوودانیان هه‌ر ناگره ، هه‌موو هاوده‌م و خزشه‌ویستیان ناگره‌وه‌س ، کورسی ناگرینیان بق بازاره‌ته‌وه ، هه‌ر ناویک که‌یخونه‌وه جەرگ و هه‌ناویان داده‌پزینی ، له‌هه‌ر لایه‌که‌وه ده‌یگری هه‌ر هاوارو شین و واوده‌یلایه ، هه‌موو داواکارو ناوت خوازی مردنن به‌لام نامره‌ن .

(ابو هريرة) (به زای خوی لی بیت) ده گزینده که پیغمبر (ﷺ) فرموده‌ی (نه و ناگره‌ی که له دنیا دا ده‌یکه نه‌وه به‌شیکه له‌حفتا به‌شی ناگره دزوخ) . (ناوگم جزء من سبعین جزء من نار جهنم) .

پیغمبر (ﷺ) له باره‌ی فراوانی و گه‌ره‌ی دزوخ‌وه فرموده‌ی (یؤتی بجهنم یومئذ لها سبعون الف زمام ، مع کل زمام سبعون الف ملک) ^(۱۹) .

واته (له‌روژی دوایدا دزوخ ده‌مینریت حفتا هزاره‌لقه‌ی مه‌یه و مه‌ر نه‌لقه‌یه‌کیش حفتا هزاره‌ فرشته‌ مه‌لی گرتوه) خودا په‌نامان بدات ، نه و فرشته زه‌به‌للاح و گه‌رانه حفتا هزاریان ته‌نها یه‌ک نه‌لقه مه‌له‌گرن ، ده‌بیت دزوخ گه‌ره‌ی یه‌ک‌ی چند بیت !

به‌لکه‌ی تریش له‌سه‌ر گه‌ره‌ی دزوخ نه‌وه‌یه که‌خوړو مانگه‌ چنده گه‌ورن که‌چی فزئ ده‌رینه دزوخ‌وه و هک ده‌فرمودیت : (الشمس والقمر مکوران فی النار) ^(۲۰) .
واته : (خوړ و مانگه‌ فزئ ده‌رینه دزوخ‌وه) .

سئیه‌م: ده‌رگا‌کانی دزوخ و ناوه‌کانی

ده‌رگا‌کانی دزوخ ژماره‌یان حوت و هک پیغمبر (ﷺ) له‌فرموده‌یه‌کی (صحیح) دا‌ناماژده‌ی بز کردوه

نیمای عه‌لی (به‌زای خوی لی بیت) فرموده‌ی (ده‌رگا‌کانی دزوخ به‌و شتیه‌یه نه‌بو هارون فرمودی- یه‌ک له‌سه‌ر یه‌کن .

وه‌ده‌فرمودیت : (حوت ده‌رگای یه‌ک له‌سه‌ر یه‌کن ، یه‌ک‌م پر ده‌بیت پاشان دوهم ، پاشان سئیه‌م ، مه‌تا مه‌مووی پر ده‌بیت) ^(۲۱) .

بیگو‌مان نه‌م ده‌رگایانه به‌به‌زه‌یی خوی میهره‌بان له‌مه‌زانداده‌خرین و هک پیغمبر (ﷺ) فرموده‌ی (اذا جاء رمضان فتحت ابواب الجنة ، وغلقت ابواب النار...) ^(۲۲) .

واته (نه‌گه‌ر په‌مه‌زان بیت ده‌رگا‌کانی به‌مه‌شت ده‌کرینه‌وه و ده‌رگا‌کانی دزوخ داده‌خرین...)

(۱۹) (رواه مسلم عن عبدالله بن مسعود)

(۲۰) (مسلسلة الاحادیث الصحیحة) (۳۲/۱)

(۲۱) (ابن کثیر/ ۱۶۲/۴)

(۲۲) (الجنة والنار ص/ ۲۸)

له‌راستیدا ژيانی (البوار) که دوزخه ژيانیکی پر مهرگسات و ناره‌حتی به و له‌چهند دهرگایک پیک دیت ، به‌رزترین دهرگای دوزخ ناسان ترین سزای تاییه ، توند ترین وسه ختترین سزاش بۆنزم ترین پله‌ی دوزخه ، مهر دهرگایک له‌دهرگاکانی دوزخ ناویکی تاییه‌تی مه‌یه

خوای‌گه‌وره و مپه‌ره‌بان ده‌فرمویت (وان جهنم لموعدهم اجمعین ، لها سبعة ابواب لكل باب جزء مقسوم) (الحجر/۴۲-۴۴) واته : به‌راستی دوزخ شوینی به‌لین پیدرای مه‌موویانه ، حوت دهرگای مه‌یه بۆهر دهرگایکیان له‌وانه به‌شیکی دیاری کراوی مه‌یه له‌سزاش ناره‌حتی (

مه‌روه‌ها پاره‌ردگاری مه‌زن ده‌فرمویت: (ان المنافقين في الدرك الاسفل من النار النساء/۱۴۰) واته : به‌راستی دود بووه‌کان له‌پله‌ی هاره خواره‌وه‌ی دوزخ‌خندان ناوه‌کانی دوزخ‌خیش له‌چند سوره‌تی قورئانی پیروژدا هاتوه که ریزگرینه‌که‌ی سزیک - بهم شیوه‌یه بیت :

(۱) النار

تم ناوه له‌ژۆد سوره‌تی پیروژدا هاتوه وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فرمویت :
 ويوم يحشر اعداء الله الى النار فهم يوزعون ، حتى اذا ما جاؤوها شهد عليهم سمعهم وابصارهم ^{وهم بهم} كانوا يعملون (نمل/۱۹-۲۰) . واته : (وه‌یژۆی دوژمنانی خوا کۆده‌کرینه‌وه به‌ره ناگر راپیچ ده‌کرین ریزده‌کرین تانه‌وانی تر پییان ده‌گه‌نه‌وه شایه‌تی ته‌ده‌ن گوئی‌ه‌کانیان وه‌چاره‌کانیان وه‌پیشیان به‌و کاره خرابانه‌ی که کردویانه شایه‌تی ته‌ده‌ن له‌سه‌ریان) .

(۲) جهنم

وه‌ک خودای گه‌وره ده‌فرمویت (وان جهنم لموعدهم اجمعین ، لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم) (الحجر/۴۲-۴۴) واته : به‌راستی دوزخ جیگاو کاتی مه‌موویانه ، دوزخ حوت دهرگای مه‌یه هه‌ز دهرگایه‌کیش بۆ تاقمیک له‌وانه به‌ش کراوه .

مه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرمویت (وجیء يومئذ بجهنم يومئذ يتذكر الانسان وآنى له الذكرى ، يقول ياليتني قدمت لحياتي ، فيومئذ لا يعذب عذابه احد ولا يوثق وثاقه احد)

(النحر/ ۲۳-۲۴) واته (وله و پۆژه دا ده هیښریت د لۆزه خ (به لڼ) له و پۆژه دا مړوف به ند وهرده کړیت (بیرده کاته وه) به لام له کوڅ سوودی هیه به لام (بیرکردنه و په شیمانی له و پۆژه دا هیچ ناکه یه نیت) نه لڼ. خوزگایه پۆنه م ژیا نه براره یه شتیکم ناماده بکړدایه جاله و پۆژه دا هیچ نازارده ری وه که نه و نازار و سزای نادات ، هیچ کس وه که خوی گه وره نه و ناخانه کوڅ و به نده وه) .

(۲) سه قهر

وه که خودای گه وره فهرموویتی (ساصلیه سقر . وما ادراک ماسقر لاتبقی ولاتذر ، لواحه للبشر علیه تسعة عشر) (الدنر/ ۲۶-۲۹) . واته : (له دوی نه وه پایده کیشمه دۆزه خی تاودرار سفر- وه تۆ چوزانی نه و دۆزه خه تاودراوه چی به ؟ - ناکرکه - نه شتی دیلیته وه و نه شتی به په لا ده کات ، سوتینه ر و ه لقرچینه ری پیستی مړوفه ، تۆزده فریشته ی سزای له سره دانراوه) .

(۴) الجحیم

نم ناو ه ش وه که ه موو ناویکی دۆزه خ تۆد جار دووباره بووه ته وه وه که په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: (فإذا جاءت الطامة الكبرى ، يوم يتذكر الانسان ماسعى وبرزت الجحيم لمن یری رفا ما من طغی وآثر الحیاة الدنيا ، فان الجحیم هی المأوی) (النازعات/ ۳۴-۳۹) . واته : (جاهر کاتی نه و پوه لاره سخت و گه وره یه بیی ، پۆڅی که مړوف ه موو کرده وه ی خزی دپته وه بیر ، دۆزه خ بق هه رکه سی که ده یی بیی ناشکرا ده کړیت ، جاهر که س که یاخی بووه وهریانی نه م دنیا یی هه لېزار دیی ، جابه پاستی دۆزه خ جی پتی) .

هه روه ها په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت (خذه و فاعتلوه الی سواء الجحیم ، ثم صبا فوق رأسه من عذاب حمیم ذق انک انت العزیز الکریم) (الدخان/ ۴۶-۴۹) . واته : نه م کافره تاوان باره بگرن و پایکشن و فرپی بده نه ناودۆزه خه وه له پاشدا سزای سوتینه ری به سره دا برېڅن ده بچېژه به پاستی تۆعه زینو که ریمی !!! (به گومانی خوت)

(۵) السعير

وهك خواي گه وره فهرموويه تي (انا اشتدنا بالاسلاسل وأغللا وسعيرا) (الانسان/۴) واته
 (به پاستی نیمه بزکافران کۆت و زنجیره و ناگری سوتینه رمان ناماده کردوه)

(۶) لظي

خواي گه وره ده فهرمويت (كلا انها لظي، نزاعة للشوي، تدعوا من ادبر وتولي وجمع
 فاعلي) (المارج/۱۵-۱۸). واته نه خير واني به به پاستی نه ره سوتینه ري ناگره، ده ست وپژ
 دهم و چاو دانه مالي (پسته که ي مه لئه که ني) بانگي نه و که سانه ده کات که پشتيان له حفر
 کردوه مالي کۆکردۆته وه).

(۷) الحطمة

خواي په روه ردگار ده فهرمويت: (كلا لينبذن في الحطمة وما آدراك ما الحطمة، نارالله
 الموقدة التي تطلع على الافئدة انها عليهم مؤصدة في عمد ممددة) (مزه/۴-۹)
 واته (نه خير واني به باوانه زانن، سويند به خوا فرې نه درينه ناوئاگريکي به ميزي نيزي
 شکينه ره وه، تۆ نازاني نه و ناگره چي به، نه و ناگره به هر چي تي کرا ده يه پاي و دايته پاچي، نه
 ناگره ي ناوبرا مي خوايه که مه لکيسينراوه به فهرماني خوا، ناگريکه ووژم ده باته سه ر دل کان و
 دايان نه گري، به پاستی نه و ناگره دانراوه له سهريان قاپي به که قوفل دراوه لي يان وان له ناو چنه
 عموديکي داخراو که به که له پچه کراوي به سترابي!).

(۸) هاوية

وهك خواي گه وره و ميه ره بان ده فهرمويت: (واما من خفت موازينه، فامه هاوية، وما ادرك
 ماهي، نار حامية) (الفارعة/ ۸-۱۱). واته: (وه نه و که سه ي کيشانه که ي سووک بيت به م په نه
 چاکه ي هر نه بي، يان نه گه ر بوبيت لاي خوا بي ترخن، دايکي نه و که سه هاويه به، واته جيز
 شويني نه وه به تۆ چوزاني هاويه چي به نه و هاويه ناگريکي بليسه داري داگيرساوه

چواردم : شیو و دۆله کانی دۆزهخ

دۆزهخ جیهانیکی نۆد فراوان و گه ودهیه ، سه ره نا و کۆتایی به که ی به ته واری نازانریت ، له چه ند شیو و دۆل و شاخیک پیک دیت ، هه ندئ وشه که له قورپانی پیروۆد فه رموده ی به نرخدا هاتون . که هه ریه که یان واتای جۆریک له جۆره کانی سزا ده گه یه نیت ، هه ندئ له پیشینه چاکه کان (سلفی صالح) ئه و وشانه یان به شیوه کانی دۆزهخ لیک داوه ته ره

هه ره وک خوی گه وده ده فه رمویت (فخلف من بعدهم خلف أضاعوا الصلاة واتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيا) (م/ ۵۹) واته : (به دای ئه و زانیانه دا کۆمه لیک هاتن نوێزیان زایه ده کردو شوین ئاره زووه کانیان ده که و تن و سترگه ردا ن برون ، جا ئه م کۆمه له به تۆله ی تاوان و نه نجای بئ فه ری خۆیان ده گه ن) لیره دا وشه ی (غی) هاتوه که ده لێن : شیویک له شیوه کانی دۆزهخ . هه ره وها ده فه رمویت : (ومن يفعل ذلك يلقى أثاما) (النسان / ۸) واته (هه رکه س ئه م گونا هانه بکات به تاوانی نا هه مواری خۆی ده گات له دۆزهخدا)

جا لیره شدا وشه ی (أثم) هاتوه که زانیان ده فه رمون : (ناوی شیویکی دۆزهخه ، هه ره وها وشه ی (ویل) له سوره تی (ویل للمطففين) (المطففين / ۱) دا هاتوه ، که ده لێن : هاواره ، یاخود شیویکی هه له ت و سه خته له دۆزهخدا ، ئه و که سانه ی تیده چن که ته رازوو بازی ده کن . وه که له فه رموده یه کیشدا هاتوه که ده فه رمویت : (فسر الویل لوادی فی جهنم یهوی فی الکافر اربعین خریفا قبل ان یبلغ قعره) (۲۳) واته : (ته فسیری وه بیل به شیویک له شیوه کانی دۆزهخ کراوه بئ باوه ری تئ فه رمئ ده دریت که به چل پایز هیشتا ناگاته بئکه که ی) (۲۴)

عه بدوللای کورپی عه باس (عليه السلام) فه رمویه تی : (ان من جهنم لوادی تستعبد جهنم من ذلك الوادی کل يوم اربع مائة مرة أعد الموائن من أمة محمد) (۲۵) واته : (به راستی له دۆزهخدا شیویک هه یه که دۆزهخ هه موو پۆزیک چوار سه د جار په نا ده گرئ به خوا له و شیوه ، ئاماده کراوه بۆ ئه وانه ی پوو پامایی ده کن له ئۆمه تی موحه مه د (ﷺ))

(۲۳) پێشه و ترمزی له ته فسیری سووره تی (الانبیاء) دا میناویه تی ، هه ره وها پێشه و (أحمد) (حاکم) گه بریانه ته وه

(۲۴) أنظر : عقيدة المؤمن - أبو بکر جابر الجزائري -

(۲۵) الترغيب و الترهيب رقم الحديث ۵۳۸۹ ، ضعیف ، قال الهیثمی فی مجمع الزوائد ج ۱۰ ص ۲۲۲

مہر وہما شیمای علی (علیہ السلام) فرمودی تہی پیغمبر (علیہ السلام) فرمودی سی : (نعوذوا بالله من
الجب الحزن أو وادی الحزن ، قیل : یا رهول الله وما جبال الحزن أو وادی الحزن ، قال : واد
فی جہنم تتعوذ منه جہنم کل يوم سبعین مرة أعدہ الله للقراء المرائین) (۳۳)

واتہ (پہ نا بکرن بہ خوا لہ شیوی خفہت ، ووتر ا تہی پیغمبر ی خوا شیوی خفہت
چیہ؟ فرمودی شیویکہ لہ دوزخ خدا دوزخ ہم مو پڑیک حہفتا جار پہنای پسن دگریت
تامادہ کراوہ بق قرینان خوینہ پروپامای کہرہ کان) (۳۷)

عبدولای کرپی مہسعود (علیہ السلام) فرمودی تہی لہ بارہی (فسوف یلقون غیا) (سرم/۵۹) قال :
(واد فی جہنم یقذف فیہ الذین یتبعون الشہوات) (۳۸) واتہ : (غیا) شیویکہ لہ دوزخ تہوانہی
تہی فری دہری کہ شوین ہواو نارہ نزوہ کانیان دہکون)

پیغمبر (علیہ السلام) فرمودی تہی لہ بارہی (سأرہقہ صعودا) (الدنسر/۱۷) (جبل من نار یکلف
صعودہ ، فإذا وضع یدہ علیہ ذابت ، فإذا رفعها عادت ، وإذا رجعه علیہ ذابت ، فإذا رفعها
عادت ، یصعد سبعین خریفا ثم ینہی کذلک) (۳۹)

واتہ : پیغمبر (علیہ السلام) لہ بارہی تہم نایہ تہوہ فرمودی تہی (صعود) شاخیکہ لہ ناگر تندی
دہکری کہ سہرکوی پیایدا ، کہ دہستی دہخاتہ سہری دہتویتہوہ ، و کہ دہستی بہر
دہکاتہوہ دہگہ پتہوہ کہ دہستی دہخاتہوہ سہری دہتویتہوہ کہ ہلی دہگریت لہ سہری
دہگہ پتہوہ ، حافتا پایز سہر دہکویت و پاشانیش حہفتا پایز دہگہ ویتہ خوارہوہ) .

(۲۶) رواہ البیہقی بإسناد حسن فی البعث و النشور ۵۳۰ ، أنظر : الترغیب و الترہیب رقم ۵۳۷۹

(۲۷) (۱- الترغیب و الترہیب رقم الحدیث / ۵۳۸۱ ، ضعیف قال المہمبی فی جمع الزوائد ۲۲۲/۱۰ (۲- رواہ

البیہقی بإسناد حسن ، رواہ البیہقی فی البعث و النشور / ۵۳۰ بظوائف الترغیب و الترہیب رقم الحدیث ۵۳۷۹)

(۲۸) (ضعیف قال المہمبی فی جمع الزوائد ۵۵/۷ رواہ الطبرانی بإسناد ، و رجالہ بعضہا نقاہ إلا أن ابنا عیسیٰ

یسمعون من أبیہ (الترغیب و الترہیب ص ۳۶۵)

(۲۹) (رواہ احمد و الحاکم من طریق دراج و قال : صحیح للإسناد و رواہ الترمذی من طریق ابن لہیعہ عن دراج

مختصرا قال : الصعود جبل من نار یصعد منه الکافر سبعین خریفا ، و ینہی بہ کذلک أبدا) واتہ : (سعود شاخیکہ لہ

ناگر کافری بہ سہردا سہر دہخیت حہفتا پایز و لیدی دہخیتہ خوارج بہ ہمان شیوہ ہتا ہتاہی) و قال :

غریب لانتعرفہ معروفا إلا من حدث ابن لہیعہ ، ضعیف رواہ احمد (۷۵/۳) و الحاکم و الترمذی (۳۳۲۶) و البیہقی فی

البعث و النشور رقی إسنادہ دراج عن ابی المہم ، و هو ضعیف ، (صعودا) عقبہ و شاقۃ الصعد

وه له پیاوایه ته که ی تردا (صعود) شاخیکه له ناگر کافر هفتا پایز سه رده که ویت ، وه ده که ویت خواره وه ، بهو شیوه یه هه تا هه تابه (۳۰) .

پینجه م : سوتهمه نی دۆزه خ

سوتهمه نی دۆزه خ بریتی یه له ئاده میزاد و بهرد ، ههروه کو خوای گه وره ئامازه ی بۆده کات و ده فهرموئ : (یا ایها الذین امنوا قوا انفسکم واهلیکم نارا وقودها الناس والحجارة) (النحرم/ ۲) . واته : ئه ی ئه وانه ی باوه پتان هیناوه خۆتان و مال و منا لئان له ناگریک به پاریزن که سوتهمه نی یه که ی خه لک و به رده)

جا هه رچه نده خوای گه ووه و به ده سه لات ده توانیت هه موو جۆره به ردیک بکات به سوتهمه نی دۆزه خ ، به لام هه ندی له هاوه لان ده لئین : نه و به رده بریتی یه له به ردی گۆگرد (کهریت) که نۆز گه رم ده بیت و بۆنی ناخۆشه و چاکتر به پیتستی مرقفه وه ده نوسیت .

(ابن رجب) (به منی خوی لیبیت) فهرموویه تی (نۆزیه ی موفه سیره کان رایان له سه ر ئه ویه که به ردی گۆگرد ناگری پی داده گیرسیت ، وه ووتراوه : پینج سیفات هه یه که ئیش و ئازار زیاتر ده کات که له غه یری گۆگرد له هه یچی تردا نی یه ، نهوداگیرسان ، بۆنی نۆزناخۆش ، نۆزی دووکه ل ، توند به لاشه وه ده لچکیت ، له کاتی گه سه ندنی تینی گه رمی نۆز به میزه (۳۱))

عبد الله کوری مسعود (رحمه الله) فهرموویه تی : (هي حجارة من كبريت ، خلقها الله يوم خلق السموات والارض في سماء الدنيا يعدها الكافرين) (۳۲) . واته : (ئه مه به ردی گۆگرده خودا دروستی کردووه کاتی ئاسمانه کان و زه وی دروست کردووه له ئاسمانی یه که م ئاماده ی ده کات بۆ بی باوه پان) .

له سوتهمه نی یه کانی تری ناگر به دروست کراوه کانه وه که خوای میهره بان فهرموویه تی : (انکم وما تعبدون من دون الله حطب جهنم انتم لها واردون . لو ان هؤلاء الهة ماوردوها وکل

فیها خالدون) (الانبياء/ ۹۸-۹۹)

(۳۰) بهوانه (الترغیب و الترهب من الحديث الشريف) الإمام عبد العظيم بن عبد القوی المنذری حقه و قدم له و

علق عليه (معي الدين ديب مستو - سمر أحمد العطار - يوسف علي بدوي

(۳۱) (الجنة والنار ص/ ۳۱)

(۳۲) (رواد ابن جرير ، وابن ابي حاتم ، والحاكم في المستدرک ، وقال هذا القول ابن عباس ومجاهد ومن جريح

واز (۱) وەر نهوانه‌یش له‌غه‌یری خودا ده‌یه‌رستن ده‌بنه داو سوتنه‌نی دۆزه‌خ و
 دۆزه‌ه‌رای دا ده‌برن، نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی دۆه ده‌تان په‌رست خودای حق بوونایه، نه‌ده‌خرانه‌نار
 دۆزه‌ه‌وه، وه‌مه‌موو تیایدا به‌نه‌مری ده‌ه‌ینه‌وه) .

شه‌شهم : مارو دوو پیشکی دۆزه‌خ

له‌به‌رته‌وه‌ی خوا په‌نامان بدات دۆزه‌خ لانه‌ی سزاو نا‌په‌ه‌تی‌یه، جاسزاکانی جۆراو جۆرن
 که‌چاو نه‌ب‌ینیون و گۆی نه‌ب‌یستون، بۆیه‌ بوونی ماری ترسناک و دوپشکی تزقینه‌ر له‌دۆزه‌خدا
 ئاسایی‌یه .

هه‌روه‌ک (ابن عباس) له‌ته‌فسیری ئه‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی : (الذین كفروا وصدوا عن سبيل
 الله زناهم عذابا فوق العذاب بما كانوا يفسدون) (الحل/ ۸۸) واته : (نه‌وانه‌ی
 بێ‌باوه‌ر‌بوون له‌ریگای پاست لایاندا، سه‌ره‌رای سزاکانی خۆیان سزایان بۆ زیاد کردوون)،
 ده‌فه‌رمویت : نه‌و سزا زیاد‌کردنه‌ دوپشکی گه‌وره‌ن نه‌وه‌نده‌ی ه‌یستر ده‌بن .

هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمووده‌یه‌که‌دا فه‌رموویه‌تی که‌ : (ان في النار حیات کامثال اعناق
 البخت ، تلسع احداهن اللسعة فيجلد حرها سبعین خریفا ، وان في النار عقارب کامثال
 البغال المولفة تلسع احداهن اللسعة فيجلد اربعین سنة) ^(۳۳)

واته : له‌ناوئاگر‌دا ماری وای تیا‌یه‌ وه‌ک ملی خوشتر وایه، به‌مه‌ره‌که‌سیکیانه‌وه‌ بدات ه‌فتا‌ پایز
 ه‌ست به‌ئیشی گه‌رمی‌یه‌که‌ی ده‌کات، وه‌دوپشکی وای تیا‌یه‌ به‌مه‌ره‌که‌سیکیانه‌وه‌ بدات چل
 سال ه‌ست به‌نازله‌ره‌که‌ی ده‌کات .

قال ابن مسعود (ؓ) في قوله تعالى: (زناهم عذابا فوق العذاب) قال : زيدوا عقارب
 كالنخل الطول ^(۳۴) . واته : له‌باره‌ی نه‌و نایه‌ته‌وه‌ فه‌رموویه‌تی : دوپشکی گه‌وره‌ی وه‌مایان بۆ
 زیاد ده‌کریت که‌ که‌لبه‌یان ه‌ینده‌ی دارخورمای درێژ درێژه) .

(۳۳) رواه الحاكم و قال صحيح الإسناد

(۳۴) رواه ابو بعلی و الحاكم موقوفاً و قال صحيح على شرط الشيخين

حده و تهه م : دوزه‌خی‌یه‌کان کین ؟

دوزه‌خی‌یه‌کان نه و که سانه‌ن که دوابی هاتنی یقزی دوابی - قیامت - و لیبرسینه‌وه و دادگایی کردنی موقوف به‌هوی نذدی تاوانه‌کاینانه‌وه به‌ره و دوزه‌خ ده‌برین . واتنه بریتین له‌بئی‌باوه‌په‌کان و دورپوه‌کان و سته‌م کارو تاوانباره‌کان ، که له‌تاقی کردنه‌وه‌ی ژیانی دنیا ده‌رناچن ، جائ و بارو دزخی نه‌وان تیاده‌ژین گه‌لیک سه‌خت و دژواره ، باپیکه‌وه چاویک بخشینین به‌و په‌وش و ناسته‌نگی که نه‌وانی تی ده‌کون له‌به‌ر پوشنایی قورپشان و فه‌رموده پاسته‌کاندا - که تاکه سه‌راوه‌ی وه‌رگرتن و هه‌له‌تینجانی زانبارین بوئیمه ده‌رباره‌ی دوزه‌خ و دیمه‌نه‌کانی - له‌پیشوازی لی‌کردنیان و چۆنیتی بردنیان بو دوزه‌خ خواردن و خواردنه‌وه‌ راخه‌ریان و چه‌ند بارو گزوه‌رانیک‌ی تر که هه‌موویان ده‌بنه‌ مایه‌ی دیسوازی و سه‌رکزیو نابووتی دوزه‌خی‌یه‌کان .

هه‌شته‌م : راپیچ کردن و پیشوازی لی‌کردنیان و بردنیان بو دوزه‌خ

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت (وسیق الذین کفروا الی جهنم زمرا ، حتی اذا جاؤها فتحت ابوابها وقال لهم خزنها الهم یا‌تکم رسلا منکم یتلون علیکم آیات ربکم وینذرونکم لقاء یومکم هذا ؟ قالوا بلی ولكن حقت کلمة العذاب علی الکافرین ، قبل ادخلوا ابواب جهنم خالدین فیها فبئس مثوی المتکبرین) (الزمر ۷۱-۷۶) .

واتنه : بئی‌بلوه‌په‌کان پۆل پۆل به‌ره و دوزه‌خ راپیچ ده‌کرین ، تاکو ده‌گه‌نه لای دوزه‌خ و ده‌رگا‌کانی ده‌کرینه‌وه . شجا ده‌رگا‌وانه‌کانی دوزه‌خ پی‌یان ده‌لین : ئایا له‌خوتان پیغه‌مه‌رانتان بو‌نه‌هات ، ئایه‌ته‌کانی په‌روم‌نگارتان به‌سه‌ردا بخویننه‌وه و ئاگاداری نه‌م دیداره‌ی نه‌م پۆتان بکه‌ن و بتانترسینن ؟ ده‌لین : به‌لی !! به‌لام به‌یاری سزا به‌سه‌ر بئی‌باوه‌پاندا دراوه‌ چه‌سپاوه ، پی‌یان ده‌لین بچه‌ ژوره‌وه له‌ده‌رگا‌کانی دوزه‌خ‌ه‌وه به‌هه‌تا هه‌تایی بمیننه‌وه ، که خرابترین شوینی خۆبه‌زل زانه‌کانه .

هه‌روه‌ها خوای میهره‌بان له‌جی‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رمویت : (يعرف المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي والاقدام ، فبأي الآء ربكما تكذبان ، هذه جهنم التي يكذب بها المجرمون) (سورة الرحمن الآية ۴۶-۴۷)

واته خرابه کاران به دهم وچاویانا ده ناسرینه وه واته رهشن ، وه پانه کیشترین به ناوچه ران و قاچه کانیان ، به چ نیمه هتیکي په روه ردگار تان نهی موقوف و جنوکه به دروی نه زانن نه وه نه دوزه خه به ببینن نهی خرابه کاران که به دروی نه زانن)

وه خوی گه رده و میهره بان ده فرمویت : (ونسوق المجرمون إلى جهنم وردا) (مریم ۸۶) .
واته (نه و تاوانبارانه به تینویتی به ره و دوزه لی ده خوین) .

وه ه رده ما خوی گه رده و میهره بان ده فرمویت : (ادخلوا ابواب جهنم خالدین فیها فبئس مثوی المتکبرین) (غافر ۶۶) واته (له ده رگا کانی دوزه خه وه بزونه شویدی له وی فنیس بن ، چه ند جی به کی خرابه بق فیز زلان)

ده بیني چزن پیشوازی به کیان لی ده کړیت ! چ پرسیارو پوشکینیک ده کړین !! به چ نمایشکی سه رشوریانه وه به ره و دوزه به پړی یان ده که ن؟؟!

پاش ده چرونی بریاری کوتایی له لایه ن خوی گه رده وه ، نجا بی باوه ران له سه رپو راده کیشترین و به ره و دوزه به پړی ده خزین وه که خوی گه رده ده فرمویت : (الذین یحشرون علی وجوههم الی جهنم أولئک شر مکانا وأضل سبیلا) (الفرقان ۳۴) .

واته (نه وانه ی له سه ر پوویان راده کیشترین به ره و دوزه خ ، نه وانه که خرابترین جیگایان هه په و گومپاترین ریگه یان هه لېژاردوه)

هه رده ما خودای گه رده میهره بان فرمویه تی : (ومن یهد الله فهو المهتد ومن یضل فلن تجد لهم اولیاء من دونه ونحشرهم یوم القیامة علی وجوههم عمیا وبکما وصا ما واهم جهنم کلما خبت زنادهم سعیرا) (الاسراء ۹۷)

واته : (هه رکه س خوا رینمایي بکات هه رنه و که سه رینمایي وه رگرتو وه و که وتوته سه ر ریگی راست هه رکه سیش گومپابیت هه رگیز دؤست و یارمه تی ده رو کومه کی که ری نی به بیخاته سه ر ریگی راست . زیندوویان نه که ینه وه وه کویان نه که ینه وه وه له روژی دوايیدا به سه ر پو دهم ر چاویان دا له کاتیکدا کوبین و لالن و که رن و قه رارگا و شوینی نیسته جی یان دوزه خه هه رجاری بلیسه ی نه نیشیته وه ، زیادیان نه که ین له باره ی بلیسه ی ناگره که وه به م په نکه نه و پتست ر گؤشته خوراوانه وه که خویان لی ده که ینه وه

پایه مهریش (دود و سلاطه، خدای اربیت) جزینتی شهو به پرودا که وتنه مان سق پرون ده کاشه ووه ده فهرمویت: (ان الذي امشاه على رجله قادر على ان يمشيه على وجهه) (۴۵) واته (نهو که سهی له دنیا دا له سهه پئی ده بیات به پروه ، ده توانی پوژی دواپی له سهه پرو بیات به پروه)
 نهه له وه لایمی پرسپاریکدا فهرمووی که وتیان جزن خه لکی له سهه پرو ده پرون ؟

نۆهه م : خواردنی دۆزه خه یه کان

خدای په وومرگار ده فهرمویت: (لیس لهم طعام الا من ضریع ، لایسمن ولا یفنی من جوع) (المانه/ ۶-۷) واته: (هیچ خواردنیکان نادریتی نهها (ضریع) نه بیت - جزره پوه کبکه هیچ گیان داریک نابجوات له بهر نه وهی درکاوایی و پیسه - نه پئی قله و ده بن و نه هیچ برسینیشیان پئی لاده چیت)

خدای که ووه له جی یه کی تر دا ده فهرمویت (ان لدينا انکالا وجحیما، وطعاما ذا غصه وعذابا الیما) (الزل/ ۱۲-۱۳) واته به پاستی کورت و بهندی قایعمان لایه له پوژی دواپی دا که پئی باوه پان پئی پیوه ند ده کریت و ناگری بلیسه داریان بزناماده کراوه و خواردنی قیزه ونو درکاوایان پئی ده دریت و سزای به نیشیان پئی ده چیریت .

مهروه که خدای که ووه له شوینیکی تر دا ده فهرمویت: (ثم انکم ایها الضالون المکذبون ، لآکلون من شجر من زقوم ، فمالثون منها البطلون ، فشاربون علیه من الحمیم ، فشاربون شرب الهمیم ، هذا نزلوهم يوم الدين) (الرائه/ ۵۱-۵۶) .

واته: (پاشان نیوه - نهی گومرایانی پئی بهوا پئی گومان له دره ختی ژه قنه بووت (زه قوم) ی ناو دۆزه خ ده خۆن ، له برسانا وورگی لی پرده که ن ، ننجا ناوی له کول به سهردا ده خۆنه وه ، به وینهی خواردنه وهی خوشتری تینوو ، نهه میوانداری نه واته له پوژی سزادا) ، - هیم - خوشتری تینوو که هر نار ده خواته وه تیرنابیت تاکو سهره نجام ده ته قیت .

خوای گه وره باسی دره ختی ژه قنه بیوت (شجرة زقوم) ده کات و ده فهرمویت (انها شجرة تخرج من اصل الجحيم ، طلعها كأنه رؤوس الشياطين ، فانهم لا ياكلون منها فمالئون منها البطون ، ثم ان لهم عليها لثرا من حميم ، ثم ان مرجعهم إلى الجحيم) (الصفحات/ ۶۴-۶۸) واته: (ئو داری زه قنه بیوت داریکه له تخت و بیخی دۆزه خه وه ده رده جیت و لق و پۆپه کانی به دره گاکانی دۆزه خدا بلارده بیته ره ، که به ره که ی وه که الله سهری شه ی تانه کان وایه ، جانور دۆزه خه یانه لئی ده خۆن ردکی لی پر ده کهن ، پاشان به سهری دا ناوی کولایان پی ده دریت ر ده یخزنه ره ، پاشان بی گومان گه رانه و ه یان مهر بۆلای دۆزه خه

پیغه مبه پیش (ﷺ) ده فهرمویت: (لوان قطرة من الزقوم قطرت في دار الدنيا لأفسدت على اهل الدنيا معاشهم فكيف بمن يكون طعامه) (۲۶)

واته: (ئه که زه یه که دلۆپ له و ژه قنه بیوت به تکیته ژیا نی دونه یاره شه و گوزهران له خه لکی سهر زه وی تیک ده دات ، چ جای شه و ی که نه مه خوار دنه که ی بیت .

خوای گه وره له نایه تیکی تر دا ده فهرمویت (فليس له اليوم هاهنا حميم ، ولا طعام الا من شلین) (الحاقة/ ۲۶-۲۷) .

واته: (له و پۆژه دا له و ه یچ دلسۆزو خۆشه و یستیکی نی یه و ه یچ خوار دنتیکی نی یه جگه لکیم و زوخایی که له لاشه یاندا ده چۆپته وه) .

ده هه م : خوار دنه وه ی دۆزه خه یه کان

خوای گه وره ده فهرمویت: (ويستقى من ماء صديد يتجرعه ولا يكاد يسيغه و يأتيه المون من كل مكان ، وما هو بميت ، و من ورائه عذاب غليظ) (الإبراهيم ۱۶-۱۷) . واته: (ئو بی باره پو تاوان باره ی له دۆزه خدایه -له کیما و زوخاو تیر ناو ده کهریت قومی لی ده دات و خاریک بزوی قووت نه جیت ، وه له مه موولایه که وه مردنی بۆدیت به لام ناشمریت ، وه له دوا ی ناره ره سزایه کی توندی سهخت چاوه پیی ده کات) .

وه له نایه تیکی تر دا په روه ردگاری مه زن ده فهرمویت: (وسقوا ماء حميما فقطع امعائبا

(ص/ ۱۵)

واته (له ناویکی کولاو ناو ده درین که گهل خوارنه وه بیدا هه موو ریخوله کانیان ده بچرینیت)
 هه روه‌ها ده فهرمویت: (یصهر مافي بطونهم والجلود ، ولهم مقامع من حدید ، کلما
 ارادوا ان یخرجوا من الغم اعيدوا فیها ، وذوقوا عذاب الحریق) (الحج/۱۹-۲۱)
 واته: (به ناویکی کولاو - که ده خواریدیان ده دریت - هه رچی ناوسکیانه داده پلوزخیت و
 پیسته که شیان ده توینیت هه ، وه چهنده‌ها گورزی ئاسنینیان بز داتراوه ، هه رکاتیکش بیانه ویت
 له دژدهخ بینه ده ده بخینه ناوی پبیان ده کوتریت بچین سزای سوتینیت)

هه روه‌ها خوای که وره ده فهرمویت: (و ان یستغیثوا یغاثوا بماء کالمهل یشوی الوجوه
 یس الشراب و سأت مرتفقا) (البکھ/۲۹) واته (نه گهل له تینوانا هاوار بکه ، نه وابه ناویکی
 کرلای تیکهل سهک خلته‌ی زهیت - فریایان ده خیریت کاتیک نزکی ده میان خرابه وه ده ست
 به جی تینه که‌ی دهم و چاویان ده برینیت و دایده پلوزخیت ، نای خوارنه وه یه کی نیجگار خراب
 و شوین و ریگه یه کی سامناک و ناخوشه

خوای که وره میه ره بان فهرمویت (أذلك خیر نرلا أم شجرة الزقوم ، إنا جعلناها ناراً) (الصافات/۶۷)
 واته: (درهختی زه قوم له واته یه جژه درهختیکی تابیته بیت که لق و پۆپه کانی هه موودژدهخ
 داگیر ده کات) نه وهش بزچوونی هه ندیک له زانایانه ، قه تاده ده فهرمویت کاتی باسی درهختی
 زه قوم کرا بی پرواکان که وته ووت و سه ر لی شتیاوی ، ووتیان هاوه له کان ده لیث له ناو
 دژده خدا درهختیک هه یه و ناگری درهخت ده سوتینیت

بزه خوای که وره نه نایه تی ناردده خواره وه (إنها شجرة تخرج من أصل الجحیم)
 واته: (درهختیکه له بنی دژدهخ ده رده جیت) ناگری ده رخوارد دراوه و لی دروست بووه (الصافات/۶۷)

یانزه: پۆشاک‌ی دۆزه‌خ‌یه‌کان

ده رباره‌ی جل و بهرگی دۆزه‌خ‌یه‌کان خوای که وره ده فهرمویت (و ترى المجرمین یومئذ
 مقرنین فی الأصفاد ، سربیلهم من قطران و تغشی وجوههم النار) (ابراھیم/۴۹-۵۰)
 واته ده بینی له و رۆژده‌ها تاوانباران کۆت و زنجیر کراون و پۆشاکیان له (قطران
 که ماده یه کی تراوه یه وهک قورقوشم) بز دروست ده کزیت ، وه ناگر دهم و چاویان داده پۆشیت و
 ده بسوتینیت) له ته فسیری (این کثر) دا هاتوه (سراییل) کۆی (سربال) ه واته (شه‌بوال):

(أبو مالك) ی (أشعري) ده فەرمویت (پیغمبەر ﷺ) فەرموویەتی : (و الناحية إذا لم تب قبل موتها ، تقام يوم القيامة و عليها مربال من قطران و درع من جرب) (۳۷)
 واتە (ئەوانە تانە ی مردوو دەلاویننەو - کە پێی دەلێن (ناحیە) - گەر توبە نەکات و بە شیمانی دەرنەبیرت پێش مردنی ، ئەوا لە پقزی دواپی دا زیندوو دەکریتەو بە جزیری پۆشاکیکی لە (قطران) لە بەردایە و زۆی پۆشیکی لە مسی تیاووە پۆشیو ،
 خۆی گەردەش دە فەرمویت (إن الذين كفروا قطع لهم ثياب من نار ، يصب من فوق

رؤوسهم الحميم) (الحج/۲۰)

واتە (ئەوانە ی کە بێ باوە بێ پر بە بەری خۆیان پۆشاککی ئاگرینیان بۆ دەبیرت و ئاوی کول دەکریت بەسەر سەریاندا ، و هەندێ لە زانایان دە فەرموون : چونکە جل و بەرگە کە یان لە مسی تیاووە ، بەسەریاندا دەتوێتەو دیتە خوارووە و دەیان سوتینیت)
 لە (سمرة) ی کوری (الجنس) وە (ﷺ) گێراویەتەو کە پیغمبەر (ﷺ) فەرموویەتی :
 (منهم من تأخذه النار إلى ركبته ، و منهم من تأخذه إلى حنجرته ، و منهم من تأخذه النار إلى عنقه ، و منهم من تأخذه النار إلى ترقوته) (۳۸)

واتە : (لەو دۆزەخیانە کەسی وایان هەیە ئاگرە کە تا ئەژنۆی هاتوو ، وە کەسی وایان هەیە ئاگر ناکر ناوکی هاتوو ، هەندیکێ تریان هەتا گەردنی هاتوو ، هەندیکێ تریشیان هەتا قوێ قوێراگەتی هاتوو) -

دوانزە : راخەری دۆزەخییەکان

خۆی گەردە دە فەرمویت : (لهم من جهنم مهاد و من فوقهم غواش) (الأعراف/۴۱)
 واتە : (بێ باوە پان - پاپەخیان هەر لە دۆزەخەو لە ئاگرێ دۆزەخ لێفەیان دەدیرت بەسەردا) .
 وە لە نایەتیکێ تردا دە فەرمویت : (لهم من فوقهم ظلل من النار و من تحتهم ظلل) (الزمر/۱۶) واتە : (لە سەریانەو سەبەرێکە - واتە بلیسە - ی ئاگرە و لە ئێریشیانەو بە هەماز شیو)

هروه ما دهفهرمویت : انطلقوا إلى ظل ذي ثلاث شعب ، لا ظليل ولا يغني من
 اللهب (المرسلات/ ۳۰-۳۱)
 واته (دهرجن و بؤن بولای سیبهریک که سئ لقی لی دهبیته وه ، هرکه س بجینه ژیری نه
 سیبهری بؤ دهکات و نه دادی ده دات و په نای ده دات له بلیسه ی ناگری دوزخ که له هه موه
 لایه که وه په لاماری بی برویان ده دات) .

سیانزه : کوژوزنجیری دوزخه خییه کان

بیگومان جۆریک له ئەشکه نهجەکانی دوزخ بریتی یه له کوژ و زنجیر ، جا کاتیک به نه وای سزا
 هست پئی ده کړیت ، که ده ست و پئی کوژ و زنجیر کرابیت و نه و که سه ی سزا ده دریت ناتوانیت
 هیچ دهس بجولینیت و بهرگری بهک له خوی بکات ، هرچنده نازار بدریت هیچی له ده ست نایت
 ، گرچی هر په له قارژه یی بیت ، له بهرته مه شه که کوژ و زنجیر له ناو دوزخه خدا هه یه .

هروه ک خوی که وه دهفهرمویت : (إنا اعتدنا للكافرين سلاسل و أغلالا و سعيرا)
 (الإنسان/ ۴۰) واته : (نیمه چنده ها زنجیری دریزمان ناماده کردوه بؤ پاکیشانی بی باوه بان و
 چند کوژیک بؤ که ردنیان و پیوه ن کردنیان و ناگری داخرویش بؤ سزا دانیان و سوتاندنیان) .

هروه ها خوی بالا ده ست دهفهرمویت : (إنا لدينا أنکالا و جحیما و طعاما ذا غصه ، و
 عذابا ألیما) (الزمر/ ۱۲-۱۳) واته : (به راستی کوژ و بهندی قایمان لایه له بؤژی دواپی دا که بی
 باوه پانی پئی پیوه ند ده کړیت ناگری بلیسه داریان بؤ ناماده کراوه و خواردنی قبزه ون و دپکریان
 بی ده دریت و سزای به نیشیان پئی ده چیریت) .

دیشان خوی که وه دهفهرمویت : (خذوه فغلوه ، ثم الجحیم صلوه ، ثم فی سلسله ذرعا
 سبعون ذراعا فأسلکوه) (الحاقة/ ۳۰-۳۱)

واته (فرمان ده دهین به چاودیری دوزخ و پئی ده لیین : (نه و تاوانباره بگن و زنجیری
 کن و بیگه یه ننه دوزخ و فرپیده نه ناوی ، پاشان به زنجیریکی حه فتا که زی بیبه ستنه وه)
 له فهرموده به کیشدا هاتوه که پیغه مبه (ﷺ) فهرمویه تی : (ان اهل النار یكون حتی لو
 أجريت السفن فی دموعهم لجرت و انهم لیبکون ، الدم یعنی مکان الدمع) (۳۹)

واته (دوزه خي په خان نه وه ننده ده گرين نه گره که شتي له فرميسکياندا بکه وېته بې ناسر ده توانيت بروت ، وه گريانه که شيان خوېنه له جياتي فرميسک) .

چوازه : گه وردی دوزه خي په کان و نا شیرینی شیودیان

له (أبو هريرة) وه (رضي الله عنه) ده گپ نه وه پیغه مېر (ﷺ) فرمووېتی : (ما بین منکبي الکافر مسيرة ثلاثة أيام لراکب مسرع) ^(۱۰) واته (نیوانی هه ردو شانی بې باوه په نه اندازه ی سې پښه پیه به سواری وولاڅیک که به خیرایی بهوات)

هه روه ما پیغه مېر (ﷺ) له شوبنیکي تردا فرمووېتی : (ضرس الکافر أي ناب الکافر مثل أحد و غلط جلد هه مسيرة ثلاث) ^(۱۱) واته (ددانی پیشه وه ی بې باوه په سواته کلبه ی- به وینې کبوی نوحوده وه نه ستورایی پیسته که شی سې پښه پیه) .

له فرموده کدا هاتوه : (ان الرجل من اهل النار ليعظم للنار ، حتى يكون الضرس من اضراسه كأحد) ^(۱۲) واته (ناده میزاد له دوزه خدا بې ټاکر گه وره ده کریت ، هه تا په کبک له خرئ کانی ده بیته نه اندازه ی کبوی نوحود) .

هه روه ما هاتوه : (ان غلط جلد کافر اثنان واربعون ذراعا ، وان ضرسه مثل أحد) ^(۱۳) واته : (پیستی بې باوه په نه اندازه یی چل ودو بال نه ستور ده بیت ، وه خرئ په کیش ده بیت نه اندازه ی کبوی نوحود...) .

له پړوايه تیکي تردا هاتوه که پیغه مېر (ﷺ) فرمووېتی : (ضرس الکافر يوم القيامة مثل أحد ، وعرض جلد هه سبعون ذراعا ، وعضده مثل البيضاء ، وفخذ هه مثل ورقان ومتعلقه من النار ما بيني وبين الرينة) ^(۱۴)

واته : (له قیامه تدا خرئ بې باوه په هک نوحوده ، وه نه ستوری پیسته که ی هه فتا باله ټولر هینده ی شاخی (بيضاء) ه ، وه پانیشی وهک (ورقان) ه ، وه جی ی له دوزه خدا نه اندازه یی نیوان مر و په بزه یه) .

دیاره هه تا جهسته و لاشه گه وره تر بیت ، زیاتر ټازار و نه شکه نه له دوزه خدا ده چیریت.

(۱۰) رواد البخاري باب الرقائق و رواد مسلم في صفة الجنة (۴۱) رواد مسلم في صفة الجنة والترمذی في صفة جهنم

(۴۲) (رواد احمد وهو مرفوع) (الجنة والنار ص/ ۸۵) (۴۳) (مشكاة المصابيح/ ۱۰۳/۳ ، صحيح وسنده صحيح

(۴۴) (اخرجه الحاكم واحمد ، سلسلة الاحاديث الصحيحة ۹۳/۳)

مردود ما پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم میفرمود: «شفاعتی اکثر من مضر وان من یعظم للنار حتی یكون احد زواياها» (۱۰) واته: (هه‌ندی له‌نوومه ته‌کم به‌ش‌فاعه‌تی من ده‌چنه به‌مه‌ش‌نره که‌ژماره‌یان له‌تیره‌ی (مضر) ژور تره، وه‌ه‌ندی له‌نوومه ته‌کم ده‌چنه دوزخ‌خوه تا‌کر نه‌ونده‌ی گزشه‌یه‌کی دوزخ که‌وره ده‌کرتین) .

خوای که‌وره‌ش ده‌فهرمویت: (یوم نقول لجهنم هل امتلات وتقول هل من مزيد) (۲۸/۳) . واته: (له‌و پوزده‌دا به‌دوزخ ده‌لین نایا پر بوویت ؟ نه‌ویش ده‌لیت: نایا زیاتر مه‌یه‌یه‌یه‌ین) .
 واته دوزخ نه‌ونده فراوانه که‌پرپروونی بونی‌یه

پانزه : بق و قینی وهاواری دوزخ

دوزخ له‌دوودی (۵۰۰) سال هاوارو یقر قینی به‌رزده‌بیت‌وه بۆی‌باوه‌ران و شالوویان بۆینیت ره‌که‌خوای که‌وره ده‌فهرمویت: (بل کذبوا بالساعة واعتدنا لمنكذب بالساعة سعيرا ، اذا رأيتهم من مكان بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا . واذا القوا فيها مكانا ضيقا مقرنين دعوا هنالك ثبورا ، لاتدعوا اليوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا كثيرا) (النار/۱۱-۱۴) .

واته: (به‌لکو پۆژی دوابی‌یان به‌دوق زانیوه ، وه‌دوزخ‌ی داخراومان بۆه‌وه‌که‌سه‌ ناماده‌کرپوه که‌پۆژی دوابی به‌دوق ده‌زانیت . کاتی دوزخ له‌جیگایه‌کی دوده‌وه دوزخ‌ی‌یه‌کان ده‌بینیت کرییان له‌ته‌په‌و هاوارو ناله‌نالی ده‌بیت وه‌کاتیک فحی ده‌درینه شوینیکی به‌رت‌سک و ته‌نگی ناودوزخ‌خوه به‌ده‌ست و مل به‌ستراوی له‌ویدا هاواری مالویرانی ده‌که‌ن و فریشته‌کان پبیان ده‌لین : یه‌که‌ جار هاواری مال ویرانی مه‌که‌ن به‌لکو ژه‌چار هاوار بکه‌ن) .

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم له‌فهرمایشتیکدا ده‌فهرمویت : (من کذب علي متعمدا فاليقبوا بين عيني جهنم مقعدا ، قيل يا رسول الله (ﷺ) ولها عينان ؟ قال اما سمعتم الله عزوجل يقول : (اذا رأيتهم من مكان بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا) يخرج من عنق من النار ، له عينان تبصران ، ولسان ينطق فيقول : وكلت لكل مع الله الها آخر ، فهو ابصريه من الطير بحب السمسم قليل قطه) .
 وفي رواية : (اني وكلت بثلاث : بكل جبار عنيد ، ومن دعا مع الله الها آخر ، وبالمصورين) (۱۱)

(۴۵) رواه ابن ماجه في صفة النار - ۴۳۲۳- و رواه الحاكم و صححه الشيخ الفاضل الألباني (حفظه الله)

(۴۶) قال ابو عيسى هذا الحديث حسن غريب صحيح

واته : (ههركس به نهغهست دوز به دهم منه وه بكات (واته هه لیبه ستیت) باشوینی خزی
 له نیروان هه درو چاوی دوزخ خۆش بكات ، ووترا : نهی پیغه مبهری خوا شهویش دوو چاری هه به ؟
 فه رمووی : نهی گویتان لی ته بووه كه خواي بالادهست له مانایدا دهفه رمویت : (كساتیک دوزخ
 له جیگایه کی دودوه دوزخه کی به كان ده بینیت ، گۆی بیستی نه په و هوارو ناله نالی ده بن) . ملی
 له ناگر دهرده چیت كه دوو چاوی هه به پیمان ده بینیت و زمانی هه به قسه ی پی ده كات و ده لیت :
 من كراومه به برپر سیاری نازاردانی نهوانی هاره ل بق خوا داده نین ، وه له بالنده بق كوئجی -
 كه ده بینیت و له زوی هه لی ده گریته وه - باشترین ده بینیت) له پیاویه تیکدا ده لیت : (من
 به برپر سیاری نازاردانی سی كۆمه لم : هه مو ستم كاریکی نذر داری كه لله په ق ، دووه : ههركس
 هاره ل بق خوا په پيدا بكات ، سیه م : وینه گران) .

شانزه : نیش و ژانی ناگر دهگات به دل

باسی نه وه مان كرد كه بی باوه پان له دوزخه خدا نذر گه وه ده بن ، به لام نه و ناگره هینده به تین
 كه ژان و نازار دهگه به نیت به ناخ و قولایی جهسته یان
 هه روهك خواي گه وه ناماژه ی بۆ ده كات و دهفه رمویت : (سأصليه سقر ، وما أدراك ما سقر
 لاتبقى ولا تذّر . لوا حه للبش) (الدنر / ۲۶-۳۰)
 واته : (دهیخه مه ناو - سقر - كه دوزخه ، تو چوزانیت سه قه رچی به ؟ شوینیکی وایه كه هیچ
 كه سیک ناهیلیته وه كه تیکی نه شكینیت و له خوی نه گریت ، پتر له وهش پیستی موقوف داخ دهكات
 و پهشی دهكاته وه) .
 هه ندی له زاناکانی پیشین (سلف) ده لین : (گوشت و نیسقان و مۆخ ده خوات و به شیوه ی
 خزی ناهیلیته وه) (۱۷)

هه روه ها خواي گه وه دهفه رمویت : (كلا لينبذن في الحطمة ، وما أدراك ما الحطمة ، نار
 الله الموقدة التي تطلع على الافئدة) (المزة / ۴-۷)
 واته : (نه خیر فریخ ده دریته ناو (الحطمة) هوه ، تو چوزانیت (الحطمة) چی به ؟ ناگریک
 له لاین خواره هه لگیر ساوه ، نه و ناگره ی له سه ر ده كانه وه پلیسه ده دات و هه لده ستیت)

(عمدی کورپی کچی قرضی) ده‌فهرمویت : (ناکر هتا دلی ده‌یخوات و ده‌یسوتیننی ، کاتیکبش ده‌گاته دلی سه‌رله‌نوچ دروست ده‌کریته‌وه) .

(نابت) ی کورپی (البسلی) ش‌نهم ثایه‌ته‌ی خوینده‌وه پاشان فهرمووی : (ناکر هتا دلیان ده‌سوتیننی که‌ئوان زیندووشن ، نذدی بۆ هیتان و سزاکه‌ی ته‌نگای کردیون ، پاشان ده‌ستی کرد به‌گریان) (عن ثابت بن البنانی انه قرأ هذه الآية ثم قال : (تحرقهم النار الى الافلدة وهم احياء لقد بلغ منهم العذاب ، ثم يبکی)^(۱۸) .

واته : سابتی کورپی به‌نان (ده‌حسنی خوی لربیت) کاتنی نهم ثایه‌ته‌ی خوینده‌وه فهرمووی : (ناکر ده‌یان سوتینیت هتا ده‌گاته دله‌کانیان -خوابه‌نامان بدات- له‌کاتیکدا ئه‌وان هه‌ر زیندوون ، به‌راستی سزاو نیش نذدی بۆ هیتان . پاشان نهم پیاوچاکه‌ده‌ستی کرد به‌گریان .

حه‌قده : گریان و هاواری دۆزه‌خی‌یه‌کان

بی‌گرمان نهم هه‌موو جۆره سزاو نازاره بوسۆو سه‌ختانه گریان و هاواری لی‌په‌یدا ده‌بیت و شین و واوه‌یلای لی‌ده‌که‌ویته‌وه ، چونکه له‌ئیسقان و مۆخ کارده‌کات ، ئه‌وه‌تا ده‌بینن قورپانی پیریژ به‌ووردی ده‌نگه‌ و هاواری سکا‌لای نۆزه‌خی‌یه‌کانمان بۆ تۆمارده‌کات و ده‌فهرمویت : (واذا القوا مکانا ضیقا مقرنین دعوا هنالك ثبورا) (الفرقان/۱۳) .

واته : (کاتنی به‌ده‌ست و مل فیرج ده‌درینه‌وه شوینیکی ته‌نگه‌به‌ر له‌دۆزه‌خدا ، هاوارده‌کن له‌و شوینه‌دا ، هاواری مال ویرانی و له‌ناوچوون) .

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت : (ان تقول نفس یا حسرتا علی ما فرطت فی جنب الله وان كنت لمن الساخرین) (الزمر/۵۶) واته : (ئه‌وکه ده‌لێت : نای مال ویران خۆم ، چۆن که‌م ته‌رخه‌م بوم له‌ئاستی مافه‌کانی خوی که‌وره‌داو له‌دنیا‌دا گالتهم به‌ئاین و دواپۆژ ده‌مات) .

باوه‌پداری خۆشه‌ویست : سه‌یرکه نهم بی‌به‌وایه چۆن هاواری لی‌به‌رز بووه‌ته‌وه و په‌نجه‌ی به‌شیمانی ده‌گ‌زیت ، نه‌که هه‌ر په‌نجه‌ی به‌لکو ئه‌وه‌نده سه‌ری لی‌ده‌شیوویت تاهه‌ردوو ده‌ستی خزی ده‌کات به‌ده‌میدا

وهك خوائ گه‌وره ده‌رباره‌ی بزمان ده‌گیریت‌وهو ده‌فرمویت: (يوم يعض الظالم على يديه ، ويقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا) (الفرقان/ ۲۷) واته (له و یقژه‌دا سستم کار قه‌پ ده‌کات به‌مه‌ردور ده‌ستی‌داو ده‌لیت خوزگه له‌که‌ل پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بیکه‌م بگرتایه‌بر) .

شه‌ژده : توندی سزاو بیزار بوونی دۆزه‌خی‌یه‌کان

خه‌لکی شه‌ژنده بیزارو ماندورن له‌دۆزه‌خ ، ئاماده‌ن هه‌موو شتی‌که‌ بکه‌ن به‌قوربانی خویان بژئوه‌ی له‌دۆزه‌خ پی‌ی بژگاریین و بینه‌ده‌ره . ته‌نانه‌ت یه‌که‌ یه‌کی شه‌و شتانه ده‌که‌ن به‌قوربانی بژگاربوونیان که‌له‌دنیا‌دا خۆی ده‌کرد به‌قوربانیان و له‌پیناویدا خویان به‌کوشت ده‌دا ، وه‌ک خوائ گه‌وره ده‌فرمویت: (يود المجرم لو يفتدى من عذاب يومئذ بنيه وصاحبه

واخيه وفصيلته التي تؤويه ، ومن في الارض جميعا ثم ينجيهِ ...) (المارج/ ۱۱) .

واته (تاوانبار له‌پوژده‌دا پی‌ی خۆشه‌ که‌ کوربه‌که‌ی وه‌اوسه‌ره‌که‌ی و براکه‌ی وه‌ژده‌که‌ی - که‌له‌دنیا‌دا پشتیان ده‌گرت و شه‌میش ئاماده‌بوو خۆی بکاته‌ قوربانیان - وه‌هه‌رچی خه‌لکی سه‌ره‌ویش هه‌یه‌ بیانکاته‌ قوربانی خۆی و له‌نازارو شه‌شکه‌نجه‌ی ئاگری دۆزه‌خ بژگاری ببیت) ، به‌لام مه‌حاله‌ به‌وشتیوه‌یه‌ش بژگاری نابیت .

هه‌روه‌ها خوائ گه‌وره ده‌فرمویته‌ی: (للذين استجابوا لربهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو ان لهم مافي الارض جميعا ومثله معه لافتدوا به اولئك لهم سوء الحساب وماؤاهم جهنم وبئس المهاد) (الرعد/ ۱۸) .

واته : (ئه‌وانه‌ی وه‌لامی بانگه‌وازی په‌روم‌زگاریان دایه‌وه سه‌ره‌نجام پاداشت و ئاکامیان چاکه وه‌ئه‌وانه‌ی بانگه‌وازی په‌روم‌زگاریان وه‌لام نه‌دایه‌وه ، شه‌گه‌ر شه‌وه‌ی له‌زه‌ویدا به‌شه‌ندازه‌ی شه‌وش و (زیات‌ریش) هه‌ی شه‌وان بیت ، ، بق بژگاریوون له‌عه‌زایی خواو هه‌مووی بیه‌ن (به‌لام دیسان لایان قبولناک‌ریت بق شه‌وان حسابیکی توندو خراپ هه‌یه ، وه‌دۆزه‌خ جیگه‌یا نه‌که‌شه‌ش خراپ‌ترین مه‌نزلگاهه‌)

خوائ گه‌وره ده‌فرمویت (إن الذين كفروا وماتوا وهم كفار فلن يقبل من احدهم ملء الارض ولو افتدى به اولئك لهم عذاب الیم وما لهم من ناصرين) (آل عمران/ ۹۱)

واته : (به‌راستی نه‌وانه‌ی به‌وایان نه‌مینا مردن له‌کاتیکدا که بی‌سپوا بودن واته به‌بی‌باره‌ی مردن ، به‌مۆی نه‌و مردنه‌یان به‌بی‌باوه‌ی ، هه‌رگیز وه‌رناگیریت له‌هیچ کامیکیان به‌ی زه‌وی له‌ئالتون که بی‌کات به‌خیر و سه‌ده‌قه له‌جیهاندا بۆ پزگارپوونی له‌روژه‌ی دوا ، و هه‌یج سوودی ناییت بۆ نه‌و بۆزه‌ی . چونکه هه‌رکرده‌وه‌یه‌کی چاک به‌وای له‌گه‌ل نه‌بیت لای خۆی گه‌رده سه‌ج نرخیکی نی‌یه . گه‌ر نه‌و نه‌ندازه‌به‌شی هه‌بیت له‌قیامه‌تداو بی‌کات به‌فیدی‌ی خۆی و له‌به‌رینی خۆی بیدات هه‌رلای وه‌رناگیریت و پزکاری ناکات ، نه‌وانه سی‌جۆر هه‌ر شه‌یان بۆ هه‌یه : به‌ی زه‌وی ئالتونی له‌ده‌رناگیریت ، سزایه‌کی سه‌ختی به‌نازاریان بۆ هه‌یه ، هه‌یج یارمه‌تی دانیکیان بۆ نی‌یه) .

په‌رده‌رگاری مه‌ن ده‌فرمویت : (ان الذين كفروا لو ان لهم مافي الارض جميعا ومثله معه ليقْتَدُوا به من عذاب يوم القيامة ماتقبل منهم ولهم عذاب اليم) (المائدة / ۳۶) .

واته : (به‌راستی نه‌وانه‌ی که له‌دنیا دا بی‌سپوا سه‌رکیشن هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و باره‌ ده‌مین ، نه‌وانه له‌بۆژی دوا ، گه‌ر هینی نه‌وان بیت هه‌رچی و له‌زه‌وی دا به‌تیکه‌وا پیکه‌وه ، وینه‌و نه‌ندازه‌ی نه‌و شه‌یان بی‌یت له‌گه‌لی دا ، گه‌ر نه‌وه‌ی باس کرا هی نه‌وان بیت ، بۆ نه‌وه‌ی فیداکاری پی‌که‌ن و بیده‌ن له‌باتی سزای بۆژی دوا ، له‌ی نه‌وان وه‌رناگیریت ، بۆیان هه‌یه سزایه‌کی ئیش و نازارده‌ر که گه‌یشتیته نه‌و به‌ی پاده) .

نۆزه‌: بی‌هیواویی و نه‌مری و ناخ هه‌لکیشانی بی‌باوه‌ران له‌نۆزه‌خدا

خۆی گه‌رده ده‌فرمویت : (ان المجرمين في عذاب جهنم خالدون ، لا یفترونهم وهم فيه مبلسون وما ظلمناهم ولكن هم الظالمون ، ونادوا یا مالک لیقض علینا ربک قال انکم ما کفون) (الفرقان / ۲۷) .

واته : (به‌راستی تاوانباران هه‌میشه له‌ناگری نۆزه‌خدا ده‌مینفه‌وه ، و سزایان له‌سه‌ر که م ناکریته‌وه ، بۆ خۆیان له‌نۆزه‌خدا بی‌هیوا و نیازپاوه‌ن ، ئیمه‌ش سته‌م مان له‌تکه‌رگه‌دون به‌لکو خۆیان سته‌م کارپوون ، و هاره‌لیان داناوه ، بانکه ده‌که‌ن نه‌ی مالکه که له‌پرسراوی نۆزه‌خه‌ ده‌با په‌رده‌رگا رگه‌ی نمان بکیشیت و پزگارمان بی‌یت ، نه‌ویش ده‌فرمویت : (ئیوه هه‌ر تیایدا ده‌میننه‌وه) ناشکرایه ئه‌م وه‌لامه ته‌واو بی‌هیوايان ده‌کات و ناویمید ده‌ن له‌وه‌ی که بۆژی له‌بۆژان

بینه‌ده‌روه له‌و بۆزه‌ه ره‌شه‌ی که تیی که‌وتون

محمدی کوپری که عی (قرطبی) (رحمته‌ی خدای تعالی بیت) ده‌فهرمویت: (نه‌ملی ناگر هاور ده‌بن
بق خزه نه‌کان ی دژده‌خ

وهک خدای که ورده ده‌فهرمویت: (وقال الذین فی النار لخرقة جهنم ادعوا ربکم یخفف
عنا یوم ن العذاب) (غافر/۴۹). واته (نه‌وانه‌ی له ناگردان به (خرنه‌ی دژده‌خ ده‌لین: داوا
له‌په‌روم‌کارنان بکه‌ن نه‌نها یقینیک سزمان له‌سر سوک بکات، وه‌لامه‌که‌یان نه‌ویه: (أولم نر
تأتیکم رسلکم بالبینات قالوا: بلی، قالوا فادعوا وما دعاء المرسلین الا فی ضلال). (غافر/۲۴)
واته (نایا پیغه‌مبه‌رانی خوتان یژده‌وانه نه‌کراو نه‌هاتنه لاتان به‌به‌لگو نایه‌تی یون و
ناشکراوه؟ ده‌لین: به‌لی، نه‌وانیش ده‌فهرموی: ده‌هر هاور بکه‌ن، هاور کون
هر به‌ره گوهرایی به) .

جا دواى نه‌وی له (خرقة) (۴۹) بی‌هیوا یون هاور ده‌بن بۆلای (مالک) (۵۰) که له‌سه‌رویانه‌وه
شوینیکی هیه له‌دژده‌خدا و پردی تیدایه که فریشته‌ی سزای به‌سهردا تى ده‌په‌ریت، نجا
بی‌باوه‌پان ده‌لین: (یا مالک لیقضی علینا ربک) و داواى مردن ده‌که‌ن، (مالک) بی‌ده‌نگ ده‌بیت و
وه‌لامیان ناداته‌وه بۆ ماوه‌ی هه‌شتا سال - که‌سالیکی (۳۶۰) بۆزه و مانگیکی (۳۰) بۆزه و هر
بۆژیکی دژده‌خ وهک هه‌زار سالی نیمه‌ وایه - پاش هه‌شتا سال وه‌لامیان ده‌داته‌وه ده‌فهرموی:
(انکم ما کنون) نیه هر تیدایه ده‌میننه‌وه).

له‌ریوایه‌ی تیکی تردا که (ترمذی) له (اعمش) وه‌ گپراویه‌ته وه‌هاتووه: که له‌نیوان داواکرنی
نه‌ملی دژده‌خ و وه‌لامدانه‌وه‌یدا هه‌زار سال ده‌خایه‌نیت (۵۱)

خدای که ورده فهرموویه‌تی: (وقالوا لو کننا نسمع او نعقل ما کننا فی اصحاب السعیر،
فاغترفوا بذنبهم فسخقا لأصحاب السعیر) (البکره/۱۱-۱۲). واته: (بی‌باوه‌پان ده‌لین نه‌که‌ر گویمان
دابانی، یا عه‌قلمان بخستیاپکار له‌پیزی دژده‌خیان نه‌ده‌بووین، جادانیسان به‌تاوانی خویان دانا،
جادژده‌خیان له‌رحمه‌تی خودا دوور بن).

(۴۹) نه‌و فریشتانه‌ن که سه‌په‌رشتیاری دژده‌خن .

(۵۰) نه‌و فریشته‌یه‌یه که لیپه‌رسرای دژده‌خ و به‌فرمانی خوا ده‌جولیته‌وه

(۵۱) تفسیر القرطبی ج ۱۶ ص ۱۱۷

وه خَوای گه‌وده ده‌فهرمویت (قالوا ربنا ائمتنا ائمتین وأُحییتنا ائمتین فاعترفنا بذنوبنا فهل الی خروج من سبیل) (غافر/۱۱)

واته : (ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه دووچار ئیمه‌ت مراندو ، دووچار ئیمه‌ت زیندوو کرده‌وه ، جائیمه به‌گونامی خُزمان ئیعتراقمان کرد ، جا نایا پرگایه‌که بق ده‌رچون -پزگاربون- هه‌یه ؟) . دواپه‌که‌یان به‌رپه‌رچ ده‌دویتی‌وه به‌پسواپی و له‌تاستی نازهل دا په‌فتاریان له‌گهل ده‌کریت .

هه‌روه‌ها خَوای گه‌وده ده‌فهرمویت : (ربنا غلبت علینا شقوتنا وکنا قوما ضالین ، ربنا اخرجنا منها وان عدنا فانا ظالمون ، قال اخسئوا فیها ولا تکلمون) (المؤمن/۱۰۸) .

واته : (نایا نیشانه‌کانی مفتان به‌سه‌ردا نه‌خویندراپه‌وه ، جائه‌وتان به‌دروخته‌وه ، ده‌لین : نه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه : له‌دوژه‌خ بمان به‌ره ده‌ریج جائه‌گر جاریکی دیکه ، دوپاتمان کرده‌وه جابه‌پاستی ستم کارین (وه‌شیاوای سزاین) ، خَوای گه‌وره ده‌فهرمویت : -چفه- دورکه‌ونه‌وه له‌دوژه‌خدا بمیننه‌وه ، وه‌له‌گهل من قسه‌مه‌که‌ن -اخسئوا بۆده‌رکردنی سه‌که-) .

شایه‌نی سزاو تۆله‌ی خودایی بوون ، نه‌م بی‌باوه‌پی و مل هوپی و نوای ژیاپی که‌شخه‌پی و فیزل زلی دنیایی ، سه‌ره‌نجام تروشی نه‌م جی‌یه سه‌خته بوون که‌هیچ نزاو تکاو پاپانه‌وه‌یه‌که وه‌رناگیریت .

په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت : (ولو تری اذ المجرمون ناکسوا رُؤوسهم عند ربهم ربنا ابصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا انا موقنون ، ولو شئنا لأتینا کل نفس هداها ولکن حق القول منی لأملأن جهنم من الجنة والناس اجمعین فذوقوا بما نسیتم لقاء یومکم هذا انا نسیناکم وذُوقوا عذاب الخلد بما کنتم تعملون) (السجده/۱۲-۱۴)

واته : (وه‌نه‌که‌ر ببینیت تاوانباران کاتئ له‌پیشگای په‌روه‌ردگارتان سه‌ریان به‌رداوه‌ته‌وه -شۆپرکړدوه- (ده‌لین) نه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه ، نه‌وه‌ی به‌به‌لینت دابوو دیمان و بیستمان ، جابمانگیره‌وه (دونیا) هه‌تا کرده‌وه‌ی چاکه نه‌نجام بده‌ین ، به‌پاستی ئیمه به‌رؤزی قیامه‌ت به‌وادارین . وه‌نه‌که‌ر بمان ویستبا (به‌رؤز پینموونی پتویستمان به‌هر مرقئیک نه‌دا ، به‌لام به‌لینی من به‌ره‌قه -په‌یارم داوه- که‌به‌پاستی له‌جنۆکه‌و مرقؤی می‌په‌رواو تاوانبار دۆزه‌خ پرده‌که‌م به‌نه‌ندازه‌یه‌که هه‌ر جمه‌ی بیت جا بجیژن سزای (دۆزه‌خ) له‌به‌ره‌وه‌ی دیداری نه‌م بۆده‌تان

له بیرخو بردبزووه ، به راستی نیمهش نیوه مان له بیرخو برده ووه ، سزای بهرده وام بجین له
(پاداشتی) نه وئی نه نجامتان شدا

دۆزهخی به کان هه موو داواو نزایه کیان په فزکرایه ووه ، به هیچ چلۆنیک قووتار بوونیان بۆنی به
وهک چۆن نه سزایان له سه ره هتواش دهگریته ووه نه ده مرڼ به لکو سزای هه می شه یی و بهرده وام و
هه تاهه تایی یان بۆمه یه

له و سانه دا پتیان ده و تریت : (اصولوها فاصبروا او لاتصبروا سواء علیکم انما تجزون
ما کنتم تعملون) (طور/ ۱۶) . واته : (بچه نیوی و بسو تین جانا رام بگرن یان نارام ننگن بز نیوه
جیاوازی نی یه ، ته نها سزای کرده ووه به ده کانتان ده دریته ووه)

نه و کاته هاوارو واوه یلایان به میز تر ده بیت و لا قوا ی فرمی سک هه لده سیت و وه گریان یان بهرده وام
ده بیت ،

خوای گه وره ده فهرمویت : (فلیضحکوا قليلا ولیبکوا کثیرا جزاء بما کنتم تکسبون)
(التوبة/ ۸۲) واته : (جایانه وان که م پی بکنن و دۆز بگرن سزایه که بۆنه و کارانه ی نه نجامیان داوه).

بیست : ووتاری شهیتان بو دۆزهخی به کان

سه رسو پهینه رترین باری دۆزهخی به کان بریتی به له ووتاردانی شهیتان بۆیان ، که نه م ووتاره نۆد
کارده کاته سه ره دهروونی پی سه ری ووتاره که - مینه بریک له ناو دۆزه خدا بۆ شهیتان درگست ده گریست
و ووتاریکیان بۆ ده دات که مه ی نه ت و په ژاره یان زیاد ده کات زایتر خه م دهروونیان داده گریست و نا زار
له سه ره نا زار توند تر ده بیت چونکه نه م ووتاره ده بیت هوی په شیمانی دۆزهخی به کان و ناخ
هه لکی شان یان ، که چۆن به نه فامی شوین فیلباز و سا هخته چی ناواکه وتین و نه مرڼ نه می ش نه م
نه م کوه فایه تی ، جاقوړدانی پیرو زیش نه م ووتاره ی بۆ تو مار کردوین

وهک خوای گه وره ده فهرمویت : (وقال الشیطان لئما قضی الامر : ان الله وعدکم وعد الحق و وعدتکم فأخلفتکم ، و ما کان لی علیکم من سلطان الا ان دعوتکم فاستجبتم لی فلا تلومونی ولوموا انفسکم ، ما انا بمصرخکم و ما انتم بمصرخی ، انی کفرت بما
أُسرکتُم من قبل ان الظالمین لهم عذاب الیم) (ابراهیم/ ۲۲)

واته : (کاتیک کاروباری یفژی لی پرسینه وه به کلا کرایه وه - کومه لی به مهشتی چرونه به مهشته وه و کومه لی دۆزه‌خی چرونه دۆزه‌خوه - شه‌یتان ده‌لایت : خوی گرده به‌یمانی خزی دانئی به‌یمانیکی راست و دروست - که‌زیندوو بونه وه به بز لی پرسینه وه و دادگایی و دیاری کرنی پاداشت و سزا ، له به‌رامبهر کرده‌وی چاکدا کرده‌وی چاک و له به‌رامبهر کرده‌وی خرابیش سزای گونجاو - وه منیش به‌یمانم پیدان به‌لام نه‌م برده‌سهر سواته درقوم له‌گه‌لدا کردن که‌روتم نه‌م شتانه نی‌یه - وه من هیچ ده‌سه‌لاتیکم نه‌بوو به‌سهرتانا ته‌نھا نه‌وه‌نده نه‌بیت بانگم کردن نیوه‌ش به‌ده‌نگمه وه هاتن - جاکه‌وابوو لۆمه‌ی من مه‌کن و لۆمه‌ی خۆتان بکن ، نه‌من نه‌توانم نیوه‌ پزگار بکم - واته شه‌یتان خۆی داوی پزگار بوون ده‌کات - به‌پاستی من کافریم به‌مه‌موو نه‌و شیبوانه‌ی که‌منتان تیدا ده‌کرد به‌هاوبه‌شی خوی گرده له‌پیشدا ، سته‌مکارانیش سزای به‌نازارو سه‌ختی خویان پی‌ده‌به‌یت) (۵۲)

بیست و یه‌ک : ناوی رووباری (الغوطه)

(الغوطه) ناویکی یۆکه‌نه له‌داوینی ئافره‌تی داوین پیسه‌وه ده‌رده‌چیت . وه‌ک پیغه‌مبه‌ری پیشوا (ﷺ) مه‌والمان پی‌ده‌دات و ده‌فه‌رمویت (نهر یجری من فروج المومسات ، یؤذی اهل النار ریح فروجهم) (۵۳)

واته : (رووباریکه له‌داوینی ئافره‌تی داوین پیسه‌وه سه‌چاوه‌ده‌گرت ، بۆنی داوینیان نازاری دۆزه‌خی‌یه‌کان ده‌دات) .

بیست و دوو : دۆزه‌خی‌یه‌کان و په‌رستراوه‌کانیان

پیکه‌وه فری ده‌درینه‌ ده‌روه

بی‌گومان - له‌م ژبانه‌دا - سه‌ره‌پای ناردن پیغه‌مبه‌ران (ﷺ) و په‌وانه‌کردنی به‌نامه‌ی ژبان له‌لاین خواوه و سه‌ره‌پای ده‌رکه‌وتنی نیشانو به‌لگه‌کانی ده‌سه‌لاتی بی‌سنووری په‌ره‌دگار ، هیشتا که‌سانیک هه‌ن که‌ده‌لگه‌کانیان ژه‌نگی بی‌باوه‌پی خواردوو به‌تی ، هه‌ندیکیان هینه‌ده‌ بی‌میشکن هه‌ست به‌بوونی خوایه‌کی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و کار به‌جی‌ناکه‌ن بۆ نه‌م بوونه‌وه‌ره‌و پی‌یان وایه

(۵۲) أنظر (زبدة التفسیر من فتح القدیر) .

(۵۳) رواد أحمد ج ۴ ص ۳۹۹

که دنیا به هم موو زه به للاحی و فراوانی یوه به پیکوت هه ره له خۆیه وه به یدابووه و هه ندیکی تریان له ناخه وه هه ست به بوونی دروست که ریک ده که ن و مه به ستیشیان نه وه یه که نه و دروست کاره بدۆزنه وه به ندایه تی بۆکه ن

ئجنا ئه م که سانه ش ده بن به دووده ست وه : هه ندیکیان یه کیک له دووست کراوه کانی خوا وه که :
(بۆ - گا - ناگر - هتد) ده به رستن و راسته و خۆ به خاویان داده تین . هه ندیکی تریشیان باوه ریان به بوونی خوا هه به و نه که ر پرسیاران لی بکریه له باره ی دروست بوونی بوونه وه رو خاوه نی نه م که روونه وه له وه لامدا ده لێن (خوا دروست کارو مشور خۆریه تی) . به لام له به ندایه تی کردنیدا سه ریان لی شتیواوه و به پی ئی داواو مه به ستی په ره ردگار په رستن و به ندایه تی به جی ناهین . به لکو یه کیک له شته کانی به رده ستی خۆیان ده به رستن که دروست کراوی ده ستی خۆیان . به مه به ستی نزیک بوونه وه له خواوه ده یانکه ن به هۆکار (وسيلة) یه ک بۆ که یشتن به خوا به ده ست هینانی په زامه ندی خوا : به لام نه م بۆچوانه ی یاسمان کرد گشتیان هاوه ل دانانه بۆ خوا له ویستی خواوه دووه . بۆیه خۆای که وره ش هه ره شه ی توند له وچۆره که سانه ده کات پی بیان پاده که یه نیت که خۆیان و نه وانه ش که ده به رستن و به که وره یان ده زانن و به رگریان لی ده که ن و پارو سامان گیانی خۆیان له پیناودا ده به خشن پیکه وه سوتمه نی دۆزه خن تاسازان که په رستراوه کانیان چنده بی پین ، هه یان له ده ست نایه ت و ته نانه ت به رگریشیان له خۆیان پی ناگریه ، وه دلنیا بن که چنده گومراو سه رلی شتیاون .

وه که خۆای که وره ده فره رموت : (انکم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم انتم لیا واردون لوکان هؤلاء ماوردوها وکل فیها خالدون) (الانباء/ ۹۸-۹۹) .

واته : (دلنیا بن که ئیوه ش و نه وانه ش که به یجگه له خوا ده یان به رستن ده بنه سوتمه نی دۆزه خ و هه موتان ده چنه ناویه ره ، نه که ر نه و په رستراوانه ی ئیوه خوابوونا به نه ده چوونه ، دۆزه خ وه که چی هه موویان به هه میشه بی تیایدا ده میننه وه) ^(۵۱)

(۵۱) بیگومان په رستراوه کانی وه که عیسا پیغه مبه ر (دروود و سلاوی خۆای له سه ر بیت) که گاره کان به کوپی خۆای ده زانن یان وه که عوزه ر پیغه مبه ر (دروود و سلاوی خۆای له سه ر بیت) که جوله که کان به کوپی خۆای ده زانن نه مانه و هی تریش تاخرینه دۆزه خ وه چونکه خۆیان له لوتکه ی به ندایه تی دا بوون و پازیش نه بوون که خه لکی له نوای خۆیان هه لسن به په رستنیان

مهره‌ها خورای گهره ده‌فرمویت : (احشروا الذین ظلموا هم وازواجهم وماکانوا یعبدون من دون الله فاهدوهم الی صراط الجحیم ، وقفوهم انهم مسؤولون مالمکم لاتناصرون بل هم الیوم مستسلمون) (اصافات/ ۲۱-۲۶) .

واته : کژیان بکه‌نوه نه‌وانه‌ی که‌شهریکیان بؤخوا داناه وده‌مار وینه‌شیان نه‌وانه‌ی که‌کردبویان به‌ماره‌لی خوار نه‌یانپه‌رستن له‌باتی خوا ، پینمویان بکه‌ن بؤسه‌ر پیگه‌ی دؤزه‌خ ، بیانسونین نه‌وانه‌ی لپرسینه‌وه‌ی توند و تیژیان له‌گه‌لدا ده‌کریت ، خورای گهره ده‌فرمویت نه‌وه چی‌تانه بؤ وا دامار و بی‌ده‌سلاتن بؤ سه‌رناکه‌ون ، به‌لی نه‌وان نه‌مؤ (بؤزی دواپی) بی‌ده‌سلات و ته‌سکیم بوون) .

جابق چاروشکاندن و سه‌رزه‌نشست کردن و بی‌پیزکردنی بؤژ و مانگه‌ په‌رسته‌کان ، له‌بؤزی دواپیدا بؤژ مانگه‌ کۆده‌کرینه‌وه و فری ده‌درینه‌ی دؤزه‌خوه ، وه‌ک پی‌نعمه‌په‌ریش (دوبو سلاخی خورای لی بیت) ده‌فرمویت : (الشمس والقمر مکوران فی النار) (۵۵)

واته : (بؤژ مانگه‌ کۆده‌کرینه‌وه له‌ناوناگردا) . هه‌ندج له‌زانا‌یان ده‌فرموین : (کۆکرینه‌وه‌ی بؤژ مانگه‌ و خستنیانه‌ ناگری دؤزه‌خوه ته‌نها بؤ شکاندن‌ی هاره‌ل په‌یدا که‌رانه ، چونکه نه‌وانه‌ بی‌گیان و هه‌ست به‌سزا ناکه‌ن) (۵۶)

بیست و سی : ده‌رچوونی پی‌خۆله‌ی دۆزه‌خی‌یه‌کان

له‌ (ئوسامه‌ی کوبی زه‌یده‌وه) (ده‌زای خورای لی بیت) نه‌ویش له‌پی‌نغه‌مبه‌رخواوه (دوبو سلاخی خورای لی بیت) ده‌گیرته‌وه که‌فرمویته‌ی : (یجاء بالرجل یوم القیامة فیلقى فی النار ، فتندلق أقطابه فی النار فیطحن فیها کطحن الحمار برجاء ، فیجتمع اهل النار علیه ، فیقولون : ای فلان ما شأنک؟ الیس کنت تأمرنا بالمعروف وتنهانا عن المنکر؟ قال : آمرکم بالمعروف ولأتیته ، وانهاکم عن المنکر وآتیته ، ثم هو یدور ویسعی حولها کما یدور الحمار برجاء) (۵۷)

واته : (له‌بؤزی دواپیدا پیاویک دین وده‌فری ده‌ده‌نه‌ ناوناگره‌وه جارپه‌خۆله‌کانی ده‌که‌ویته‌ ناوناگره‌که‌وه و ژۆپی‌ی ده‌که‌ون ، نجا وه‌ک گویدریژ (یاخود وه‌ک گای گیره) به‌ده‌وری خۆیدا

ده خولیته وه و پێخۆله کانی گیره ده کات ، دۆزهخی به کانی لێ کۆ ده بنه وه و پێ لێ لێن ئه ی فلان کس ! ئه وه تۆچی ده کهیت لیره و بۆچی وات لێ - ته و ماوه ؟ ئه ی تۆنه بوویت که نه زمان پێ ده کرێن که چاکه بکهین پێگری (فسی) پێ لێ ده کرین که خراپه بکهین ؟ ئه ویش له وه لاما ده لیت : باوا بووم به لام فه زمانم پێ ده کرین به چاکه و خۆم نه م ده کرد ، وه پێگرم ده کرین به خراپه و .

خۆم ده مکرد ، پاشان وه که گای گیره به ده وری پێخۆله کانییدا ده خولیته وه و ته کانی ده دات .
ئه وانه ی که له دۆزه خدان که به پێخۆله راده کیشرین (عه مری کورپی لوحی) که یه که م کس بوو نایینی عه ره بی گۆپی بۆ پێ ته په رستی وه که له م فه رموده یه دا هاتوه : (عن جابر بن عبد الله ، قال : قال رسول الله ﷺ) : (رأيت عمرو بن عامر الخزازي يجز قصبه في النار ، وكان اول من ساب السواب) (٥٨)

واته (عه مری کورپی عامری خوزاعیم بینی که به پێخۆله کانی به ناو دۆزه خدا راده کیشرا یه که م که شیش بوو یاسای - سواب - دانا) .

ئه م یاسایه بریتی بوو له هه لاکردنی شتی خودا که هه رامی کردبووه ، وه هه رام کردنی شتی خودا که هه لالی کردبووه که نه میش جزوه ناژه لیک - خوشتریک - هه رامی کردبووه له سه ره خه لکی سواربوونی و گوشت خواردنی

بیسټ و چوار : هه ندیک له شیوه کانی سزای دۆزه خ

له نه نه سی کورپی مالکوه (ره زای خوی لێ بیت) ده گیرنه وه : (که پێغه مبه ر (موبه سلای خوی لێ بیت) فه رمویه تی : (له قیامه تا دۆزهخی یه که دێنن که خوشترین ژیا نی دنیا یی بووه ، ئه و جا یه که جار ده که ریت به دۆزه خدا پاشان پێی ده و تری ت : (له دنیا دا هیچ خیره خوشی یه که ت دیوه ؟ ده لێ : نه به خوا !!) .

هه روه ما پێغه مبه ر (موبه سلای خوی لێ بیت) با سی سوو کترین سزای دۆزه خ ده کات و ده فه رموین (ان احون اهل النار عذابا رجل اخص قدميه جرتان يغلي منهما دماغه) (٥٩)

واته : (ئاسانه ترین دۆزهخی که سزای سووک بیت پیاویکه دوو پشکۆ له ژیر هه ردو و پێیدا

داده نریت ، و میشکی دینیته کول)

پیشه‌وا (حسن بصري) (روح‌منی خراسانی بیت) له‌ته‌فسیری شه‌نایه‌ته‌دا که‌خوای که‌وره ده‌فرمودیت (کلما نضجت جلودهم ~~لناهم~~ جلودا غیرها لیدوقوا العذاب) (الاسماء، ٥٦/١) واته : (هرکاتیک پیسته‌که‌یان هه‌لقرجا ، بۆیان ده‌گۆزین به‌پیستی تر بۆ شه‌وه‌ی به‌رده‌وام نازار بجینن) . چونکه‌ پیستی لاشه‌ هه‌رکاتیک سه‌ره‌له‌نوێ دروست بووه‌وه ناسکتر ده‌بیته‌وه‌و نازاری به‌سوێ تره‌ وه‌ک له‌جاری به‌که‌م

ننجا هه‌موو ئیش و نازاری لاشه‌ش له‌پیستدایه ، به‌نۆزی هه‌سته ده‌ماره‌کان له‌پیستدا کۆده‌بنه‌وه -وه‌ک زانستی نوێ سه‌لماندویه‌تی . که‌واته‌ دۆزه‌خی به‌کان به‌پێی تاوانیان سزایان جیاوازه‌ له‌به‌کتری .

بیست و پینج : نایا هه‌موو چاکه‌کاریک و به‌دکاریک به‌دۆزه‌خدا ده‌برین ؟

ئه‌مه‌ جێی مشت و مپی هه‌ندێ له‌زانایان بۆوه‌ هه‌ر له‌کۆنه‌وه‌ وه‌ک دیاره‌ خراپه‌کار و ئیمانداریش به‌دۆزه‌خدا ده‌برین ، به‌لام دۆزه‌خ باوه‌رداران ناسوتینیت وه‌ک له‌م فهرموده‌یه‌دا هاتوه‌ : (حدثنا احمد قال : حدثنا سليمان بن حرب قال : حدثنا غالب سليمان عن كثير بن زياد البرساني عن سميه قال : اختلف في الوروصه ، فقال بعضنا لا يدخلوها قوم وقال بعضنا يدخلونها جميعا ثم ينجي الله الذين اتقوا فلقیت جابر بن عبد الله فقلت له : انا اختلفنا في الورود فاهوى اصبعيه في اذنيه وقال : صمتا ان لم اكن سمعت رسول الله (ﷺ) يقول : (الورود الدخول لا يبقى بر ولا فاجر الا دخلها فتكون على المؤمنين بردا وسلاما كما كانت على ابراهيم حتى ان للنار او لجهنم ضجيجا من بردهم ثم ينجي الله الذين اتقوا ويذر الظالمين فيها جثيا) (١٠٠)

واته (ئیمه جیاوازیمان تیکه‌وت له‌باره‌ی بران به‌ناو دۆزه‌خدا ، هه‌ندی‌که‌مان ووتی : هه‌ندیکی پیاوه‌چی ، وه‌هه‌ندیکی ترمان ووتی : هه‌موو به‌ناو دۆزه‌خدا ده‌برین ، پاشان خوای که‌وره‌ خواناسه‌کان -خۆپاریزه‌کان- لێی‌ پرگارده‌کات ، ننجا که‌یشتم به‌جابری کوپی عبدالله و پیم ووت ئیمه‌ پای جیاوازمان له‌باره‌ی بردن به‌ناو دۆزه‌خدا هه‌یه ، شه‌ویش په‌نجه‌ی برد بۆناو گوپی‌که‌کانی و فهرموی : بێ ده‌نگه‌ ده‌بووم ، شه‌که‌ر له‌ پیغه‌مبه‌رم (مروسلای خوای لێ بیت)

نه بیستایه که فەرموویه تی : (هه‌موو چاکه کار و به‌د کاریک به‌دۆزه‌خدا ده‌برینریت ، به‌لام ناگر سه‌لامه‌ت و سارد ده‌بیت بۆ به‌واداران ، وه‌ک چۆن سه‌لامه‌ت‌وسارد بوو بۆ ابراهیم پیغه‌مبەر (سەر سۆڤی خرای هه‌ی بیت)) هه‌تا ناگری دۆزه‌خ ددنگی ساردی لیوه‌دیت پاشان خوای بالاده‌ست خۆپاریزه‌ران پزگار ده‌کات و ، سته‌م کاران به‌سه‌ر شوپی تیایدا ده‌هیلێته‌وه)

بیست و شەش: سزا ده‌روونی یه‌کانه‌ی دۆزه‌خ

سه‌ره‌پای سزای جۆر به‌جۆری به‌رجه‌سته‌و لاشه‌یی ، جۆره‌ها سزای ده‌روونیش به‌دۆزه‌خی یه‌کان ده‌بریت یه‌کیک له‌و سزایانه‌ بریتی یه‌ له‌شکاندن و سه‌رزه‌نش و گالته‌پی‌کردنی فریشته‌کان پێ‌یان . وه‌ک خرای که‌وره ده‌فرمویت : (کلما القي فيها فوج سألهم خزنتها ألم یأتکم نذیر ، قالوا بلی قد جئنا نذیر فکذبنا وقلنا مانزل الله من شیء ان انتم الا فی ضلال کبیر ، وقالوا لو کنا نسمع او نعقل ما کنا فی اصحاب السعیر فاعترفوا بذنبهم فسحقا لأصحاب السعیر) (الملك: ۸-۱۰-۱۱) واته : (هه‌ر جاریک هه‌رکۆمه‌لیک له‌و پێ‌باوه‌پانه‌ فێ‌ ده‌دریته ناو دۆزه‌خه‌وه پرسیاریان لی ده‌کریت له‌لایه‌ن ده‌رگاوانی دۆزه‌خه‌وه : نایا ترسینه‌ریکتان بۆ نه‌هات له‌خۆتان ووتیان : به‌لێ هات بۆلامان ترسینه‌ر به‌لام به‌درومان زانی و وه‌وتمان : دایه‌به‌زاندوه‌و خوای که‌وره هه‌یج شتیکی پێ‌گومان ئیوه له‌گومرایی یه‌کی نۆر که‌وره‌دان و وه‌تیان نه‌که‌ر گویمان بگرتایه‌و عاقل بوینایه ئیمه له‌هاوێژی یانی دۆزه‌خ نه‌ده‌بووین ، ئیعترافيان کرد به‌تاوه‌نه‌کاشیان بۆ هاوێژی یانی دۆزه‌خ) . یه‌کیکی تر له‌و سزاده‌روونی یانه‌ نه‌وه‌یه که‌خۆیان له‌ناو یه‌کتردا نه‌فره‌ت له‌یه‌کترده‌که‌ن له‌م

بارده‌شه‌وه خرای که‌وره ده‌فرمویت : (کلما دخلت امة لعنت اختها) (الاعراف: ۳۸) .

واته : (هه‌ر کاتیک تاقمیک بپته‌ناو دۆزه‌خه‌وه نه‌فره‌ت له‌تاقمه‌که‌ی تر ده‌کات)

هه‌روه‌ها دۆزه‌خی یه‌کان کاتێ ده‌بینن نه‌و باوه‌پارانه‌ی که‌نه‌مان له‌دنیا دا گالته‌یان پێ‌ده‌کردن ، وا له‌قیامه‌تا پزگاریان بووه‌له‌ناگری دۆزه‌خ و سه‌رکه‌وتوون خۆشبه‌ختیان به‌ده‌ست هه‌تاوه له‌لایه‌ن خوای به‌روه‌زگاریانه‌وه وه‌ک ده‌فرمویت : (وقالوا مالنا مانری رجالا کنا نعدهم من الاشرار اتخذنا هم سخریا) (ص: ۶۲-۶۳) .

سزایه‌کی دهره‌ونی تر نه‌ویه که‌سه‌کردنیان لی‌قه‌ده‌غه ده‌کریست ، د‌ن‌زه‌خی‌سه‌کان پی‌نج د‌ل‌ا‌ک‌اریان له‌خواه‌یه ، سه‌بار‌هت به‌چ‌و‌اریان وه‌لامیان ده‌داته‌وه : له‌پ‌ن‌ج‌ه‌میان‌دا له‌سه‌ده‌ک‌ون .
په‌کم جار ده‌لین : (قالوا ربنا ائمتنا اثنتین و احییتنا اثنتین فاعترفنا بذنوبنا فهل الی الخرج من سبیل) (غافر/۱۱) .

واته (ده‌لین نه‌ی په‌روه‌دگارمان د‌و‌ج‌ارت مراند‌و‌ین و د‌و‌ج‌ارت زیند‌و کرد‌و‌ینه‌ته‌وه ، نه‌وا نیمه‌دانمان نا به‌تاوانه‌کانماندا باشه ئیتر هیچ دهره‌ویه که‌مه‌یه ب‌و دهریاز‌و‌یون؟ خ‌و‌ای گ‌وره وه‌لامیان ده‌داته‌وه ده‌فهرم‌ویت : (ذلکم بانه اذا دعی الله وحده کفرتم وان یشرک به تؤمنوا...) (ن‌اط‌ر/۱۲) . واته : (نه‌وه ئیوه‌بوون نه‌گ‌ر بانگ‌واز بکرایه ب‌و ته‌نهایی خ‌و‌ا ب‌ی با‌و‌ه‌پ ده‌بوون وه‌نه‌گ‌ر ها‌و‌یه‌شی ب‌و دانرایه ثاب‌ه و ج‌و‌ده با‌و‌ه‌پ‌تان ده‌هینا) .

ننجا ده‌لین : (ربنا ابصرنا وسمعنا فارحنا نعمل صالحا) (ال‌اح‌د‌ه/۱۲) . واته : (نه‌ی په‌روه‌دگارمان بینیمان بیستمان پ‌راس‌تی پ‌و‌ژی پ‌اد‌اشت و س‌زا - ئیتر به‌مانگ‌یر‌ه‌وه باکرده‌وه‌ی چاک بک‌ی) .

خ‌و‌ای گ‌وره له‌وه‌لامیاندا ده‌فهرم‌ویت : (اولم تکنوا اقسمتم من قبل مالکم من زوال) (ال‌ر‌ه‌م/۱۴) . واته : (نایا پی‌ش‌تر سویند‌تان نه‌ده‌خ‌وارد که‌نه‌مانبتان به‌سه‌ر نایه‌ت)

پاشان ده‌لین : (ربنا اخرجنا نعمل صالحا غیر الذي کنا نعمل) (ن‌اط‌ر/۳۷) . واته : (نه‌ی په‌روه‌دگارمان له‌د‌ن‌زه‌خ دهرمان به‌ینه باکرده‌وه‌ی چاک بک‌ی نه‌ج‌ه‌له‌و کرده‌وانه‌ی دهمان کرد) .

خ‌و‌ای گ‌وره له‌وه‌لامیاندا ده‌فهرم‌ویت : (اولم نعرکم مای‌ت‌ذ‌کر فیه من تذکر و جاءکم النذیر ، فذوقوا فما للظالمین من نصیر) واته : (نایا نه‌وه‌نده ته‌مه‌نمان پ‌ی‌نه‌د‌بوون تانه‌و که‌سه‌ی ده‌پ‌ه‌و‌یت بی‌ریک‌اته‌وه بی‌ری بگردایه‌ته‌وه ، وه‌نا‌گ‌ادارک‌ه‌روه سپیغه‌مبه‌رانتان - ب‌و‌مات ده‌ب‌ج‌ی‌زن س‌زا‌و‌نا‌زار ، س‌ته‌م‌کارانیش هیچ پ‌شتیوانی به‌کیان نه‌ی) .

له‌س‌و‌اج‌اردا ده‌لین : (قالوا ربنا غلبت علینا شقوتنا وکنا قوما ضالین ، ربنا اخرجنا منها فان عدنا فانا ظالمون) (ال‌وس‌ر‌ن/۱۰۶-۱۰۷) . واته (ده‌لین نه‌ی په‌روه‌دگارمان مه‌ینه‌تیمان به‌سه‌ردا زال بو‌وه که‌یش‌ت‌و‌ته تینمان وه‌نیمه‌گه‌لیکی گوم‌پ‌و‌و‌ین ، په‌روه‌دگارمان نه‌گ‌ر نیمه‌گه‌پ‌ای‌نه‌وه نه‌وا نیمه‌سته‌م‌کارین)

له دواي ئهم ئايه ته خواي گه‌رده دم كوتيان ده‌كات و ده‌فهرمويت : (أخسؤا فيها ولا تكلمون) واته : (به‌ده‌ردی خۆتانه‌وه ب‌ت‌لینه‌وه له‌دۆزه‌خداو هیچ قسه‌ش مه‌که‌ن) . له‌دواي ئه‌وه ئیتر هیچ قسه‌ناکه‌ن که‌نه‌وه‌ش ئه‌و په‌ری سزایه

(عبدالله) کوری (عومەر) (ده‌زای خولان له‌بیت) بۆمان ده‌گیریت‌وه که پیغه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی : (له‌پژوی قیامه‌تا مردن ده‌هینریت له‌سه‌ر شیوه‌ی به‌رائیکی په‌ش و سببی دا ، سه‌رده‌ب‌ریت له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا ئنجا به‌ئه‌ملی به‌هه‌شت ده‌وتریت : به‌نه‌مری به‌مینه‌وه له‌به‌هه‌شتا به‌یئ مردن ، به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا ئنجا به‌ئه‌ملی به‌هه‌شت ده‌وتریت : به‌نه‌مری به‌مینه‌وه له‌ناگردا به‌یئ مردن .

عن ابي سعيد (رضي الله عنه) قال : قال رسول الله (ﷺ) : (اذا دخل اهل الجنة الجنة ، واهل النار النار يجاء بالمت كانه كبش الملح فيوقف بين الجنة والنار فيقال يا اهل الجنة : هل تعرفون هذا ؟ قال : فيشرون فينظرون ويقولون نعم هذا الموت ، قال : فيقال : يا اهل النار هل تعرفون هذا ؟ قال : فيشرون فينظرون ، ويقولون : نعم هذا الموت قال : فيؤمر به فيذبح ، قال : ويقال : يا اهل الجنة خلود بلاموت ويا اهل النار خلود بلا موت ... الحديث (١) واته : (کاتی ئه‌ملی به‌هه‌شت ده‌چنه به‌هه‌شت و ده‌دۆزه‌خی‌به‌کان ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه ، مردن له‌وینه‌ی به‌رائیکی په‌ش و سببی دا ده‌هینریت و له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا داده‌نریت ، و ده‌ده‌وتریت : ئه‌ی به‌هه‌شتی‌به‌کان ده‌زانن ئه‌مه چی‌یه ؟ ده‌فهرمویت : سه‌یره‌که‌ن و ده‌لین : ئه‌وه مردنه ، پاشان ده‌وتریت : ئه‌ی دۆزه‌خی‌به‌کان ده‌زانن ئه‌وه چی‌یه ؟ ده‌فهرمویت : ئه‌وان سه‌یره‌که‌ن و ده‌لین : به‌ئێ ئه‌وه مردنه . فهرمووی : فهرمانی بۆ ده‌رده‌ک‌ریت سه‌رده‌ب‌ریت ، فهرمووی : و ده‌ده‌وتریت : ئه‌ی به‌هه‌شتی‌به‌کان نه‌مرن و تیا‌دا نامرن ، و ئه‌ی دۆزه‌خی‌به‌کان به‌نه‌مری تیا‌دا ده‌مینه‌وه به‌یئ مردن ... فەرمووده‌که) .

ئهم به‌گه‌شتی سه‌باره‌ت به‌جۆره‌کانی سزای دۆزه‌خ ، به‌لام گه‌وه‌زترین ناخۆشی و سزای ده‌روونی که‌ت‌روشیان ده‌ب‌یت له‌کیس چ‌روونی خۆشی و به‌هره (نعمه) کانی به‌هه‌شته ،

(٦١) (اخرجه البخاري عن عمر بن حفص بن غياث عن ابيه ، اخرجہ مسلم عن ابي كريب عن ابي معاوية ، كلاهما عن الاعمش / ٢١٨٨/٤) (أنظر كتاب الخداق في علم الحديث والزهديات لابن الجزري حقه وعلق عليه مصطفى السبكي ص/٥٧١) .

مه‌روه‌ها له‌کیس چوونسی په‌زامه‌ندی خوای گه‌روه‌یه ، وه‌کاتیک ده‌زانن شه‌م دوشته گرانبه‌هایه‌یان به‌زخیکی مه‌رزان فروشتوه له‌ده‌روونی‌خوایندا ده‌لین : (شای چزن مالی خزمان ویران کرد!!) چزن بی‌نارام بووین له‌سه‌ر ژبانی که‌می دونیاو شه‌م دنیا نه‌پراوه‌یه‌مان له‌ده‌ست ده‌رچوو!! به‌لام : نه‌خیر ... مه‌رگیز په‌شیمانی دادی که‌س نادات و ناسۆزی سزاده‌روونی‌یه‌کان که‌م ناکه‌توه

خوینهری مرسولمان : بزانه خوای گه‌وره دۆزه‌خ و سزای دروست کردوه کۆمه‌لیکی بۆ دروست کردوه که‌نه‌لی دۆزه‌خ بن ، وه‌شه‌م کۆمه‌له‌ش ژماره‌یان که‌م ویزاد ناکات

وه‌که خوای گه‌وره ده‌فهرمویت : (وانذرهم يوم الحسرة اذ قضی الامر وهم في غفلة وهم لایؤمنون) (سج/۳۹) واته (ناگاداریان که‌روه له‌پۆژیک که‌په‌شیمانی تیادا ده‌رده‌بین کاتیک که‌فهرمانی بنده‌کان تیادا به‌کلا ده‌کریتوه به‌هه‌شتی بۆبه‌هشت و دۆزه‌خی بۆ دۆزه‌خ-وه‌نه‌وان له‌بی‌ناگایی‌دان و باوه‌پ ناهینن) .

جابه‌پاستی شه‌وه‌ی مایه‌ی سه‌رسوپرمانه که‌نیمه به‌رده‌وام پی‌ده‌که‌نین و وه‌سه‌رقال ده‌بین به‌شتی که‌م بایه‌خه‌وه !! له‌گه‌ل شه‌وه‌دا که‌نازانین ئایا سه‌ره‌نجامان به‌چی ده‌گات ؟! وه‌به‌چی ته‌نه‌مان کۆتایی دیت و له‌پیناوی چیدا به‌ختی ده‌که‌ین ؟! ده‌با چاو بخشینینه‌وه به‌کاره‌کانماندا وه‌ولی به‌ده‌ست هینانی په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره بده‌ین و دل‌مان بده‌ینه‌وه بۆ شه‌م ئایه‌ته پیرۆزه که‌ده‌فهرمویت : (ان الابرار لفي نعيم وان الفجار لفي حميم) (الانشار/۱۳-۱۴) .

واته : (به‌پاستی شه‌وانه‌ی چاکه‌کارن له‌ناز و نهمه‌تداشه‌به‌هه‌شتدا و شه‌وانه‌ش که‌خرابه‌کارن له‌دۆزه‌خدا) . بۆشه‌وه‌ی پشتیوان به‌خوا له‌دۆزه‌خی پهمینه‌تی خوا پزگارمان بیت .
یه‌کیکی تر له‌سزا ده‌روونی‌یه‌کانی ناو دۆزه‌خ شه‌وه‌یه‌که‌دۆزه‌خی‌یه‌کان جیگای خۆیانیاان پی‌نیشان ده‌ده‌ریت که‌له‌به‌هه‌شتدا بۆیان دانرابوو ، شه‌گه‌ر گوما نه‌بوونایه .

مه‌روه‌که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فهرمویت : (ولایدخل النار احدا الا اری مقعده من الجنة لو احسن لیكون علیهم حسرة) ^(۱۲) واته : (هیچ که‌سیک ناچیته ئاگروه‌ه تانه‌و جیگایه‌ی پی‌نیشان ده‌ده‌ریت که‌له‌به‌هه‌شتدا بۆی دانرابوو ، شه‌گه‌ر له‌ژبانی دنیا‌دا چاکه‌ی بکردایه ، بۆشه‌وه‌ی بیته‌مایه‌ی په‌ژاره‌و په‌شیمانی که‌به‌و شیعه‌یه سه‌رپی‌ی و ساده‌یه‌یه له‌ده‌ستی خۆی داوه) .

خوینەری برۆاداری هۆشیار: نه‌که‌ی کاتی پڕه‌پو به‌ره‌که‌ت له‌کیس بده‌یت و خه‌ریکی گوناوه‌تان بیت له‌مه‌موو نه‌و سزاده‌رونی و لاشه‌ی یانه‌ی که‌باس کراوه‌ له‌م نامیله‌که‌دا ناخۆشتره‌سه‌خت تر نه‌وه‌یه، که‌نه‌م ئاده‌میزانه‌ بی‌باوه‌پانه‌ بی‌به‌ش ده‌بن له‌بینینی خۆای گه‌وره‌ی بالاده‌ست و میهره‌بانی خاوه‌ن زه‌وی و ناسمان تۆ بلی‌ی چی له‌وه ناخۆشتر بیت که‌مه‌تا له‌قیامه‌تیش به‌هره‌مند نه‌بیت له‌بینینی په‌روه‌ردگاری دروست کارت! نه‌که‌ی نه‌ی نه‌فسه‌ سه‌رکه‌شه‌که‌م... نه‌که‌ی ببیته‌ دپک و بچیته‌ ئیوان من و په‌روه‌ردگارم، من له‌پیش دروست بوونی ئاده‌مه‌ره‌ ئیعتراقم به‌بوونی دروست کارم کردووه! ده‌با بۆ ساتیکیش بیت چاوه‌کانم له‌خۆشی بینینی (ذوالجلال و الاکرام) بی‌به‌ش نه‌بیت.

بیس‌ت و حه‌وت: نه‌و تاوانه‌ هه‌ره‌ که‌وران‌ه‌ی که‌ده‌بنه‌

هۆی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌ی له‌دۆزه‌خدا

خۆای گه‌وره‌ له‌قورپانی پیرزندا باسی نه‌و گوناوه‌که‌ و رانه‌که‌ کردووه که‌ده‌بنه‌ هه‌زی چوون دۆزه‌خه‌وه‌ به‌هه‌میشه‌ی وه‌لیره‌دا ئاماژه‌ بۆه‌ندیکیان ده‌که‌ین له‌وانه‌ :-

(١) بی‌باوه‌ری و هاوه‌ڵ دانان بۆ خوا

خۆای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: (الدین کذبوا بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف يعلمون، اذ الاغلال في اعناقهم والسلاسل يسحبون في الحميم ثم في النار يسجرون. ثم قيل لهم اين ما كنتم تشركون. من دون الله؟ قالوا ضلوا عنا، بل لم تكن ندعوه من قبل. شينا، كذلك يضل الله الكافرين، ذلكم بما كنتم تفرحون في الارض بغير الحق، وبما كنتم تمرحون) (غافر/ ٧٠-٧٥). واته: (ئه‌وانه‌ی قورپان و نه‌و کتیبانه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌رانمان بز په‌وانه‌کردن به‌درۆده‌زانی، ئه‌وانه‌ له‌داهاتودا ده‌زائن که‌ سه‌ره‌نجام کردووه‌ خراپه‌کانیان به‌ره‌ج سه‌ره‌نجامیکیان بردوون کاتیک ده‌بینن کۆت له‌گه‌ردنیانداوه‌ و زنجیری درۆژ له‌ده‌ست و پێ‌یانداوه‌ به‌ناو ناوی کولودا پاده‌کیش‌ترین، پاشان له‌ناگه‌دا ده‌کرینه‌ سووتماک و ه‌ئاگریان پێ‌ خۆش ده‌کریت، پاشان پێ‌یان ده‌گوتریت: ئه‌وانه‌ له‌کۆین که‌ به‌هاوه‌لتان داده‌نا بیجگه‌ له‌خوا؟ ده‌لێن: لیمان وون بوون بۆیشتن، خۆ ئێمه‌ له‌پیشدا له‌هیچ نه‌پاراپێنه‌وه‌ نه‌مان ده‌په‌رست -پاش نه‌وه‌ی بۆیان بوون بروه‌وه‌ که‌چه‌ند گرماوه‌ نه‌زان بوون کاتیک ئه‌وان بیجگه‌له‌ خۆایان ده‌په‌رست که‌ نه‌ده‌بین و

نده بیستن و نه سود و قازانجیان همه نه و کاته هست به پشیمانی ده‌کن و نکولی له پەرستراوه‌کانیان ده‌کن جابه و جزره خوا بی باوه‌په‌کان گومرا ده‌کات شهوش به مزی شهویه که له سر زه‌ویدا به بی باوه‌پی به که تان کیف و خوش و دلخوش بون ، به نامه‌قی و بی شهوی مانی نه سرپیچی کردنه تان هه بیت و به به مزی شه ده عیه و فیزو ده ماره‌ویه که ده تان نواند .

٢) به درۆزانی نی رۆزی دواایی

کاتیک به هه شتی به کان له بی باوه‌په‌کان ده پرسن بۆچی نیوه له دۆزه‌خی (سفر) دان ؟ بی باوه‌پان وه لامیان شهویه که ده‌لین : (لم تکن من المصلین ، ولم نک نطعم المسکین ، وکنا نخوظم الخائضین ، وکنا نکذب بیوم الدین) (الدنر/٤٣-٤٧) .

واته : (ئیمه له نویژ خوینان نه‌بووین ، وه خواردنی هه ژاریشمان نه‌ده‌دا ، وه که له بۆچوان له ناره‌زوی دنیا دا بۆده‌چووین ، وه بۆزی دوايشمان به‌درو ده‌زانی) .

٣) گۆپراهی لی سه رکده بی پرواکان

خوای گه‌وره ده‌فرمویت : (قالوا ربنا انا اطعنا سادتنا وکبرائنا فاضلونا السبیل) (الاحزاب/٦٧) . واته : (ده‌لین شهی په‌روه‌ردگارمان به‌گۆئی سه‌رکرده‌و گه‌وره‌کانی خۆمان کرد ، شه‌وانیش پیکی پاستیان لی‌وون کردین) ده‌با ژیر ده‌سته‌ی هه‌موو کۆمه‌لی له‌م ئایه‌ته وردینه‌وه‌و په‌ند وه‌ریگن ، کرد واته‌نی به‌چه‌پله‌ی هه‌موو کس هه‌لنه‌په‌وین) .

٤) دوو پوولی

خوای گه‌وره ده‌فرمویت : (ان المنافقین فی الدرك الاسفل من النار) (النساء/١٤٥) . واته : (به‌پاستی دوو پوهه‌کان له‌ته‌ختی بنه‌وه‌ی ناگردان) . بزانه شهی خۆینه‌ری نازیز : شه‌م کۆمه‌له له‌بی باوه‌پان مه‌ترسیان زیاتره بۆ پروه‌اداران وه‌میژووی پرشنگداری نی‌سلامیش شایه‌ته له‌سر شه‌مه

٥) خۆبه‌زل زانین

له‌فرموده‌یه‌که‌دا هاتوه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت : (یدخلنی الجارون التکرون) (٦٣)

واته (نۆرداران و خۆبه‌زل زانان دینه‌ ناومه‌وه)

خوائ گه‌وره ده‌فهرمويټ: (ويل لكل أفاك أثيم . يسمع آيات الله تتلى عليه ثم يصر
مستكبرا كأن لم يسمعها فبشره بعذاب اليم ، وإذا علم في آياتنا شيئا اتخذها هزوا أولئك
لهم عذاب ^{عظيم} من ورائهم جهنم ولا يغني عنهم ما كسبوا أولا ما اتخذوا من دون الله
أولياء ولهم عذاب عظيم) . (البقرة ١٧٠-١٨٠-١٨١-١٨٢)

واټه : ١١

بيست و هه‌شت : هوټی چی‌یه دۆزه‌خی‌یه‌کان زۆرن

هوټی زۆری دۆزه‌خی‌یه‌کان ناگه‌رپته‌وه بۆ نه‌گه‌یشتنی بانگه‌وازو په‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ران و
پوټ نه‌بوونی ټاين له‌لای خه‌لکی ، چونکه‌هه‌رکومه‌لیکتیراویان بۆ په‌وانه نه‌کړیت له‌لایه‌نخواړه
پاستی‌یان پښ نه‌گات خوائ گه‌وره سزایان نادات ،

وه‌ک خوائ‌گه‌وره ده‌فهرمويټ : (وما کننا معذبین حتی نبعث رسولا) (الاسراء/ ١٠) واته
(نیمه سزای هیچ‌گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ناده‌ین هه‌تا نیتوی بۆ په‌وانه نه‌که‌ین) له‌بهر نه‌ره خوائ
گه‌وره نیتوی بۆ هه‌رگه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک په‌وانه کړووه وه‌ک ده‌فهرمويټ : (وان من امة الا خلا
فیها نذیر) (ناظر/ ٣٤) واته : (هیچ نومه‌تیک نی‌یه که‌ناگادارکه‌ره‌وه‌یه‌کی تیدا په‌وانه نه‌کړاییت) .
(ابن رجب) (په‌مستی خوائ‌لښت) ده‌فهرمويټ: هوټی زۆری دۆزه‌خی‌یه‌کان نه‌مانه‌ن :-
١- شوین نه‌که‌وتنی پیغه‌مبه‌ران (ﷺ) .

٢- شوین که‌وتنی ټاينیک که‌له‌لایه‌ن خواوه هه‌له‌وه‌شاه‌ته‌وه (واته: منسوخ) هه‌کاری پښ‌ناکړیت
وه‌ک ټايني مه‌سیحی و جوله‌که
٣- یان هه‌ندیکی تریان شوینی ټايني راست ده‌که‌ون به‌لام دوو پوون بۆیه ده‌چنه پله‌ی هه‌ره
خواره‌وه‌ی دۆزه‌خ

۴- یان هندیکیان تووشی داهیتان (بدعة) دهبن وهک له فرموده‌یه‌کی راستی پیغه‌میردا علیه‌السلام هاتووه که ئەم ئوممه‌ته ده‌بیته (۷۳) به‌ش که‌مه‌موویان له‌ناگردان بیجکه له‌یه‌ک کزمه‌ل . که‌ده‌جیته به‌ه‌شت‌وه (۶۱)

۵- په‌نگه‌ه‌زی سه‌ره‌کی چوونه ناو د‌د‌زه‌خ هه‌واو ناره‌زو‌ه‌کان بیته ، که‌ه‌ندێ له‌خه‌ل‌کی ده‌یان‌و‌یت به‌په‌که‌ی نادر‌وست بکه‌ن به‌تیر‌کردنی ناره‌زو‌ه‌کانیان و په‌چاوی شه‌رمی خوا ناکه‌ن . پیغه‌مبه‌ری نازیز (علیه‌السلام) له‌فرموده‌یه‌کیدا ده‌فرم‌ویت : (لما خلق الله النار قال لجبریل : اذهب فانظر اليها ، فذهب فنظر اليها ، ثم جاء فقال : وعزتك لا يسمع بها احد فيدخلها . فحفظها بالشهوات فقال : اذهب فانظر اليها ، فذهب فنظر اليها ، فلما رجع قال : وعزتك قد خشيت ان لا يبقى احد الا دخلها) (۶۰)

واته : (کاتی‌ک خوا ناگری در‌وست کرد به‌جبریلی فرم‌وو : بر‌ق سه‌یری بکه ، نه‌ویش بر‌و‌شت و سه‌یری کرد ، پاشان فرم‌وو) : سو‌یند به‌ش‌ک‌ز (ع‌زه) ی تو ه‌یچ که‌س ده‌ریاره‌ی نا‌بیستی و بج‌ته ناری . ئینجا خ‌وای گ‌وره ده‌وری به‌ناره‌زو‌ه‌کان گ‌رت و فرم‌وو بر‌ق سه‌یری د‌د‌زه‌خ بکه‌ره‌وه ، بر‌و‌شت سه‌یری کرد و گ‌ه‌پ‌ای‌وه فرم‌وو : سو‌یند به‌ش‌ک‌زی تو نه‌ترسم ه‌یچ که‌س نه‌می‌نیت ، هه‌موو بج‌ته د‌د‌زه‌خ‌وه)

۶- ه‌زی چوونه ناو د‌د‌زه‌خ شو‌ین که‌وتنی کو‌یرانه‌ی با‌وب‌ا‌پ‌یرانه‌ پ‌ابه‌ند بو‌ونه به‌داب‌و نه‌ریتی خ‌را‌پی ک‌ز‌مه‌ل‌گا‌وه که‌ن‌د له‌می‌له‌تانی پ‌یش‌وو تو‌وشی ئەم نه‌خ‌وش‌یه‌ی بو‌ون .

ب‌ی‌ست و نو : س‌زای شه‌یتان له‌د‌د‌زه‌خ‌دا

وه‌ک بو‌ون و نا‌ش‌ک‌رایه سه‌ره‌سخت تر‌ین د‌و‌ژ‌منی مر‌وف شه‌یتان . سو‌وه که‌هر له‌ک‌ژ‌نه‌وه د‌ز‌ایه‌تی هه‌موو نه‌وه‌ی نا‌ده‌می کرد‌وه ، وه‌ن‌د‌ز‌ینه‌ی له‌خ‌شته‌ بر‌د‌وه و تو‌وشی نه‌ش‌که‌ن‌جه و نا‌ز‌اری د‌د‌زه‌خی کرد‌وه ، ب‌ل‌ایه به‌باش‌مان زانی با‌س له‌س‌زای ئەم د‌و‌ژ‌منه سه‌ره‌سخته بکه‌ین له‌د‌د‌زه‌خ‌دا .

له کتیبی (کتاب الحدائق ص ۵۵۸) دا مآتوره
 حدثنا حسن قال : حدثنا حماد بن سلمة عن
 علي بن ابي زيد عن انس بن مالك قال : قال رسول الله (ﷺ) : (أول من يكسى حلة ابليس
 وهو يسحبها من خلفه وذريته من خلفه وهو يقول : يا ثبورا وهم ينادون حتى يقف على
 النار فيقول : يا ثبوره . فينادون يا ثبورهم وهو يقول : (لاتدعوا اليوم ثبورا واحدا وادعوا
 ثبورا كثيرا)^(۶۶)

واته : (به کەم کەسێ کە پۆشاکی ناگری دەکریته بەر شەیتانه ، ئەخیریته سەر بزۆی لە دواوە
 پادەکیشریت وەنەرەکانیشی بە دوا ی دا ، ئەویش دەلی : ئەی مال ویرانی ، وەنەوانیش
 هاواردەکەن و دەلێن مالمویرانی بۆمان هەتا لای ناگر پادەووستی و دەلیت : هاوار و مال ویرانی بز
 من وە ئەوانیش هاوار دەکەن هەتا لای دۆزەخ پادەووستیت و دەلیت : مأل ویران و هاوار بۆ من ،
 ئەوانیش بانگی لێ دەکەن و دەلێن مال ویرانی بۆمان ، لە کاتیکیدا ئەو دەلیت : ئەمێ بەک جار
 داوی لە ناو چوون و مالمویرانی مەکەن بە لکر داوی مال ویرانی گەرە و نقد بکەن)

سی : زۆریه‌ی دۆزەخی یه‌کان کین

ئافره‌تان به‌پێژه‌ی زیاتر له‌پیاوان ده‌خړینه دۆزەخه‌وه و سزا ده‌درین و هک پیغه‌مبەر (ﷺ)
 ده‌فه‌مویت: (رایت النار وایت اکثر اهلها النساء)^(۶۷)

واته : (ناگرم بینی و وه‌بینیم نۆدبه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ئافره‌تن)

نۆی پێژه‌ی ئافره‌تانیش له‌دۆزەخدا ده‌گه‌ڕیته‌وه بۆ ئەم هۆیانه :-

- ۱- هه‌زو ئاره‌زوو نۆدر زاله به‌سه‌ریاندا و زوو ده‌خه‌لتین به‌جوانی و خوشی دنیا
- ۲- نۆدر چار ده‌بهنه دنیاو خۆیان به‌جوانی پازاوه‌و خۆده‌رخراوی ئاماده‌ده‌کەن و پۆی دوايان
 له‌یاد ده‌چیت و خۆیانی بۆ ئاماده‌ناکەن .

۳- به‌مۆی خۆپازاندنه‌وه‌و ده‌رخستنی جوانی له‌شیان ده‌بنه‌ گه‌وره‌ترین هۆکار بۆ لادانی پیاوان
 له‌بیرکردنه‌وه له‌قیامه‌ت و سه‌رنج پاکیشانیان بۆلای خۆیان

۴- زۆتر به‌ده‌م بانگه‌وازی شه‌یتان و بی‌باوه‌پان و فیلبازانه‌وه ده‌چن و فیری ده‌خۆن .

۵- له‌به‌ریابه‌خ دانیان به‌جوانی و خوشی دنیا ، که‌متر به‌ده‌م بانگه‌وازی خوابی یه‌وه ده‌وێن .^(۶۸)

سی و یهك: چۆن خۆت له دۆزهخ ده پاریزیت؟

له بهر نه وهی بێ باوه‌ری هۆی تووش بوونی بهندهیه به سزای دۆزهخ مانه وهی له نار ناگرێ به ژان و نازاری به سزدار له پهرامه‌ندی خوای بێ بهش ده‌کات . که وابوو ده‌یست بهرامبه‌ر به و بێ باوه‌ری بهش هۆکارو پهبازی سه‌رفرازی مه‌یبت بۆ بێزگار بوون له و ناسته‌نگه تاله و که‌یشتن به‌ئامانجی هه‌ره‌مه‌زنی دوا بۆ دۆزهخ پایه‌ی به‌رز و خۆشه‌یستی په‌روه‌رگارو مانه وهی مه‌یشتیه‌ی له به‌مه‌شتدا ، وه‌ک :-

باوه‌په‌یمان و کرده‌وه‌ی چاکی به‌رده‌وام هه‌روه‌ک خوای که‌فوره ده‌فه‌رمویت :

(ان الذين امنوا وعملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس نزلا) (کهف/ ۷۱) .

واته : (به‌راستی ئه‌وانه‌ی باوه‌په‌یان هه‌یناو کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ، ئه‌وانه فیرده‌رسی به‌رین جیگا یانه‌و میوانداریان ده‌کات)

۱- خۆشه‌یستی خواو پیغه‌مه‌به‌رو موسو له‌مانانی یه‌که‌تاپه‌رست

وه‌ک پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت : (اوثق عری الايمان الحب في الله والبغض في الله) (۱)

واته (قايمه‌ترین په‌شته‌ی به‌روا (ایمان) به‌ریتی به‌ له‌خۆشه‌یستی له‌به‌ر خوا ، وه‌بق بوونه‌وه له‌به‌ر خوا) هه‌روه‌ما پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت : (والله لا یلقى الله حبیبه فی النار) (۲) .
واته : (سویند به‌خوا : خوا خۆشه‌یستی خوایی فیرئ ناداته نار ناگره‌وه) .

۲- به‌رۆژوو بوون

جگه‌له‌وه‌ی نه‌رکیکی پیویسته‌گرتنی له‌کاتی خۆیدا که‌مانگی په‌مه‌زانه‌و هه‌رده‌بێ به‌جێ به‌یتریت هه‌روه‌ما خواو پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) ئۆد داگۆکی له‌سه‌ر ده‌که‌ن و دلنیا مان ده‌که‌نه‌وه که‌بۆ دۆزهخ (فیه‌ر) بیت یان سوونته ، ده‌یسته هۆی بێزگاریبوون له دۆزهخ وه‌ک پیغه‌مه‌به‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت : (الصوم جنه من النار) (۳)

واته : (بۆ دۆزهخ پاریزه‌ره‌و قه‌لغانه له‌ناگر) .

(۶۹) حسنه الشیخ الفاضل محمد ناصر الدین الألبان (حفظه الله)

(۷۰) أنظر صحیح الجامع ج ۵ ص ۱۰۴ (۷۱) رواه أحمد والنسائي وابن ماجه

۳- فرمیسک رشتن (گریان) له ترسی خواو (جیهاد) کردن له پیناوی خواو

باوه‌ردار له دوزخ ده‌پارین: وهک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت (لایلج النار من یکی من خشیعة الله حتی یعود اللبن فی الضرع، ولا یجتمع علی عبدغبارفی سبیل الله ودخان جهنم) (۷۲)

واته: (ناچینه‌ناکروه که‌ستیک له‌ترسی خوابگری تاشیر نه‌که‌پیتته‌وه بق ناگوان، وه‌تپ وتزنی له‌پئی خوادابیت ودوکه‌لی دوزخ پتیکه‌وه له‌سه‌ربه‌نده‌یه‌ک کوزابنه‌وه).

مه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرموی (لا یجتمع کافر وقاتله فی النار) (۷۳) واته (بن‌ساوه‌رد

نه‌وه‌ی کوشتوویه‌تی پتیکه‌وه ناخرینه دوزخ‌ه‌وه).

۴- په‌ناگرتن به‌خوا له‌ناگری دوزخ وزور پاراندنه‌وه بوجه پاته‌دان ئیی

وهک خوی که‌ورده‌ده‌فرمویت (...ربنا اصرف عنا عذاب جهنم) (النار/۶۱) ...واته (ئی به‌روه‌ردگارمان سزای دوزخ‌مان لی لا ده‌یت).

مه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌فرمویت (...ولا استجار رجل مسلم الله من النار ثلاثا: الا قالت النار اللهم اجره مني) (۷۴) ...واته (مه‌رکه‌ستیکی موسولمان سن جار په‌ناگریته به‌خوا له‌ناگری دوزخ نه‌واشاگریش ده‌لئیت خوابه‌گیان: په‌نای بده لئیم و بیپاریزه).

مه‌روه‌ها (عبدالله) ی کوبی (عباس) (ده‌زای خولیان لی بیت) فرمویه‌تی (کان النبی ﷺ يعلمهم هذا الدعاء كما يعلمهم السورة من القرآن، قولوا: اللهم انی أعوذ بك من عذاب جهنم؛ أعوذ بك من عذاب القبر وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال وأعوذ بك من الحیا والمات) (۷۵)

واته: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) فیری نه‌م نزایه‌ی ده‌کردین وهک چون فیری سوورده‌تیکی فوړشانی ده‌کردین، ده‌ی فرموو: بلین: خوابه په‌نات پی ده‌گرم له سزای دوزخ و په‌نات پی ده‌گرم له سزای گۆ‌پړ په‌نات پی ده‌گرم له فیتنه‌ی مه‌سیحی فیل باز و په‌نات پی ده‌گرم له فیتنه‌ی ژیان و (مردن)

(۷۲) رواه الترمذی و النسائی

(۷۳) رواه مسلم

(۷۴) أنظر صحيح الجامع ج ۲ ص ۲۳۳

(۷۵) رواه مسلم و الترمذی و النسائی و أبو داود و مالك

سی و دوو: وتویرشی دۆزه‌خی‌یه‌کان

دۆزه‌خی‌یه‌کان ئارامیان لی‌مه‌لگیراوه و بی‌هیوان له‌وه‌ی جاریکی تر پزگاریان بیت ، بۆیه ئه‌م جاره ده‌که‌ونه سه‌رزه‌نش و گازنده‌ی یه‌کتری و ده‌بیته ده‌مه‌قاله‌یان له‌دۆزه‌خدا

ئه‌وه‌تا خودا ئه‌م شه‌رو به‌گۆنداچوونه‌یان مان بۆباس ده‌کات و وه‌ده‌فرمویت: (هَذَا وَاَنْ لِلطَّاعِينَ لَشَرِّ مَا بَ جَهَنَّمَ يَصْلُونَهَا فَنَسِ الْمَهَاد هَذَا فَلْيَذُقُوْهُ حَمِيْمًا وَغَسَّاغًا وَاٰخِرُ هُمِنْ شَكْلِهِ اَزْوَاجٌ . هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اَنْهُمْ صَالُوا النَّارَ . قَالُوا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدْ مَتَوْتُمْ لَنَا فَنَسِ الْقَرَارَ . قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدِمَ لَنَا هَذَا فَرْدًا عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ وَقَالُوا مَا لَنَا لَانْرِی رَجَالًا كُنَّا نَعْدُهُمْ مِنَ الْاَشْرَارِ ، اَتَخَذْنَا هُمْ سَخْرِيًا اَمْ قُرْبٰتٍ عَنْهُمْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ اِنْ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمِ اَهْلِ النَّارِ) (سورة مر/۵۰-۶۱) .

واته (دۆزه‌خ که (بۆ سوتاندن) ده‌چنه نیوی جا چ جیگایه‌کی به‌ده‌فره ! ئه‌مه خواردنه‌وه‌یه‌کی داخ و سوتینه‌رو چلکنی بۆگنه‌هه‌ی بیچیرن و بیخۆنه‌وه . وه‌بیجگه‌له‌مه له‌مه‌موو جزره ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی که‌یان بۆمه‌یه به‌وان ده‌وتریت : ئه‌مه ده‌سته‌یه‌که له‌گه‌ل ئیوه‌ده‌خزینه دۆزه‌خ به‌خیرنه‌یه‌ن ، به‌پاستی ئه‌وان (بۆسوتاندن) ده‌که‌ونه دۆزه‌خ ئه‌وان به‌سه‌رکرده‌کانی خۆیان ده‌لین :

به‌لکو ئیوه له‌خۆشی‌دا نه‌بن و به‌خیرنه‌یه‌ن : ئیوه ئه‌م سزایه‌تان بۆ ئیمه سازدا جا چ جیگای مانه‌وه‌یه‌کی خراپه . (له‌پاشان ده‌لین) ئه‌ی په‌روه‌زگارمان ! هه‌رکس ئه‌م ده‌رده‌ی توش کردین ، ئازارو سزای دو‌جاری بده . وه‌ده‌لین بۆچی پیاوانی له‌خراپه‌کارانمان ده‌ژماردن ، ئیستا نایاب‌بینین کاته‌مان پێ‌ده‌کردن (ئیستا له‌به‌هه‌شتان) یان نۆد بۆ پزین له‌ناوئاگرێ نایان بینین) .

به‌لام له‌باره‌ی : (هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اَنْهُمْ صَالُوا النَّارَ) ئه‌مه لی‌ره‌دا باس له‌ده‌مه قالی‌ی نیو دۆزه‌خی‌یه‌کان ده‌کات وه‌ک چۆن له‌سوره‌تیکی تردا هاتوه : (كَلَّمَا دَخَلْتَ اَمَةً لَعْنَتْ اَخْتَهَا) (الأعراف/۳۸)

واته : (هه‌رکاتیک کۆمه‌لیک له‌دۆزه‌خی‌یه‌کان ده‌چنه دۆزه‌خ‌وه نه‌فرین ده‌که‌ن له‌وانه‌ی پیش خۆیان) واته له‌جیاتی سلاو و پز نه‌فرین له‌یه‌کتری ده‌که‌ن و یه‌کتری به‌دروژدن ده‌زانن ، بۆیه

کاتیک کۆمه‌لی به‌که‌م ده‌خینه دۆزه‌خ کۆمه‌لیکی تر به‌دواپاندا دین کۆمه‌لی به‌که‌م ده‌لین : نارا کۆمه‌لیکی تر هاتن له‌که‌ل ئیوه‌ی لیپرسراوی دۆزه‌خ ، به‌خیرنه‌یه‌ن وشه‌وا ده‌چنه‌ ناگره‌وه و ده‌کۆمه‌لی به‌که‌م ده‌لین : به‌لکو ئیوه‌ سلواتان لی‌ته‌بیت و به‌خیرنه‌یه‌ن ئیوه‌ ئیمه‌تان گومراکرد و اتان لی‌کردین ئه‌م چاره‌نوسه‌مان هه‌بیت که‌ناخۆشترین و خراپترین مه‌نزله‌گایه . بۆیه ده‌لین کێ ئیمه‌ی والی‌کرد ئه‌م چاره‌نوسه‌ی توش کردین شه‌وا سزای چه‌ند جاره‌یان بده .

. ئه‌م ووتیوه‌ له‌ جیکایه‌کی تریشدا هاتوه : (قالت أَوْخَرَاهِم لَأَوْلَاهِم رِبْنَا هَوْلًا اَضْلَوْنَا فَاتَّيِمُ عَذَابًا ضَعِيفًا مِنَ النَّارِ ، قَالَ لِكُلِّ ضَعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ) (الأعراف/ ۳۸)

واته (کۆمه‌لی دواپی به‌کۆمه‌لی به‌که‌م ده‌لین په‌روه‌یگار ئایه‌مانه‌ ئیمه‌یان گومراکرد سزایان بۆ چه‌ند جاره‌ بکه‌ره‌وه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت : (بۆه‌ر به‌که‌تان سزا چه‌ندین ده‌کویت و هه‌تیوه‌ نازانن) .

که‌واته‌ لی‌ره‌دا خوای گه‌وره‌ نه‌وه‌نده‌ی تر نائومید بارگزان تۆتان ده‌کات به‌وه‌ی که‌سزاگه‌یان بۆچه‌ندین ده‌کات خوا په‌نامان بدات . له‌لایه‌کی تره‌وه‌ خوای گه‌وره‌ دیمه‌تیکێ تریان دیتته‌ پیش چاو : (بی‌باوه‌یان وایان زانیوه‌ له‌دوینادا که‌موسولمانان گومران و ئیستاش ده‌لین : ئه‌رێ کۆمه‌لی هه‌بوو ئیمه‌ به‌خراپمان زانین ئیستا لی‌ره‌ نایان بینین !) .

ئیمامی موچاپید (رحمه‌الله‌ علیه‌) فه‌رمویه‌تی ئه‌م قسه‌یه‌ هی نه‌بوجه‌له‌ که‌ده‌لی : ئه‌رێ من بیلال و عه‌مار سوه‌یب و خه‌باب ... هه‌ند له‌م دۆزه‌خه‌دا نایینم ، ئنجا ده‌لین ئیمه‌ له‌دوینادا گاته‌مان پێ‌ده‌کردن خۆیان دلنه‌وایی خۆیان ده‌ده‌نه‌وه‌ ده‌لین : له‌وانه‌یه‌ له‌دۆزه‌خه‌دا بن به‌لام ئیمه‌ نایان بینین (۷۶)

سی و سی : سییه‌ری دۆزه‌خ

تینی ناگری دۆزه‌خ له‌ توانای خه‌راگری نارامگرتنی موقدا نی‌یه‌ به‌لام ده‌شیت خوای گه‌وره‌ له‌ ووتنه‌دا موقف به‌شیه‌یه‌که‌ دروست بکاته‌وه‌ که‌شیایوی شه‌وا سزا پێ‌ئیش و سه‌خته‌ بیت هه‌ ته‌نها ئاوی کولار و گه‌رمی نقد نی‌یه‌ و به‌س هه‌روه‌ها بوونی سییه‌ری دووکلێ په‌ش گه‌رمی بۆنا ناخۆشیش به‌یکه‌ له‌و جووره‌ سزانه‌په‌خته‌تانه‌ی که‌دۆزه‌خه‌ی که‌ان هه‌میشه‌ پێوه‌ی ده‌نالین .

وهك خواي كه وره ده فەرمویت: (واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال في سموم وحميم

وظل من يحموم لبارد ولا كريم ، انهم كانوا قبل ذلك مترفين) (الرافعة ۱۱-۱۵) .

واته : (هاوه لانی لای دەستی چەپ دەبیت بەختیان چۆن بیت ۱ وه هاوه لانی دەستی چەپ

دەبیت بەختیان چۆن بیت ، له نیویلیسە ی ئاگر و ئاوی کولیو دان وه له ژیر سیبەری پەشی دوکەلی داخدان ، سیبەریکە نه فینکە وه نه بەکەلکە ، ئەمانە بەر لەمە -لە دنیادا- له نازو نیعمەتیکە نەددا بون)

(عبدالله) ی کوپی (عباس) (پەزای خولیان لە بیت) دە فەرمویت ئەو (ظل من يحموم)

واته (دوکەل) وه ئەمەش پای موحامیدو قەتادەیه ئەمەش وهك ئەم ئایەتیه (إنطلقوا إلى

ما كنتم به تكذبون، إنطلقوا إلى ظل ذي ثلاث شعب لا ظليل ولا يغنى من اللهب إنها ترمي بشرر كالقصر كأنه جمالقصفر ويل يومئذ للمكذبين) (المرسلات/ ۳۹-۴۱-۴۲-۴۳-۴۴)

واته : (بکەو نه پێ بۆلای ئەو ی به درۆتان دەزانێ بۆلای سیبەری دوکەلی سێ شاخ بچن ، سیبەریکی فینکە کەرەو وه نه له گەری ئاگر بەرگەری دەکات ، ئاگرێکی وه ها که پڕیشکی وهك کۆشک و -کیو- فەقێ دەدات له توند پۆشیشتندا)

وهك حوشتی زەردن لهو پۆژەدا بۆ به درۆ خەرەوان هەیه که واته : دوکەلی پەشی ناشیرینی بۆن ناخۆش . (۷۷)

سی و چوار: برژاندنی پیستی له‌شیان

خوای گه‌وره سزای توند و هه‌موو جۆریکی بۆ بێ باوه‌پان ئاماده کردووه وه به شیوانی سامناک ئامانه‌یان بۆ ده‌کات ، وه‌ک ده‌فه‌رمویت : (إن الدین کفروا بآیاتنا سوف نصلیهم ناراً كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلوداً غیرها لیدوق العذاب) (النساء/۵۵)

واته : (ئه‌وانه بێ باوه‌پن به نیشانه‌کانی ئیمه به زوویی ده‌پان کیشینه ناو ئاگر ، که هه‌ر کاتیکی پیستی له‌شیان بپهریت -بسوتیت- پیستی تریان به‌سه‌ردا ده‌کیشینه وه ، وه تاوه‌دریج تا سزا بجێنن) وه‌ک پشتر باس کرا پیستی بێ باوه‌پان بۆ ده‌ستوور ده‌بیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام له سزا و ئازاردا بن ، هه‌رکاتێ ئه‌م پیستانه‌ پینه‌ خه‌لوژد په‌ش هه‌لبه‌گه‌رین به‌ خیرانی ده‌یگه‌رین بۆ ئه‌وه‌ی ئازار بجێنن ، بێ باوه‌پان هه‌میشه له زه‌له‌یلی و سزای پڕ ئیشی دۆزه‌خدا ده‌بن شیوه‌یه‌کی هه‌یج نه‌ندامیکی لاشه‌یان نامینیت ئاگر نه‌یسوتینیت ، ئه‌وه‌تا هه‌تا ئاگر ده‌م و چاوبشیان ده‌گرته‌وه)

خوای گه‌وره و میهره‌بان ده‌فه‌رمویت : (ومن خفت موازینه فأولئك الدین خسروا أنفسهم فی جهنم خالدون تلفح وجوههم النار و هم فیها کالحوں) (المؤمن/۱۰۳-۱۰۴)

واته : (ئه‌وانه‌ی ته‌رازووی کرده‌پان سوک بیت جا ئه‌وانه که سانیکن که زیانیان له‌ خوێان داوه وه له دۆزه‌خیشدا به‌مه‌تا هه‌تایی ده‌میننه‌وه ئاگر ناو چاویان ده‌گریت و له دۆزه‌خدا وه‌ بپه‌ر گرژ و مۆن و پیستی ده‌م و چاویان هه‌لده‌قهرچینیت) .

سی و پینج: جنۆکه‌ی کافر ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه

وه‌ک چۆن بێ باوه‌پانی ئاده‌می ده‌چنه دۆزه‌خ ، به‌هه‌مان شیوه بێ باوه‌پانی جنۆکه‌ ده‌چن ناوی . وه‌ک خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (وما خلقت الجن و الانس إلا ليعبدون) (الزمار/۶۷)

واته : (ئیمه جنۆکه و مرۆفمان دروست نه‌کردووه مه‌گه‌ر بۆخوا په‌رستن)

خوای گه‌وره جنۆکه و ئاده‌میزادی بۆ په‌رستن دروست کردووه له‌ قیامه‌ت دا جنۆکه‌ و ئاده‌میزاد کۆده‌کرینه‌وه

وَهَكَ بِرُوحِهِ رَدَّكَار دَهْ فَرَمُوت: (وِیوم یَحْشَرْهُمْ جَمِیعَا یَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدْ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنْ
(الْأَعْرَافُ/۱۴۷) وَاتَّهَمْتُمْ بِنُفْسِهِمْ أَكْهَمُ مِیوَان كُودَه كَا تَوَه وَ حَشْرِیَان دَهْ كَات پَسِ یَان دَهْ لَیْت نَهْ ی
نَاقِمِ جَنْزَكَه بِنُوه نَفْذَتَان لَه مَرْؤَف كُومَرَا كَرْد }

پَرُو خَوای گَهْ رَدَه دَهْ فَرَمُوت (فَوْزِكْ لِنَحْشَرْنَهُمْ وَالشَّيَاطِینَ ثُمَّ لِنَحْضَرْنَهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جَنَّتِیْ ثُمَّ لِنُتَرَكَنَّ مِنْ كُلِّ شِیْعَةٍ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِیَا . ثُمَّ لِنَحْنُ أَعْلَمُ بِالذِّینِ هُم
أَوَّلَىٰ بِهَا صُلَیًّا) وَاتَّهَمْتُمْ (مَرْیَم/۶۸) سَوِیْنْد بَهْ پَرُو رَدَّكَار تَان . هَمُور تَهْ وَانَه لَهْ كَل شَهْ یَتَانَه كَان حَشْر دَهْ كَرِیْن
تَهْ سَاهَمُور یَان بَهْ دَهْ وِی جَهْ مَهْمَدَا لَهْ حَالِیْكَ دَا بَهْ چُوك دَهْ اَهَاتَرِن ثَامَادَه دَهْ كَرِیْن . لَهْ پَاشَان
هَر دَهْ سَتَه یَی لَهْ بَهْ رَامَنْبَر خَوای گَهْ رَدَه یَاخِ بُو یَی جِیَادَه كَرِیْتَه وَه پَاشَان (بَزَانَه) تَهْ وَك سَا نَهْ ی
بُوسُوتَانْدِن شِیَاوِن . بَهْ چَاكِی نَاكَادَارُو زَانَان بَهْ وَان .

پَاشَان بَهْ یَی یَا رَهْ رَانِی جَنْزَكَه دَهْ وُتَرِی (ادْخُلُوا فِیْ اِمَمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
(الْأَعْرَافُ/۲۸) وَالْانْسِ فِی النَّارِ) وَاتَّهَمْتُمْ (خَوَا فَرَمُوت: لَهْ كَل هَاوِیِرَانِی خُوتَان لَهْ مَرْؤَف وَ جَنْزَكَه بَرُوزَه
نَاوَنَاكِر) .

سِی وَ شَهْش: رَهْش هَهْ لَهْ گَهْ رَانِی دَهْم وَ چَاو

یَهْ یَكِی قَرَلَهْ تَهْ مَامَهْ تِی وَ سَهْ شَقَرِی نَفْذَهْ خِیَهْ كَان لَهْ وِی پَرُودَهْ دَا بُو رَهْش بُوون وَ پَسُو یُوونِی
بَهْ رَدَهْ رَا ی خَوای گَهْ وِرَهْ یَهْ لَهْ بَهْ رَدَهْم هَمُور بَهْ شَهْ رِیَهْ تَدَا ثَابِرِیَان دَهْ بَرِیْت . وَهَك پَهْ رُو رَدَّكَارِی
تَان تَهْم دِیْمَهْ تَهْ پَرِ تَرَس وَ بَیْمَهْ دَهْ خَا تَهْ بَهْ چَاو وَ دَهْ فَرَمُوت: (یَوْمَ تَبِیضُ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُ
وُجُوهٌ ، فَأَمَّا الَّذِینَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِیْمَانِكُمْ فَلَرْقُوا الْعَذَابَ بَمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ) (آل عَمْرَان/۱۰۶)

وَ اتَّهَمْتُمْ (پَرُوزِیْكَ هَمَهْ دِنِی پُرِو یَان سَبِی وَ هَمَهْ دِنِی پُرِو یَان رَهْش هَهْ لَهْ گَهْ پَی ، بَهْ لَام تَهْ وَانَهْ ی وَ
پُرِو یَان رَهْش هَهْ لَهْ گَهْ پَارَهْ (پَسِ یَان دَهْ وُتَرِیْت) نَا یَا دَوای بَرِوَاهِیْنَان كَا فَر بُوونَهْ وَه ؟)
جَا نِیْسَتَا دَهْ رَدَهْ دَهْ چِیْرِن لَهْ پَادَا شَتِی تَهْ وِی كَا فَر بُوونَهْ وَه وَ اتَّهَمْتُمْ هَمِیْنْدَه پُرِو رَهْش دَهْ بِن وَهَك
تَهْ وِی كَهْ تَارِیْكَی شَهْ وِی لَهْ پُرِو یَا نَدَا بَیْت

وهك خړای كه ورده ده فرمويټ (والدين كسبو السينات جزاء بمثلها وترهقهم ذلة مالهم من الله من عاصم كانما اُعْشيت وجوههم قطعاً من الليل مظلماً اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون) (يونس/ ۲۷)

واټه : (نه وانه‌ی خړاپه يان كړدووه سزای تاوانيان به و نه اندازه يوه په سستی دايان ده كړئ و دايان ده پوښی و هيچ شتيك ناتوانيت نه وانه له سزاداني خوا بپاريزيت . ده لپي دهم وچاريان به پرکه گه ليك (به شيك) له شه ودا داپوښ سراره نه وانه نه هلي ټاگرن و بؤ هميشه له ناو ټاگردا به هميشه يي ده ميننه وه)

سی و جهوت: ټاگر ټابلوقه‌ی بی باوه پان ده دات

دوژه خي په كان نه و بی باوه پانه ده كړي تره كه له دنيا دا دژايه تي ټايني په ووه دگاريان كړي ووه بوونه ته دپك ودالي سه رپړگای بانگه وازی پاسته شه قامی خړای گه ووه به هميشه يي له گوناوهر تاواندا گه وزون و هيچ چا كه په كيان بؤ نه ماوه ، نه وده تا خړای گه ووه به رپه رچی جوله كه ي به د پرفتار ده دات ووه كه ده يان ووت ته نه ا چه ند بؤ ټيگ له دوژه خدا ده مينينه ووه نه و جوله كانه ي به رده وام ريگو به رپه ست بوين له پي موسولماناندا هميشه خړاپه به د پوه شتي ويی باوه پي له سر زه وي ته شه نه پي ده دهن ،

خړای گه ووه و مپهره يان ده فرمويټ : (بلى من كسب سيئة وأحاطت به خطيئته فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون) (البقرة/ ۸۱) .

واټه (نهری كه سيك گونا به كا و شوينه واری شوومي نه ووه ده وري كرتبيت ، جائه وانه نه هلي ټاگرن و به هميشه يي له ناو ټاگردا ده ميننه ووه) .

له بهر نه ووه ي بی باوه پان هينده تاوان و خړاپه كاری ده كن ، ده بيته پيشه يان و ټابلوقه يان ده دهن و هك ده ورداني بازن بؤ مه چهك ، و له هه موو ټا پاسته په كه ووه ټاگر هير شيان بؤ ده بات و هيچ بواړی قوتار بوونيان نادبات

وهك خواى كه وره ده‌فهرمويټ (لهم من جهنم مهاده من فوقهم غواش) (الاعراف/۱۱) .
 واته: (له‌دۆزخدا پايه‌خ و سه‌ريۆشيان بۆمه‌يه ، وه‌تابه‌م جۆره‌ سته‌م كاران سزا ده‌ده‌ين) .
 (مهاده) واته پاخه‌رى ژيريان و (غواش) نه‌و په‌رده‌ ناگريته‌يه به‌سه‌ريانه‌وه ده‌بيت ، واته ناگر
 ده‌وريان ده‌دات .

وهك خواى بالاده‌ست ده‌فهرمويټ : (يوم ينشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم)
 (النبوت/۵۰) . واته: (پۆڤى سزا له‌سه‌ر سه‌ريانه‌وه وه‌له‌ژير پييانوه نه‌وان ده‌گريته به‌ر) .

وه مه‌وه‌ما په‌روه‌ردگارى مه‌زن ده‌فهرمويټ: (لهم من فوقهم ظلل من النار ومن تحتهم
 ظلل) (الزمر/۱۶) . واته: (بۆ نه‌وانه له‌سه‌ر سه‌ريانه‌وه ستيه‌رى ناگرو له‌ژيريانه‌وه ستيه‌ره‌كانى ناگر
 مه‌به‌) .

وه‌له‌جۆي يه‌كى ترده به‌پاسته‌و خۆيى ئاماژه بۆ (احاطة) و ده‌ورانى ناگر بۆيى باوه‌پان ده‌كيات و
 ده‌فهرمويټ : (وان جهنم لمحيطه‌ بالكافرين) (التوبه‌/۱۹) . واته : (وه‌به‌پاستى نۆزه‌خ ده‌ورى
 يى باوه‌پانى داوه‌) .

ئهم ئابلوقة‌دانه له‌پوييه‌كى تريشه‌وه‌يه :-

نه‌ريش به‌وه‌ى ناگر وه‌ك په‌رژين و سياجيك ده‌ورى يى باوه‌پان ده‌دات به‌جۆرئ كه‌ناتوان
 به‌جۆي به‌يلن يان ده‌رچن تيايدا ،

وه‌ك خواى كه‌وره ده‌فهرمويټ : (انا اعتدنا للظالمين نارا احاط بهم سرادقها وان
 يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب وساءت مرتققا) (الكنه‌/۲۹)

واته : (به‌پاستى ئيمه بۆ سته‌مكاران ئاماده‌مان كړيووه ناگريك كه‌ گرپه‌كه‌ى له‌مه‌مو لايه‌كه‌وه
 ده‌ورى ئه‌وانى داوه‌ ، نه‌گه‌ر داواى يارمه‌تى بكه‌ن ، به‌ناويك يارمه‌تى ده‌درين وه‌ك قورقوشمى
 سرله‌ بووه‌وه كه‌ده‌م وچاويان ده‌برژيني ، چه‌ند، خواردنه‌وه‌يه‌كى خراپه‌و چه‌ند نيشته‌گيه‌كى
 خراپه‌ كه‌هاوه‌لى ديوى كافران) هه‌ندئ له‌ته‌فسيري (سرادقها) ده‌فهرمون : واته په‌رژين و
 ديواى ناگريين .

وه‌فهرمويټى (لو يعلم الدين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار ولاعن
 ظهورهم ولاهم ينصرون بل تأتهم بغته فتبتههم فلا يستطيعون ردها ولاهم ينظرون)
 (الانبيا‌ء/۳۹)

واته: (نه‌گه‌ر بڼ‌باوه‌پان بزائن کاتې ټاگر له‌په‌و چاويان و پشتيان وازنامه‌ينيت و که‌س سهرپان ناخات پشت گيريان ناکات ؛ به‌لکر سزا که له‌پې بڼيان ديتکه‌ناتوانن بيگه‌پښنه‌وه و دواي بخن).

سى و هه‌شت: نه‌و تاوانانه‌ی هه‌ره‌شه‌ی چوونه‌ دوزه‌خى لى‌کراوه

بڼ‌گومان نه‌و تاوانانه‌ی ده‌بنه‌ مزى چوونه‌ دوزه‌خ نقدن ليرده‌ا به‌کورتى باس له‌مخنيکيان ده‌که‌ين به‌پشتيوانى خواى گه‌وره ، خوازيارين که‌لى به‌دوربين :-

۱- نه‌و کوومه‌ لانه‌ی دژ به‌ نه‌ هلى سوننه‌ و جه‌ ماعه‌ تن

بڼ‌گومان نه‌م نوممه‌ته‌ وه‌ک جوله‌که‌ و نه‌له‌ ده‌بنه‌ کڅمولى جياچياوهر ته‌نما يه‌ک کڅم‌ليان له‌سر حه‌قن ،

وه‌ک پيغه‌مېر (ﷺ) ده‌فرموديت : (الا ان من قبلکم من اهل الکتاب افترقوا على ثنتين وسبعين ملة ، وان هذه الملة ستفترق الى ثلاث وسبعين ، ثنتان وسبعون في النار ، وواحدة في الجنة وهي الجماعة) (۷۸)

واته: (ټاگادارين پيش نيوه‌ خاوه‌ن کتبيبه‌ ناسمانى يه‌کان (جوله‌که‌ و گاور) بوونه‌ حه‌فتاو دووبه‌ش (کڅم‌ل) ، نه‌م نوممه‌ته‌ ده‌بيتته‌ حه‌فتاو سره‌ کڅم‌ل ، حه‌فتاو دوو کڅم‌ليان ده‌چنه‌ ټاگر ، يه‌کيکيان ده‌چپته‌ به‌ه‌شت ، که‌نه‌ويش کڅم‌لى موسولمانانه‌ (جماعة)) (۷۹)

واتاو تيگ‌يشتن له‌م فرموده‌يه‌ و تويزى زانايانى له‌سره ، په‌لام به‌باشم زانسى خڅمانى له‌قهره‌نه‌ده‌ين ، نه‌وه‌ى زانراوه‌ که‌مه‌ندى له‌م کڅم‌لانه‌ کافرن و به‌هميشه‌يى له‌دوزه‌خدا ده‌مپننه‌وه ، وه‌ک : (اسماعيليه ، الدرور ، والنصيريه) ... هتد ، که‌نه‌مانه‌ وانيشان ده‌ده‌ن بېوادارين به‌لام له‌ناخياندا بڼ‌باوه‌پن (۸۰)

ه‌نديکى تر له‌م کڅم‌لانه‌ له‌نور شتى گه‌وره‌و گرنگى نه‌م نيسلامه‌دا خيلافيان له‌که‌ل نه‌ملى سوننه‌و جه‌ماعه‌ ه‌يه‌ ، په‌لام نه‌گه‌يشتوته‌ ناستى کوفر ، نه‌مانه‌ش ده‌که‌ونه‌ ژير سيبه‌رى به‌زه‌يى خواى گه‌وره ، نه‌گه‌ر ويستى کرد لى‌يان خوش ده‌بيت ته‌گه‌رنا بق دوزه‌خ ده‌يان نيريت (خواى گه‌وره‌ په‌نامان بدات) .

(۷۸) (رواد ابو داود والدارمي واحد والحاكم) .

(۷۹) (نه‌م فرموده‌يه‌ صحيح-هو بق زياتر زانيارى زانين له‌باره‌يه‌وه‌ بگه‌ريره‌وه‌ بق (مسألة الاحاديث الصحيحة/ ۲۰۴) (۸۰) (الجنة و النار)

له‌وانه‌یه به‌کاری خیری گه‌وره یان به‌شه‌فاعة‌تی شه‌فاعة‌تکاران بچنه به‌مه‌شته‌وه یان ماوه‌یه‌کی
خوای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر بیت له‌دۆزه‌خدا ده‌میننه‌وه پاشان ده‌چنه به‌مه‌شت .

٢- کۆچ نه‌کردن

ئه‌وه‌ی گومانی تیان‌یه مانه‌وه له‌وولاتی بی‌باوه‌پاندا دروست نی‌یه نه‌گه‌ر وولاتی نی‌سلامی
مه‌بوو به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر له‌و شوینه توشی به‌لاو فیتنه‌ی زۆد ده‌بوو . خوای گه‌وره به‌هانی
ئه‌وانه‌ی وه‌رنه‌گرت که‌کۆچیان نه‌کرد

ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره ده‌فرمویت : (ان الذين توفاهم الملائكة ظالمي انفسهم قالوا فيم
كنتم قالوا كنا مستضعفين في الارض قالوا الم تكن ارض الله واسعة فتهاجروا فيها
فاولئك مأواهم جهنم وساءت مصيرا الا المستضعفين من الرجال والنساء والولدان
الذين لا يستطيعون حيلة ولا يهتدون سبيلا) . (النساء/ ٩٨)

واته : (به‌پاستی ئه‌وانه‌ی فریشته‌گیانی کیشاون ، له‌کاتیکدا که‌ئه‌وانه‌ی سته‌میان له‌خۆیان
گره‌وه به‌کۆچ نه‌کردن و مانه‌وه له‌وولاتی بی‌باوه‌پاندا و پازی بوون به‌هاوسی‌یه‌تی بی‌باوه‌پان ،
فریشته‌کان له‌کاتی گیانه‌للادا به‌ته‌شه‌ره‌وه ، پی‌یان ده‌لین : ئایا ئیوه له‌چی دابوون له‌ب‌اره‌ی
نایبته‌نه‌وه ؟ نه‌لین :

ئیمه‌ داگیرکراو و ژیر ده‌سته‌ بووین . فریشته‌کان ده‌لین : ئایا خاک و وولاتی خوا فراوان نه‌بوو
تا کۆچتان بگره‌په‌ ؟ . ئه‌وانه‌جی‌گه‌یان دۆزه‌خه ، دۆزه‌خ چاره‌نوس و پاشه‌پۆژیکی زۆد به‌دو خراپه
. بيجگه‌ له‌یه‌ده‌سه‌لاتان و ژیره‌ده‌سته‌کراوان له‌پیاوان و ئافره‌تان و منالان که‌توانای هیچ ه‌زی
ده‌رجوون و کۆچ کردنیان نی‌یه ، له‌به‌ر نه‌خۆشی و که‌فته‌کاری یان نه‌بوونی و بی‌نه‌وایی ، به‌هیچ
جزییک پێ ده‌رناکه‌ن و نازانن بپۆن پۆشوپنی کۆچ کردن . به‌ه‌زی ئه‌وه‌وه ئه‌مانه‌ ئومید وایه
که‌خوای گه‌وره ببوێ لێ‌یان له‌و کۆچ نه‌کردنه‌یان) .

له‌پۆشنایی ئه‌م بایه‌ته‌وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت که‌ئه‌وانه‌ی ناتوانن ده‌رچن له‌و وولاته‌یان
بێگانازانن بۆ چوون بۆ وولاتی نی‌سلام به‌هانه‌یان لای په‌روه‌رگار وه‌رگیراوه .

۳- سته مکاران له فیه زمان ده وایی دا

شهریعتی پاکي نیسلام هاتۆته خورای بۆمه بهستی سه قامگیری ناشتی و دادوهری له سهر زهوی خوای گوره فهرمانی داوه به بنده کانی که دادوهرین ^(العن ۹۷) وه که ده فرمویت: (ان الله یأمر بالعدل والاحسان) واته: (به پاستی خرا فرمان ده کات به دادوهری و چاکه کردن) .

به پوره دگار به پیوستی داناوه له سهر لیبسراو و دهسه لانداران که دادوهرین له گه له خه لکی دا (ان الله یأمرکم ان تؤدوا الامانات انی اهلها و اذا حکمتن بین الناس ان تحکموا بالعدل) (النساء/۵۸)

واته: (خوا فرمانتان پی ده دات که نه مانته بگپنه وه بۆ خاوه نه کانیان و نه گهر فرمان په وایتان گرت ده ست دادوهرین له خوگمتاندا له بنیان خه لکی) .

ئه وئا پیغه مبهری تازی (م) هه رشه به دۆزه ده کات له وانه ی که سته مکارن له هوکمرانی داوه ده فرمویت: (القضاة ثلاثة : واحد في الجنة واثان في النار ، فاما الذي في الجنة ، فرجل عرف الحق وقضى به ، ورجل عرف الحق فجار في الحكم فهو في النار ، ورجل قضی للناس على جهل ، فهو في النار)

واته: (دادوهران سیان ، په کیکیان ده چینه به ههشت و دوانه که ی تریق ناگر ، نه وه ی ده چینه به ههشت حق ده زانیت و هوکمی پی ده کات ، په کیکی تریان حق ده زانیت و هوکمی پی ناکات ، نه وه بۆ ناگره ، وه پیاویک هوکم ده کات به ناو خه لکی دا به نه زانین ، نه ویش بۆ ناگره) .

۴- درو کردن به دهم پیغه مبه ره وه (ﷺ)

(ابن الاثیر) له کتیبی (جامع الاصول) به شیکی له کتیبه که ی ته رخان کردووه بۆ نه وه فرمودانه ی هه رشه له وانه که که ن که درق هه لده بهستن به دهم ^{پیغه مبه} ره وه (ﷺ) .

له فرموده یه کدا هاتووه: (لا تکذبوا علی ، فانه من کذب علی یلج فی النار)

واته: (درق هه لمه بهستن به دهم منه وه چونکه نه وه ی درق بکات به دهممه وه ده چینه ناگره وه) . هه روه له فرموده یه کی تر دا هاتووه: (من يقول علي ما لم اقل فاليقرب مقعده في النار)

واته (هرکس ووتیه که هه‌لبه‌ستیت به‌ده‌مه‌وه و من نه‌م و تبیت ، نه‌وا جیگای خزی خوش بکات له‌دۆزه‌خ) .

له‌فرموویه‌کی تردا هاتوه : (ان کذاب علی لیس کذاب علی احد ، فمن کذاب علی فالیتبوا مقوله فی النار) . واته (نه‌گه‌ر یه‌کێ درۆ هه‌لبه‌ستیت به‌ده‌م منه‌وه ، وه‌ک یه‌کێ نی‌یه درۆ بکات به‌ده‌م خه‌لکی تره‌وه ، چونکه هه‌رکس درۆ به‌ده‌م منه‌وه هه‌لبه‌ستیت ده‌با شوینی خزی خوش بکات له‌ناو ناگردا) .

۵- فیز زلی

خۆ به‌گه‌وره زانین یه‌کیکه له‌تاوانه هه‌ره گه‌وره‌کان ، نه‌وه‌تا له‌فرموده‌یه‌کدا هاتوه : (لا یدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من الكبر ، فقال رجل : ان الرجل يحب ان يكون ثوبه حسنا ولعله حسنا ، قال : (ان الله جميل يحب الجمال : الکبر بطن الحق و غمط الناس) واته : (که‌سێ گه‌ردیله‌یه‌ک فیز زلی له‌دلیدا هه‌بیت ناچیت به‌هه‌شته‌وه ، پیاویکه‌ووتی : پیاو هه‌ز ده‌کات پۆشاکێ جوان بیت ، نه‌عه‌که‌ی جوان بیت ، نه‌ویش ووتی : خۆای گه‌وره جوانه‌و جوانیشی خوش ده‌ویت ، فیز زلی : واته داپۆشینی حه‌ق و بی‌پۆز ته‌ماشاکردنی خه‌لکی‌یه) .

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموویه‌تی : (اهل النار کل جعظري ، جواظ ، مستکبر) .

واته : (نه‌هلی ناگر : هه‌موو که‌سیکی تووندو تیژی خۆبه‌زل زانی قه‌له‌وه که‌به‌فیزه‌وه ده‌هوات وه‌فیز زله ... فرموده‌که) .

۶- کوشتنی مروفیک به‌ناحه‌ق

خۆای گه‌وره ده‌فرمویت (ومن یقتل مؤمنا متعمدا فجزاءه جهنم خالدا فیها و غضب الله علیه ولعنه وأعد له عذابا عظیما) واته : (هه‌رکس به‌نه‌نقه‌س ئیمان داریک بکوشت نه‌وا پاداشتی نۆزه‌خه به‌هه‌میشه‌پی . تیایدا ده‌میتیت‌وه و خۆای گه‌وره توپه‌یه لێی و نه‌فره‌تی له‌ده‌کات وه‌سه‌زایه‌کی توندی گه‌وره‌ی بۆ‌نامه‌ده کردوه) .

پیاو کوژشایه‌نی سزای گه‌وره‌ی خوا به‌ چونکه دونیا و نه‌وه‌ی تیایه‌تی خۆای گه‌وره‌گیراویه‌تی به‌منزلگای مروف وه‌هه‌موو شتیکی بۆ‌مروف بێ ده‌سه‌لات کردوه بۆ‌نه‌وه‌ی له‌خۆی بیری بێ به‌ش نه‌بیت . نه‌ک مروف هه‌ستیت له‌جیاتی ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی زه‌وی به‌یاسای پاکی ئیسلام ،

ده‌ست بکات به‌کوشتن .

پیغمبر (ﷺ) له زور فرموده‌دا هره‌شی کردووه له کوشتنی به‌کتری، و هک ده‌فرمودیت :
(اذا تواجه المسلمان بسيفيهما فالقاتل والمقتول) ، قال : قلت ، او قيل : يا رسول الله هاذ
القاتل فما بال المقتول ؟ قال : (انه كان حريصا على قاتل صاحبه) (۸۲)

واته : (نه‌گه‌ر دوو مسولمان به‌شمشيره‌کانیان به‌ویه‌پووی به‌کتری بوونه‌وه ، کوژهر بکوژ-
کوژراو ده‌چنه‌ دژمه‌خووه ، ووتی : وتم یان وترا : نه‌ی پیغمه‌بری خوا کوژهر له‌بهر کوشته‌کمی ،

نه‌ی کوژراو بچی ؟ فرمودی : نه‌ویش سووربوو له‌سهر کوشتنی هاوړپه‌یکه‌ی)
هره‌ما کوږه‌ سالحه‌کمی ئاده‌م ده‌ستی دريژ نه‌کرد بڼ کوشتنی برا خرابه‌کمی و براکمی تری

نه‌می کوشت ، (واتلوا عليهم نبا ابني آدم بالحق اذ قريا قربانا ، فتقبل من احدهما ولم
يتقبل من الآخر قال لأقتلنك قال إنما يتقبل الله من المتقين . لنن بسطت الي يدك
لتقتلني ماانا بباسط يدي اليك لأقتلك إني أخاف الله رب العالمين . إني أريد أن تبوأ
بائمي وإثمك فتكون من أصحاب النار وذلك جزاء الظالمين) (المائدة/ ۲۷-۲۹) .

واته : (چیرۆکی دوو کوږی ئاده‌میان به‌حق به‌سهر‌دا بخوړنه‌وه ، نه‌و ده‌مه‌ی هره‌یکه‌ له‌ر
دوانه‌ بڼ نزیکه‌ بوونه‌وه له (خوا) قوربانیه‌کیان دا ، به‌لام هی به‌کیکیان قه‌بوول کړاو هی نه‌وی
تریان قه‌بوول نه‌کړا ، (نه‌و برابیه‌ی واقوربانی به‌کمی لای خوا قه‌بوول نه‌کړا به‌براکه‌ی تری) ووت :
حه‌تمه‌ن نه‌تکوژم ، (براکه‌ی تر) ووتی : (من بین تاوانم) خواته‌نھا له‌پاریزکاران (قوربانی) قه‌بوول
ده‌کا

نه‌گه‌ر تر بڼ کوشتنی من ده‌ست دريژ بکه‌یت من بڼ کوشتنی تر ده‌ست دريژکهر نیم به‌پاستی
من له‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان ده‌ترسم . به‌پاستی ده‌مه‌وئ گونا‌می من خوت هه‌لگری ببیووه
بپیچیه‌جه‌ننمه‌ی ، وه‌ئمه‌ سزای ستم کارانه . جانه‌فسی سه‌رکیشی (قابیل) به‌ره‌به‌ره‌ پام بوو
وله‌ل‌تېرا بڼ کوشتنی (هابیل) ی برای خوی ، جانه‌وی کوشت هه‌ره‌له‌بهر نه‌مه‌شه‌ له‌زهره‌رومه‌ندان بوو
، جاخوا قه‌له‌په‌شه‌یه‌کی نارد ، که‌به‌ده‌نووک و چنگ زه‌وی به‌کمی ده‌کزی و وه‌لای نه‌دا -لاشه‌ی
شارده‌وه - تاخوا نیشانی -قابیل- بدات که‌چون لاشه‌ی برای خوی هابیل بشاريته‌وه قابیل ووتی :
وای بۆمن نایا من ناتوانم و هک‌و نه‌م قه‌له‌ په‌شه‌ بم ، و لاشه‌ی هابیلی برام له‌بن خاک بشارمه‌وه ؟
جا بوو به‌یه‌کیک له‌په‌شیمان بووان)

۷- سوو خور

کاتی په وړه ردگاری مه زن سامان به یه کڼی ده به خشی له م دونیا به دا ، بق شه وای ده ست گیزی
مه زاران و قهر زاران و ليقه و ماوان بکات نه که هل په رست بیت و باری نامه مواری خه لکی لږ
قهر مار بقزیته و قهر زیان بداتی به سوو ، شه ویش له ناچاریدا قبولی بکات . وه له وانه شه هر بزی
نه ریته و و ناچاریتت به وای خه لکی مالی به تالان بهرن .

له ناینی پیروزی نیسلام دا (سوو) له گوناوه که وړه کانه وه له داوین پیسی که وړه تره . سزای پر
تیش تره که وړه تره . خوای که وړه به توندی هره شه له وانه ده کات که ده زانن و پی یان ده کات
که سوو حرامه و ده ستی لږ هل ناگرن .

(البقرة/۲۷۵)

بزيه ده فرمويث: (ومن عاد فاولئك أصحاب النار هم فيها خالدون) . وات: (هر که س
دوای زانینی حرامی (سوو) که پایوه بزو خواردن نه وانه نه ملی توژه خن و به مه میشه پی تیای
ده میننه و) .

هر وده ما خودای میهره بان فرمويته ی: (يا أيها الذين لا تاكلوا ربا أضعافا مضاعفة واتقوا
الله لعلکم تفلحون ، واتقوا النار التي أعدت للكافرين) (آل عمران/۱۳۰-۱۳۱)
وات: (نهی که سانی که بپروان میناوه ! سوو وهره گرن سوودی پوول مه خون - له خوا
بترسن تابه لکو بزگار بن وه خو بیارین له ناگری که بق کافران ناماده کراوه و په پیره وای خواو
پیغه مبر بکن تابه لکو بهر په حمتی خوابکه ون) .

وه پیغه مبر ی (ﷺ) سه وړه رمان له حوت تا وانه هره که وړه له ناویره که ی ناویردوه ، نیت
کاتی شه هاتوه ده له مهندان ده ستی لږ هل بگرن پتیش شه وای مردن په خه یان پی بگریث
وتوشی سزای پر تیشی توژه خ بین . خوا به نامان به دیت .

۸- مالی خه لکی خواردن به ناهه ق

ناینی پی گردی نیسلام پی به هیچ جوړه سته متیک نادات و به یاساغي داناهه ، مالی خه لکی
خواردن به ناهه ق سته مه و یاساغه له بهرنامه ی نیسلام دا .

بزیه خوی گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه ده‌فرموی: (یا ایها الذین آمنوا لاتأكلوا أموالکم بینکم بالباطل الا ان تكون تجارة عن تراض منکم ولا تقتلوا أنفسکم ان الله کان بکم رحیما ومن یفعل ذلک عدوانا وظلما فسوف نصلیه نارا وکان ذلک علی الله یسیرا) (النساء/۲۹) واته (ئی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌پتان هیناوه ،مال و سامانه‌کانتان به‌ناهق له‌ناو خۆتان دا مه‌خۆن ، به‌لام شه‌کر نه‌و مال و سامانه له‌بازرگانی‌یه‌که‌وه به‌کار به‌یتنی که‌به‌په‌زامه‌ندی تیوان خۆتان یتیت نه‌وه چاک و دروسته ، خۆتان مه‌کۆژن - به‌وه‌ده‌ست نیشان ده‌کات به‌وه‌ی خواردنی مال و سامان به‌وجۆره ناهه‌قانه‌ی که‌باس کران کاریکی به‌د و کوشنده‌یه بق ژبانی گه‌ل و کۆمه‌ل - به‌پاستی خوا میهره‌یان و خاوه‌ن به‌زه‌یی به‌ یتان ،هرکس نه‌وکاره به‌دانه بکات به‌ستم و دوژمنایه‌تی نه‌ی به‌ه‌له‌و نه‌زانین شه‌و که‌سه نه‌سرتینین له‌ناگردا نه‌وه‌ش شتیکی ئاسانه له‌سه‌ر خودا) نه‌م مال خواردنه‌ش بیگومان مالی هه‌تیوه‌ده‌گرتیه‌وه و دروست نی‌یه و نۆز یاساغه .

هه‌روه‌ها خردای گه‌رده‌ومیهره‌یانله‌باره‌ی مالی هه‌تیوه‌فرمویه‌تی : (ان الذین یأکلون اموال الیتامی ظلما انما یأکلون فی بطونهم نارا وسیصلون سعیرا) (النساء/۱۰) . واته : (نه‌و که‌سانه‌ی مالی هه‌تیوه‌ده‌خۆن به‌ستم ، له‌پاستی دا نه‌وانه ناگر ده‌خۆن له‌سکیاندا وه‌ده‌چنه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه) .

۹- وینه‌گران (المصورون)

تونترین سزای پۆزی دوازی بق وینه‌کرانه ، چونکه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرمویه‌تی (أشد الناس عذابا عند الله المصورون) واته (تونترین و سه‌خت ترین سزای خوا بق وینه‌کرانه) .

وه‌هه‌روه‌ها پیشه‌وامان (ﷺ) ده‌فرمویت : (کل مصور فی النار ، یجعل له‌ بکل صورة صورها نفسا فینعوا به‌ الله فی جهنم) .

واته : (هه‌مو وینه‌ کیشیک له‌ناو ناگره ، هه‌ر وینه‌یه‌کی کیشاوه ده‌یگیریت به‌نه‌فسیک . خوی گه‌وره سزای ده‌دات له‌دۆزه‌خ دا) ،

هه‌روه‌ها ده‌فرمویت : (ومن اظلم ممن ذهب یخلق کخلقی)

واته : (کی له‌وه سته‌مکار تره که له‌وینه‌ی دروستکاری من دروست ده‌کات)

۱۰- سزایه رانی نازدهن

بهائی نازدهن دروست کراوه بق خزمه‌تی مرقوف ، به لام سزاو نازاردانیان تاوانو نیسلام ربگانادات بی‌ئی وهک له م فرموده‌یه‌دا هاتوره : (عرضت لی النار فرايت فيها امراءه من بني اسرائيل تعذب في هرة لها ، ربطتها فلم تطعمها ، ولم تدعها تأكل من خشاش الارض ، حتى ماتت جوعا) (٨٣). واته : (دوزخه نیشاندره ، نافرده‌تیکی به‌نی نیسرائیلیم بی‌نی له‌به‌ر پشیله‌یه‌ک سزا نه‌دا (له‌دنیا‌دا) به‌سستی‌ویه‌وه خواردنی نه‌ده‌ایه و به‌رینه‌نده‌دا له‌گزوگیای زه‌وی بخوات هه‌تا له‌برساندا مردار بوریه‌وه) .

باشه نه‌گر که‌سی سزای پشیله‌یه‌ک ، نه‌مه چاره‌نووسی بیت نه‌بیت نه‌وانه‌ی سزای تیمانداران و بانگ‌واز کاران و پیاوچاکان نه‌دهن ، نه‌بیت جی‌یان له‌دوزخه‌خداچی بیت ده‌با دوزمبانی خوا و بی‌تاگیان ناگاداربینه‌وه

۱۱- نیازپاکی نه‌بوون له‌وه‌رگرتتی زانست

نی‌بوونی زانست له‌به‌ر په‌زامه‌ندی غه‌یری خوا تاوانه ، وه‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ناگاداری کردوبینه‌توره لی‌ئی ده‌فرمویت (لا تعلموا العلم لتباهوا به العلماء ولا تماروا به السفهاء ، ولا تخيروا به المجالس ، من فعل ذلك فالنار النار) . واته : (زانست فیزمه‌بن بق فیز کردوبه‌سه‌ر زاناکانه‌وه و عیاقه‌شه پکردن له‌که‌ل نه‌زانه‌کان ، هه‌رکس نه‌وه بکات نه‌ره ناگر ده‌بیته چاره‌نووسی) .

هه‌روه‌ما پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت : (من تعلم علما لغیر الله ، او اراد به غیر الله ، فلیتبعوا مقلده من النار) واته : (هه‌رکس زانستیگه‌ فیر ببیت بق غه‌یری خوا یا ن ویستی په‌زامه‌ندی غه‌یری خوا ی کرد پی‌ئی ده‌با شوین له‌ناگر خوش بکات) .

۱۲- نافرده‌تی داپوشراوی بی‌پوشاک

خوا ی گه‌وره به‌به‌زه‌یی خزی هاوپیج و هاوسه‌ری بق پیاو به‌یاردا ، وه‌بوئه‌وه‌ی پیاو یه‌ک بال نه‌بیت له‌ژیانی‌دا و نافرده‌تان نه‌و که‌لینه‌ گه‌وره‌یه‌ی پیاوان په‌که‌نه‌وه و به‌ه‌ردوکیانه‌وه هه‌لگری هه‌سخه‌لی ناوه‌دان کردنه‌وه‌بن ، له‌ژییر پۆشنایی پزۆگرامی په‌روه‌ردگارد . پیکه‌وه ژبانی ناسوده‌یی و ناشتی و کامه‌رانی به‌سه‌ربه‌رن دوورین له‌سه‌ربیتی و تاوان

به لأم نه مرقه نديج له نافرمان وهكو پياوړی لادهر له ناين مه شخه لی دود له ناينيان بهر
کردوته وه له پوښاکي نيسلامی ان کړچيان کردوه . بئ گومان نه مهش تاوانیکي گه ورده به و خړای
گه وره موله تيان ددهات که بگه پینه وه و خړيان داپوشن ، نه گه رنا له قیامه تدا بهر سزاو تودپه بی
خړای گه وره ده کون .

وهک کورد واتنه : (توله به سه بره به لأم به زه بره) هه روه ها عه ره بیش ده لیت : (ان الله یمهل
ولا یمهل) واته خدا موله ددها به لأم هه رگیز هیچ شتکله گه نیهمال تاکات

پیغمبر (ﷺ) ده فرمویت : (صنفان من اهل النار لم ارحمهما ، قوم معهم سیاط کاذناب
البتريضربون بها الناس ، ونساء کاسیات عاریات مییلات مائلات ، رؤوسهن کاسنمة البخت
المائلة ، لا یدخلن الجنة ولا یجدن ریحها وان ریحها لتوجد من مسیره کذا وکذا) (٨١)

واته : (دوو کومه ل هه نه هلی ناگر نه م بینویون ، قومیک قامچیان پی به وهک کلکی مانگا
له خه لکی پی نه ده ، وه نافرمانی داپوښراوی پوتی به له نجه ولاری به فیز سهریان (قزی سهریان)
وهک سهرپشتی خوشتر وایه ، نه نه چنه به هه شته وه نه بونیشی ده کون ، وه بونی به هه شت
نه اندازه بی نه وهنده و نه وهنده پیکاده بهوات) .

کومه لی لپرسراو قامچی ان به ده سته له هه مرو سهرده میکدا هه و ناگاداری نه م هه ره شه به
پین و ده بیتد پینه وه ، پیش نه وهی کړچیان ده ست پی بکات . پیش نه وهی قامچی خودا ملی
پیکایان پی بگریته بهر سهر شوپ و مه لول بکړین .

١٣- مه یل دان به سته م کاران

بئ گومان یه که له مویه کانی چونه دوزخ مه یل دانه به سته مکاران و دوزمنانی ناين (ولا ترکوا
الی الذین ظلموا فتمسکم النار) (هود/١١٢) واته : (پال مه دن به سته م کارانه وه ، جا (نه گه مه یلتان بز
لای سته مکاران بیت ناگر نه تان گریته وه) .

۱۸- پاداشتی خو‌کوشتن

نەمش یەکیکە لەتاوانە گەورەکان . ئەوەتا پیغمبەر (ﷺ) دەفرمویت : (من قتل نفسه بجلیدة ، فجلیدته فی یدہ ، یجابها فی نار جهنم خالدا مغلدا فیها ابدا ومن قتل نفسه بسهم ، فسمه فی یدہ یتجسأه فی نار جهنم خالدا مغلدا فیها ابدا ، ومن تردی من جبل قتل نفسه فهو یتردی فی نار جهنم خالدا مغلدا فیها ابدا)

دوات : (مەزگەسی خۆی بەناسنی بکوژی ئەوا ناسنەکی لەدەست دا دەبیت ، لەناگری دۆزەخدا دەبنی بەهەمیشەیی و نەمری ، وەهەزکەس خۆی بەژەمر بکوژی ئەوا ژەهرەکی لەدەستدا دەبیت بەهەمیشەیی و نەمری ، وەهەزکەس لەشاخیکەو خۆی بخانە خوارەو وەخۆی بکوژی ئەوا فری دەدریتە ناو دۆزەخ بەهەمیشەیی و نەمری نەمیتێتەو) .

سی و نو : کی سزای زۆر سەخت دەدریت ؟

بێگومان هەرتاوانیک بەئەندازی گەورەیی و بچوکی ، خۆی گەورە سزای تاوان باران ئەباتەو بەلام هەندێ تاوان هەبە سزاکی نێد سەخت ، لەم فرمودەدا بوون کراوەتەو : (أشد الناس عذاباً يوم القيامة المصورون) واتە : (توندترین سزای پۆژی قیامت بۆ وینەگرانە) .

هەروەها پیغمبەر (ﷺ) لەفرمودەیەکی تردا فرمویەتی : (إن أشد الناس عذاباً يوم القيامة رجل قتل نبيا وقتله نبي... الحديث) . واتە : (سەختترین و توندترین سزای پۆژی قیامت بۆ کەسێکە پیغمبەریک بکوژیت یان پیغمبەریک بیکوژیت ... فرمودەکە) .

هەروەها پیغمبەر (ﷺ) فرمویەتی : (أشد الناس عذاباً يوم القيامة أشدهم عذاباً للناس في الدنيا) واتە : (توندترین سزا لەپۆژی قیامتدا بۆ کەسێکە کە توندترین سزای خەلکی ئەدات لەدنیادا) . دەبا جەلادوستەمکارانی ئەمرۆی جیهانی بەناو پیشکەوت و دیموکراسی خواز وازپهین لەسزادانی موسولمان ، چونکە پەیامی موسولمانان لەسەرانسەری جیهان پەیامیکی ناسمانی یە پەر لەهەر بەرەکەت و دادوەرییە بۆ هەموو مرقابەتی . موسولمانان لەجیهاندا جگە لەبانگەواز کردنیان بۆ یەکتاپەرستی و گەردن کەچ بوون بۆتاکە یەک خودا ، ئەبیت تاوانیان چی بێت ؟! دەبا هەموو لیپرسراو و دەسەڵاتدارێکی دنیایی بێر لەسەبەینی بکاتەو کە دەچیتە

خەزنی خودا و چۆن وەلام و پاساوی کارە درێدانه‌کانیان دەدەنەو !

چل : ټاگر خوار دنيان ده بڼت

ټاوانباران به سزای پر ټیښی جوړاو جوړ ده برین ، و به باری ټاهه ماوړو که ساسی دا ده برین ،
 ټویش به موی زڼدی ټاوانیان . ټه و ټا خوی گه وړه له بهرام بهر ه ندی ټاواندا فرمان ددات
 پشکزی ټاگر ده رخاوردی دوزخه خوی به کان بدريت - خواپه نامان بدات -

خوی گه وړه فرمویه تی: (ان الذين ياكلون اموال اليتامى ظلما انما ياكلون في
 بطونهم ناراً) واته : (دياره که سانی که مالی هه تیوان به ستم ټه خزن ، له باس تیدا ټه نها ټاگر
 له زکی بخویاندا ده خزن) .

وه خودای به خشنده و میهره بان له جی به کی تر دا فرمویه تی: (ان الذين يکتمون ما انزل
 الله من الكتاب ويشترون به ثمنا قليلا اولئك ما ياكلون في بطونهم الا النار) (البقرة/۱۷۴)
 واته : (ټه و ټه له کتیدا خوا نازلی کردوه ټه وانه ی ده یشارنه وه به نرخی که م ده یفروشن ټه وانه
 جگه له ټاگر شتی تر ناخه نه زکیانه وه) .

پیشتر باس کړا که پوښاکيان له ټاگر بڼ دوست ده کريت وه که خودای بلا ده ست فرمویه تی :
 (فالدين كفروا قطعت لهم ثياب من نار يصب من فوقهم الحميم) (الحج/۱۹)
 واته : (ټه وانه ی بڼ باوه پيوون پوښاکيان له ټاگر بڼ دوست ده کريت و ټاوی کول او سوتینر
 به سه ریاندا ده کريت) .

کاتی (ټیبراهیمی تیمی) (ده سنی خوی له بڼت) ټه م ټایه ته ی ده خویندو ده یفرموو : ((سبحان الله)
 پاکی و بڼ گه ردی بڼ خوا کی له ټاگر جلو به رگ دوست ده کات .

هه وده ما خوی گه وړه ده فرمویت : (وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد ،
 سرايلهم من قطران وتغشى وجوههم النار) (سورة ابراهيم / ۱۹) .

واته : (وله و پوڼه سړو دوايیدا- ټاوانباران ه پیکه وه له کوز و زنجیردا ده بڼی ، کراس و
 جله کانیان له قیتنه ران واته ماده مده کی چه سپناکی به دی گړاوی یه - وه ټاگر دم و چاویان
 داده پوښتیت)

چل و په‌ک: زۆرینه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خین

مؤثف نقد نند خوا له‌یاد ده‌کات و سه‌ریچی فه‌رمانه‌کانی ده‌کات ، هه‌ندی جاریش دژایه‌تی به‌رنامه‌کی پوره‌ردگاری مه‌زن ده‌کات ، نه‌مه‌ش وای کردوه ، نۆدیه‌ی خه‌لکی شایه‌نی دۆزه‌خ بن وه‌ک خوای که‌وره و میهره‌بان فه‌رمویه‌تی : (وما اکثروا الناس ولو حرصت بمؤمنین) (پرسن/۱۰۳) واته‌: (نۆدیه‌ی خه‌لک هه‌رچه‌ند تی بکۆشی به‌روا ناھینن)

وه‌ک پوره‌ردگاری مه‌زن فه‌رمویه‌تی : (ولقد صدق علیهم [بالبیس ظنه فاتبعوه الا فریقا من المؤمنین] واته‌: (به‌پاستی شه‌یتان له‌بابه‌ت نه‌وانه‌وه گومانی خۆی حی به‌جی کرد ، جا بیجگه‌ له‌ده‌سته‌یه‌ له‌به‌رواداران ، نه‌وانی دیکه‌ هه‌موو به‌په‌وه‌ی شه‌یتانیان کرد) . خوای که‌وره به‌شه‌یتانی فه‌رموو : (الأمثلن جهنم منك وممن تبعك منهم أجمعین) (ص/۸۰) واته‌: (به‌پاستی دۆزه‌خ له‌تۆر نه‌وه‌ی شوین تۆ ده‌گه‌وێ پهی ده‌که‌م) .

بی‌گومان هه‌رکس بی‌باوه‌ی بیت ده‌چیته‌ دۆزه‌خ ، وه‌نۆد له‌نه‌وه‌ی ئاده‌م بی‌باوه‌ین ، به‌ئیرزایی بی‌ژۆی موقایه‌تی هه‌میشه‌ به‌ره‌لستی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌رانیان (ﷺ) کردوه ، نۆد که‌م له‌خه‌لکی به‌ده‌م بانگه‌وازه‌وه چون و به‌پاستی باوه‌شیان بۆ کردۆته‌وه . نه‌وه‌تا له‌بۆژی قیامه‌تدا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دیت نزیک (۱۰) که‌س باوه‌ی بی‌هیناوه ، ره‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌یه‌ دوو یان یه‌ک پیاو باوه‌ی بی‌هیناوه ، هه‌تا پیغه‌مبه‌ری وا هه‌یه‌ تاکه‌ یه‌ک که‌شیش باوه‌ی بی‌هیناوه ،

نه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی : (عرضت علی الامم فرأيت نبي ومعاه الرهيط ، والنبي ومعاه رجل ورجلان ، والنبي وليس معه احد...) (عرضت علی الامم فرأيت نبي ومعاه الرهيط ، والنبي ومعاه رجل ورجلان ، والنبي وليس معه احد...)

واته‌: (له‌قیامه‌دا ئومه‌تانیان نیشان دام پیغه‌مبه‌ری وه‌ها مه‌یه‌ کۆمه‌لیکی له‌که‌لدا به ، پیغه‌مبه‌ریک پیاویک یان دوو پیاوی له‌که‌لدا بوو ، پیغه‌مبه‌ریک که‌س بی‌وای بی‌هینا بوو ...) . وه‌له‌فه‌رموده‌یه‌کی پاستدا هاتوه‌ که‌له‌ه‌زار که‌س (۹۹۹) که‌س ده‌چیته‌ دۆزه‌خه‌وه‌ ته‌نها یه‌کیک بۆ به‌ه‌شت ده‌چیت . له‌بۆژی قیامه‌دا نه‌و پۆژه‌ی هه‌موو له‌مه‌حشه‌ردا کۆبوونه‌ته‌وه‌ بۆ ماوه‌ی (۵۰۰۰۰) هه‌زار سال راده‌وه‌ستن هه‌موو خه‌لکی له‌ناپه‌ه‌تی و بی‌زاری و ترس و بیمدان به‌جۆریک هه‌موو خه‌لکی ده‌چنه‌ خزمه‌تی یه‌ک به‌کی پیغه‌مبه‌ران بۆ شه‌فاعه‌ت کردن و ده‌ست

پس کردنی موخاسه به ، به لام پیغه مبه‌ران (ﷺ) که سیان ناتوانن به دهم بانگه‌وازی خه‌لکی به‌وه
 بزقن . ناله و پژده ترس و بیمه‌دا که خه‌لکی هه‌ریه که به‌پئی تاوانه‌کانیان له‌ناره‌قی له‌شدا نوقم
 ده‌بن . ناله و پژده بی‌پشوو‌ده‌دا خوای گه‌وره فرمان ده‌دات به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بز دهره‌مینانی
 کز مه‌لی ناگر ، ناده‌م پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت : (وما بعث النار) واته کز مه‌لی ناگر کئی به ؟

خوای گه‌وره‌ش ده‌فرمویت : (من كل الف تسعمائة وتسعة وتسعين) واته (هه‌ریه که هزار
 نۆسه‌دونه‌وت و نۆ بق ناگر) ناله و ساته پر نه‌ه‌م‌ه‌تی به‌دا که زقده له‌ناره‌ه‌ستی ده‌بیره‌ین
 به‌شیوه‌یه که مندال پیرده‌بیت و سه‌ری سه‌پی ده‌بیت ، وه‌نافره‌تانی سکت پر سکه‌که‌یان داننن ،
 وه‌خه‌لکی هه‌موری سه‌برخۆش دیان به‌لام سه‌رخۆش نین ، به‌لام سزای خوا سه‌خت و په‌ر نیش
 وه‌ک ، نانه‌م کاته خه‌لکی . (هاوه‌لان) زقده ده‌ترسن و باره‌که‌یان لاگران ده‌بیت . بزیه هاره‌لان
 به‌یه‌کجار ووتیان : (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا کام له‌ئیمه‌ پزگاری ده‌بیت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموی :
 (مژده‌بی ، له یاجوج ماجوج ، هزار که‌س له‌وان و یه‌ک که‌س له‌نیوه) ، (ابشروا فان من یاجوج
 وماجوج الف ومنکم رجل) .

پاشان فرموی : (خوازیارم سئیه‌کی به‌هه‌شتی ئیوه‌بن ، ئیمه‌ش سوپاس و ستایشی خوای
 گه‌وره‌مان کرد ، پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموی : (والذي نفسي بيده اني لأطعم ان نکوتوا
 شطر اهل الجنة ، ان مثلکم فی الامم کمثل الشعرة البيضاء فی جلد الثور الاسود... الحديث)
 واته : (سویندی به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ خوازیارم نیوه‌ی شه‌لی به‌هه‌شت ئیوه‌بن وه
 وینه‌ی ئیوه له‌ناو ئوممه‌تاندا وه‌ک مویه‌کی سه‌پی به له‌ناو گایکی په‌شدا فرموده‌که) .

ئه‌م فرموده‌یه‌ش چه‌ند پێویه‌تیکی تری هه‌یه ، له‌پێویه‌تیکی تردا ئایه‌تیکی هه‌یناره ئه‌مه‌یه
 که خوای به‌خشنده و مبه‌ره‌بان فرمویه‌تی : (ياايها الناس اتقوا ربکم ان زلزلة الساعة
 شیء عظیم ، يوم ترونها تذهل کل مرضعة عما ارضعت وتضع کل ذات حمل حملها
 وترى الناس سکاری وما هم بسکاری ولكن عذاب الله شدید) (سورة الحج/ ۱-۲)

واته : (ئه‌ی خه‌لکینه له‌په‌روه‌ردگارتان په‌رواتان : پارێزکار بن - هه‌بیت که به‌پاستی له‌رزهی
 ئه‌م پژی قیامه‌ته زقده‌گه‌وره و مه‌ترسی داره - بزۆیکه (ئه‌وه‌نده سامداره) هه‌رشیره‌ریک -
 مه‌به‌ست لیره‌دا ناهه‌رتی شیرده‌ره - له‌ترسان ساوای شیره‌ خۆره‌ی خۆی به‌جی دیلی ، وه‌هه‌ریو

گیانیک به‌رده‌وای همه‌موو نافره‌تیک سکه پر منداله‌ک‌ی سکی له‌بار ده‌چیت-، وه مه‌موو خه‌لک مه‌ست - سه‌رخوش - ده‌بینی ، که‌چی مه‌ست نین ، به‌لام سزای خوای که‌ورده سه‌خته) :
(مرضعة) ژنیکه مه‌مکی له‌زاری مناله‌که‌یدا بی و خه‌ریکی شیردانی بیت) .

چل و دوو: کوّمه لیک بوخویان له‌ناگردان

گومانی تیانی‌یه ، کافرو موشریک له‌ناگردان ، خوای که‌ورده و پیغه‌مبار (ﷺ) مه‌والی مه‌ندیکمان ده‌ده‌نی که‌کوّمه‌لی له‌ناگرن له‌واته :-

۱- فیرعه‌ون

خودای به‌خشنده و میهره‌بان ده‌فرموویت : (یقدم قومہ یوم القيامة فاوردھم النار) (میرا۹۸)
واته : (ئو له‌و پۆژده‌دا له‌پیش مۆژده‌که‌یه‌وه ده‌بیت ، جان‌وان (له‌باتی بۆ ئاو به‌مه‌شت) بیانبات
نه‌یان باته ناو ناگر...) .

ده‌با ئه‌مۆ فیرعه‌ون ئاساکان له‌کاری فیرعه‌ونانه‌یان پاشگه‌ز بینه‌وه و ته‌ویه بکه‌ن پیش
ئوه‌ی کارله کار بترازیت و ئیتر کاتی په‌شیمانی نه‌میتیت .

۲- خیزانی (لوط) پیغه‌مبار (ﷺ) و (نوح) پیغه‌مبار (علیهم‌الصّلاة و السلام)

خودای بالاده‌ست فرمویه‌تی : (ضرب الله مثلا للذين كفروا امرأة نوح وامرات لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا صالحين فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله شيئا وقيل ادخلا النار مع الداخلين) (النجم/۱۰) .

واته : (خوا بۆ بی‌باوه‌پان به‌ژنی نوح ژنی (لوط) نمونه‌ دینیت‌وه که‌مه‌ردوکیان خیزانی دووان
له‌بهنده سالحه‌کانی ئیمه‌بوون ، جا خیانه‌تیان له‌و دووانه‌کرد ، جا ئه‌و دوو پیغه‌مباره‌ش
نه‌یان‌توانی به‌ژنانی خویان له‌به‌رده‌م خوا سوودێ بگه‌یه‌نن وه‌پێ‌یان و ترا : بپۆنه ناو ناگر له‌که‌ل
(بژیشتوه‌کان)

۳- نه بو له هه ب و خیزانه که ی

(تبت یدا ابی لهب و تب، ما اغنی عنه ماله و ما کسب، سیصلى نارا ذات لهب و امراته)
(المز/۱-۵)

حملة الحطب في جیدها حبل من مسد

۴- عه هه ی کور ی عامری خوزاعی

پیغه مبه (ﷺ) ده فرموی: عه ی کور ی عامری خوزاعیم له تۆزه خ دا بینوو .

که به یخوله کانی راده کیشرت .

۵- کوژده ی عه هار

پیغه مبه (ﷺ) فرموی: (قاتل عامر و سابه فی النار) واتبه: (کوژده ی عه هار جوینده ی

له ناگردایه):

چل و سی: کاریگه‌ری ناگر له سه‌ر دنیا و نه هله که ی

به‌لێ ناگری دوتیاش هه‌رچه‌نده‌ مینده‌ی ناگری تۆزه‌خ گه‌رم و به‌تین نی یه . که‌چی هه‌شتا
ناوه‌حه‌ت و پڕ ئیشه‌ نه‌گه‌ر به‌شیکه‌ له‌ شه‌مان یسوتیت . نه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌ له‌ لایه‌کی توه‌وه‌ ناگری
تۆزه‌خ مینده‌ به‌تین و کلپه‌کی گه‌رده‌یه‌ کاریش له‌ ژبانی دنیا ده‌کات

توه‌تا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فرموی: (اشتکت النار الی ربها فقالت: رب اکل بعضی بعضا
، فاذا ن لها بنفسین ، نفس فی الشتاء ، و نفس فی الصيف ، فاشد ما تجدون من الحر ، و اشد
ما تجدون من الزمهریر)

واتہ : (ناگرہ سکا لای بردہ لای پروردگار وتی : نی پروردگار بہ شیکم بہ شبیکم خوارد : مژلتی دور نہ فہ سچ بزایہ : وہ ناسہ یک لہ رستانہ ، وہ ناسہ یک لہ ماویندا : کہ رمتین ہڈی کہ ہسترتاندا دیت (ہستی پی دہ گن) وہ سارڈ ترین پلہ ی بستن (زہریر) : ہرودہ ما نہو شہ عید (ﷺ) فرمویہ تی : (پیغمبر ﷺ) فرمویہ تی : (ابردوا بالصلاۃ ، فان ثلثۃ الخرم من فیج جہنم) واتہ : (خوتان سارڈ بکہ نہوہ بہ تویر : تینی کہ رمی لہ لہ لارو کہ رمی دوزخ و خورہ)

چل و چوار : نایا کہ س ناگر دہ بینیت لہ پیش قیامت ؟

پیغمبر (ﷺ) ناگری دوزخ بی بیوہ وہ کہ چون بہ ہشتی بی بیوہ لہ زیاندا : نہوتا پیغمبر (ﷺ) دہ فرمویت : (انی رأیت الجنة فتناولت عنقودا ، ولو اخذتہ لا کلتم منه وما بقیت الدنیا ، ورأیت النار فلم ار کالیوم منظر قط اقطع ، ورأیت اکثر اہلہا النساء) واتہ : (بہ ہشت بی بی دہ ستم برد بڑ می شوہ ترئیہ کہ : نہ گہر بمکرتاہ (بہ نیایہ) نہوا لیٹان دہ خوارد ہما دنیا دہما ، دوزخ بی بی لہ دیمہ ہم نارہحت تر نہ بی بیوہ ، بینیم تقریبی نہ ملی ناگر نافرہتن) .

ہرودہ ما پیغمبر (ﷺ) فرمویہ تی : (ان النار ادنیٰ منی حتی نفخت حرھا عن وجہی ، فرأیت فیہا صاحب الجن ... الحدیث) واتہ : (ناگر تزیک کرایہ وہ لیم شالاری کہ رمی بڑدہ مو چاروم کرد ، تیایدا خاورن گزچانم بی بی ... فرمویہ کہ) : ہرودہ ما پیغمبر ناریز (ﷺ) فرموی : (انہ عرضت تغلی الجنة والنار فقربت منی الجنة ، حتی لقد تناولت منها قطعاً فصرّت یدی عنہ ، وعرضت علی النار فجعلت الآخر رہبتا ان تقشانی ، ورأیت امراۃ حمیرتہا سوداء طویلة تعذب فی ہرۃ لہا ربطتہا ، فلم تطعمہا ولم تسقیہا ، ولم تدعہا تاكل من خشاش الأرض ، ورأیت فیہا ابا ثمامۃ عمر بن مالک یجر قصبۃ من النار) .

واتہ : (بہ ہشت و ناگرم نیشان درا ، وہ بہ ہشت لہ تزیک کرایہ وہ ہتادہ ستم بونزیک کردہ وہ دہ ستم نہ یکہ یشتی ، ناگرم نیشان درا خرم لہ دور خستہ وہ لہ ترسی نہوہ ی ہم سوتینی جامن نافرہتیک : رہش بالابہ رزی حومہ یزیم بی بی ، سزا نہ درا لہ سہر پشیلہ یک بہ سستیوہ

نه خوار دنی نه دایه و نه ئای نه دایه وه پرسی نه دا به پشیله که له کژو گیای زهوی بخورات،
وه نه بوشه مامهی کۆری عامری کۆری مالیکم بینی پای ده کیشیت جل و بهرکیک له ناگر.

چل و بینج: ناگر ده مینیتیه وه له ناو ناچیت

وهک نیمای ته حاوی (دهمستی خوی لاییت) فەرمویتی (به ههشت و ناگر دیوست کراوین، له ناو ناچن)
زانای پایه بهرز (ابن حزم) (دهمستی خوی لاییت) پای (اتفاق) نومهتی له سهر نه م
باسه میناوه، له کتیبه کهیدا (الملل والنحل) دا فەرمویتی (هه مو کۆمه له نیسلامی یه کان
هاوړان (متفق) ن له سهر مانه وهی هه تا هه تای به هه شیت و شادیه کانی، وه ناگر و سزا کانی،
- جگه له جهمی کۆری سه فوان نه بیتی)

له (مواقب الاجتماع) (داها توه ناگر هه قه و راسته، مالی سزایه و له ناو ناچیت،
بخه که کیش له ناو ناچیت) نه مهش پای سوننهت و جه ماعه نه

چل و شهش: نه وانهی ده ئین ناگر له ناو ده چیت

نه وانهی که دژ به پێبازی (مذهب) ی نه ملی سوننهت و جه ماعه تن.

۱- جه هه هه

ده لیت ناگر به ههشت نامیتیه وه، نیمای نه حمه له کتیبی (اورد علی الزنادقة) باسی
کردوه که جهمی بپوایان وایه که ناگر و به ههشت له ناو ده چن، نه ویش بهر په رچی داونه ته وه
به لام له بهر نه وهی سه ریاسی نامیلکه که مان نه م باسه نی به بۆیه به باشم زانی وه لام و بهر په رچی
نه م کۆمه له هه لېگرین بۆ نامیلکه یه کی تر - ان شاء الله -

۲- خه واریج و موخته زیله

به م کۆمه له بپوایان وایه هه رکه س چووه دۆزه خ به هه میشه یی تیایی دا ده میتیه وه
، بائه وکه سهش نه ملی یه کتاپه رستی بیت. هۆی نه مهش نه وهیه که خه واریج موسولمانانی تاوان کار
به کافر ده زانن، هه ر موسولمانیک تاواتیک بکات، نه وانه موسولمانه کافره به هه میشه یی له ناگر دا
ده میتیه وه نه مهش پای خه واریج به لام موخته زیله ده ئین به هه میشه یی له ناو دۆزه خ دا
ده میننه وه به لام نه کافرن و نه موسولمانن له تو انماندان. له ده ئین ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

جیبہ جی دہ کرتیت، بہ لّام لہ قیامہ تدا بہ ہمیشہ سی لہ ناگری دوزخہ خدا دہ متینہ ورہ، بہ لّام نہ روی گرمانی تیادا نی بہ شہلی یہ کتاہ رستی با تاوانباریش بن، دواہی ماوہ یک لہ دوزخہ خدا دہ متینہ ورہ دہ چنہ بہ ہمشت .

۳- جولہ کہ

گرمان وا دہ بن لہ ناو ناگردا ماوہ یک کی کہم دہ متینہ ورہ. خواہی گورہش بہ دروی خستونہ تہ ورہ لہ ندرپانہ پیروزہ کہ یدا فرمویہ تی: (وقالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودة قل اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده ام تقولون على الله ما لا تعلمون . بلی من کسب سینه و احاطت بہ خطیئته فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون) (البقرہ/ ۸۰-۸۱) .
واتہ: (وہ ووتیان: ہرگیز ناگری جہ مہ نتمہ بیجگہ لہ چہند پوزیک توشمان نابیت - تامانگاتی- بلین: نایا - بز نہم قسہ ی خوتان- پیمانیکنان لای خودا و ہرگتوہ - شکر و ابواہ دلیا دہ بوون کہ خودا ہرگیز لہ بلینی خوی لاتادات، شتیگ نہ دہنہ پال خودا کہ زانستان پی نی بہ نہی کہ سہ گرنامہ ی بکات و شوینہ واری شووی نہ ورہ دہ ورہی کرتیت، جائہ وانہ شہلی ناگرن بز ہمیشہ سی لہ ناگردا دہ متینہ ورہ

ہرورہ ما خواہی گورہ لہ جیکایہ کی تر فرمویہ تی: (الیم ترالی الذین اوتوا نصيبا من الكتاب يدعون إلى کتاب الله لیحکم بینہم ثم یتولی فریق منہم و ہم معرضون . ذلک بانہم قالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودات فی دینہم ما کانوا یفترون) (آل عمران ۲۳-۲۴) .
واتہ: (نایا نہ وانہ کی لہ کتیبی - تاسمانی- بہ ہرہ یکیان پی درا بو، نہت دیو نہ تزانی- بز لای کتیبی خودا بانگہ نہ کران تا - نہ و کتیبہ- لہ ناویاندا دادورہ ی بکات، لہ پاشا ہہ ندیک لہ وانہ ہویان و ہرگیرا، نہ وانہ کہ پشت ہہ لکردوہ کائن نہم کردوہ یہ سی نہ مان کہ نہ یان ووت بیجگہ لہ چہند پوزیک ناگری دوزخہ ہرگیز لیمان نا کہ ویت و - تامانگری- و نہم بز دہ لہ سانہ نہ دایہ پال خودا، نہ وانہ لہ دینہ کہ یلہ فریو دابو و معزوری کردبوون، - لہ حق لایاندا بو-

مرفہ سیری بہ ناویانگہ (ابن جریر) فرمویہ تی: (جولہ کہ بروایان وایہ کہ تہ نہا چل روز دہ دوزخہ دا دہ بن چونکہ نہ وچل پوزہ گویرہ کہ یان پەرست و توشی سزابوون لہ دنیادا)

۶- نیبن سه‌ره‌پی تانی

پروای وایه که له دۆزه‌خ دا ماوه‌یه‌ک ده‌مینه‌وه ،پاشان پاتین له‌گه‌ل شاگردا و به‌شتیه‌یه‌ک ()
یان شاگردی ده‌بیت و چۆن له‌ناگره‌که ده‌که‌ن .

(ابن حجر) ده‌فرموی : له (فتح الباری) دا ئەمەش بۆچونی هەندێ سۆفی زۆنقییه

۵- هه‌نجێ واکومان ده‌به‌ن هه‌موو خه‌ڵکه‌که‌ن دینه‌ده‌ره‌وه به‌لام

دۆزه‌خ خۆی ده‌میتیتوه به‌هه‌میشه‌یی .

۶- بۆچوونی (ابو هریر الملاف) که‌یه‌کی‌که له‌زاناکانی موخته‌زیله

ده‌لێت ژبانی ئەه‌لی ناگر له‌ناو ده‌چیت ،ده‌بنه‌یی گیان و ناجولینه‌وه ،و هه‌ست به‌نازار ناکه‌ن

چونکه باوه‌ری وایه که‌هه‌موو شتیکی تازه ده‌بیت له‌ناو بچیت

۷- خواس گه‌وره کێ ناره‌زوی لێ بیت له‌دۆزه‌خ ده‌رس ده‌کات ،

وه‌ک چۆن له‌هه‌ندێ فرموده‌داهااتوه ،پاشان ماوه‌یه‌ک دۆزه‌خ ده‌میتیتوه و پاشان

له‌ناوده‌چیت . چونکه خواگه‌وره ماوه‌یه‌کی بۆ دۆزه‌خ داناه و کۆتایی دیت .

ئێهین قیمییه (ﷺ) مه‌یلی بۆ ئەم رایش هه‌بووه : هه‌روه‌ها قوتایی که‌یشی (ابن القیم) به‌لام

زانایان هه‌میشه به‌ دواي ئەمبایه‌ته‌دا چۆن و ده‌ریان خستوه که‌ ئەم حه‌وت بۆ چۆنه‌ی سه‌ره‌وه

به‌هه‌له‌داچۆن : مامۆستای پایه‌به‌رز (حه‌سن خا‌ن) فرمویه‌تی : (شیخ مورعی که‌رمی حه‌نبلی

ناملیکه‌یه‌کی داناه ناوی ناوه (توفیق الفریقین علی خلود اهل الذارین) یه‌کی له‌ به‌شانه‌ نامی

ئیمام موحه‌مه‌د کوپی ئیسماعیل ئەمین و نامی مومعه‌دی کوپی ع‌لی شوکانی (ﷺ) تیا به‌

که‌ ئەنجامی کتێبه‌که‌ نه‌وه‌یه که‌ به‌هه‌شت و دۆزه‌خ به‌هه‌میشه‌یی ده‌مینه‌وه و ئەه‌له‌که‌شی

ده‌میتیتوه) .

مامۆستا احمد ولي الله ده‌له‌وی فرموده‌ناس فرمویه‌تی : (به‌هه‌شت و شاگرد راستن ، دروست

کراون نه‌مۆ هه‌تا پۆزی قیامه‌تیش هه‌رده‌میتیتوه) ^(۸۶) تنجا لیره‌دا به‌رپه‌رچی ئەوانه‌ نادینه‌وه

ده‌لێن دۆزه‌خ نه‌مانی به‌سه‌ر دیت .

چل و جدوت: فراوانی رَه‌حمه‌تی خَواي گه‌وره

قال الله تعالى: (قل يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لاتقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم) (الزمر/٥٣)

واته: (بلی نهی بنده‌کانی من که زیاده بویی و ستمتان له‌خوتان کردوه، له‌ره‌حمه‌تی خودا بی هیوامه‌بن، به‌پاستی خودا له‌هم‌وو گونا‌هیک خوش ده‌بیت، به‌پاستی هر نه‌و لی خوش بوو به‌به‌زی به، وه‌بۆلای په‌روه‌ردگار‌تان بگه‌پینه‌وه و تسلیمی نه‌وبن، به‌ره‌وه‌ی پیش نه‌وه‌ی- سزاتان بگاتی، که له‌دوایدا یارمه‌تی نادرین سه‌ره‌نا‌خرین-).

نه‌مه‌ بانگه‌شه‌ی خَواي گه‌وره‌به بۆ به‌نده‌کانی که مه‌نوو به‌ره‌و باره‌گای ره‌حمه‌تی خودا بگه‌پینه‌وه و توبه بکندوه واز له‌گناه و تاوان به‌پشتن، خودای بالاده‌ست و به‌توانا له‌گه‌ل نه‌و هم‌وو تواناو به‌ده‌سه‌لاتی به‌ی که مه‌یه‌تی که چی بانگی به‌نده‌کانی ده‌کات بۆ پاشگه‌ز بوونه‌وه له‌گناهه‌کان.

وعن ابي هريرة (ع) قال: قال رسول الله (ﷺ): (لما قضى الله عزوجل الخلق، كتب في كتاب فهو عنده فوق العرش: ان رحمتي غلبت غضبي) (٨٧)

واته: (دواي نه‌وه‌ی خَواي گه‌وره د‌روست کراوه‌کانی د‌روست کرد، له‌کتیبه‌که‌یدا نووسی که لای عه‌رشه‌ لای خودا، به‌زه‌یم زال بووه به‌سه‌ر تووه‌به‌یم).

وعن ابي هريرة (ع)، عن النبي (ﷺ) قال: (ان الله عزوجل منة رحمة، انزل منها رحمة واحدة بين الانس والجن والهوام، والبهائم، فيها يتعاطفون، وبها يتراحمون، وبها تعطف الوحش على اولادها، واخر تسعا وتسعين رحمة يرحم بها عباده يوم القيامة).

واته: (خودا سه‌ده‌ به‌نبی مه‌یه، به‌که به‌زه‌یی دابه‌زاندووته سه‌ر مرؤف و جنۆکه و په‌له‌وه‌رو ئاژده‌ل، به‌مه‌زیوه به‌زه‌ییان به‌یه‌که‌تریدا دیتوه، و سوژیان بۆ به‌که‌تری ده‌جوشیت، به‌مه‌زیوه ل‌پنده به‌زه‌بیان دیتوه به‌سه‌ر بیجوه‌کانیدا، نه‌وانی تر که نه‌وه‌ت و ئۆن ره‌حمه‌تی تره، به‌مه‌زیوه به‌زه‌یی ده‌به‌خشیت به‌بنده‌کانی له‌پۆزی قیامت دا).

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : (اَنْ رُبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَحِيمٌ ، مِنْ هُمْ بِحَسَنَةِ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ ، فَاَنْ عَمَلَهَا كَتَبَتْ لَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ اِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٌ ، وَمِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ ، فَاَنْ عَمَلَهَا كَتَبَتْ لَهُ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةٌ اَوْ يَمْحُوها اللَّهُ ، وَلَا يَهْلِكُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى اِلَّا هَالِكٌ) (۳) .

واژه : (خدایا تبارک و تعالی به به زهیی به ، هر کس نیاوردی چاکه بکات و نه پاکات ، نیوا خیری بژده نوسریت ، نه که نه چاکه به بکات نهوا ، نهوا (۱۰) چندان قات بزی دهنوسریت همتا حوت سه د چندان ، وده هر کس نیازی خراپه یک بکات و نه یکات نهوا خیریکی بژده نوسریت ، وده نه که خراپه یک بکات نهوا یک خراپه ی بژ دهنوسریت یان خودا دهیسریتوه) .

وَعَنِ ابِي ذَرٍّ (رضی الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ : مَنْ عَمِلَ حَسَنَةً فَلَهُ عَشْرُ امثالِها وَاَزِيدُ ، وَمَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً ، فَجَزَاءُهَا سَيِّئَةٌ مِثْلُها اَوْ اَغْفِرُ ، وَمَنْ اقْتَرَبَ اِلَى شَيْءٍ اقْتَرَبَ اِلَيْهِ ذَرَاعًا ، وَمَنْ اقْتَرَبَ اِلَى ذَرَاعَةٍ اقْتَرَبَ اِلَيْهِ بَاعًا ، وَمَنْ اتَّانَى يَمْشِي اتَّانَتْهُ هِرُولَةٌ) .

واژه : (خودا فرموده تی : (هر کس چاکه یک بکات نهوا ده چندان وینه ی بژده نوسریت وده بزی زیاتر ده کم ، وده هر کس خراپه یک بکات نهوا یک خراپه ی بژ دهنوسریت ، یان لی ی خُش دهم ، وده هر کس بستنی له من نزیک بیتوه من بالیک لی ی نزیک دهموه ، وده هر کس بالیک لیم نزیک بیتوه نهوا من باعیک لی ی نزیک دهموه . وده هر کس به پُیشتن به ره و پوم بیت من به ره و له به ره و یوی دهم) .

وَعَنِ ابِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) ، عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) : اَنْ رَجُلًا اَذْنَبَ ذَنْبًا فَقَالَ : اَيُّ رَبٍّ اَذْنَبْتُ ذَنْبًا فَاغْفِرْ لِي ، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : عِلْمُ عَبْدِي اَنْ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَاخُذُ بِهِ ، قَدْ غُفِرَتْ لِعَبْدِي ، ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ ، ثُمَّ اَذْنَبَ ذَنْبًا اَخْرَفَقَالَ : اَيُّ رَبٍّ اَعْمَلْتُ ذَنْبًا فَاغْفِرْ لِي ، فَقَالَ عَزَّوَجَلَّ : عِلْمُ عَبْدِي اَنْ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَاخُذُ بِهِ ، قَدْ غُفِرَتْ لِعَبْدِي . ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ ، ثُمَّ اَذْنَبَ ذَنْبًا اَخْرَفَقَالَ : اَيُّ رَبٍّ اَعْمَلْتُ ذَنْبًا فَاغْفِرْ لِي ، فَقَالَ : عِلْمُ عَبْدِي اَنْ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ ، اَشْرَدَكُمْ اِنِّي قَدْ غُفِرْتُ لِعَبْدِي ، فَالْيَعْمَلُ مَا شَاءَ) (۵) ، هَذِهِ الْاَحَادِيثُ كُلُّهَا صَحَاحٌ .

من حدیث عمر ابن الخطاب (رضی اللہ عنہ) قال : (قدم علی رسول الله (ﷺ) بسبی ، واذا امرأة من السبی تسعى ، اذ وجدت صبیا فی السبی فاخذته ، فالصقته ببطنها ، فارضعته ، فقال رسول الله (ﷺ) : (اترون هذا المرأة طارحة ولدها فی النار؟) قلنا : لا والله ، قال : (الله ارحم بعباده من هذه المرأة بولدها) (۸۸)

من حدیث ابی ذر (رضی اللہ عنہ) ، عن النبی (ﷺ) انه قال : (مامن عبد قال : لا اله الا الله ، ثم مات علی ذلك الا دخل الجنة) . قلت : وان زنی وان سرق ؟ قال : (وان زنی وان سرق وان زنی وان سرق وان زنی وان سرق) ثم قال فی الرابعة : (علی رغم انف ابی ذر) (۸۹)

واته : (هیچ به ندهیه ک نی به بلی (لا اله الا الله) پاشان له سهری مردوده ، نیللا ده چیت به هشتوه) نه بو زهر نه رموی : نه گهر نهو به ندهیه دواپین پیسی و دزی کردیت ؟ نه رموی : باداوپین پیسی و دزی بکات ، باداوپین پیسی و دزی بکات ، باداوپین پیسی و دزی بکات ، له چوارهم جاردآه رموی :

وفیهما من حدیث عثمان بن مالک (رضی اللہ عنہ) ، عن النبی (ﷺ) انه قال : (ان الله حرم النار علی من قال : لا اله الا الله ، یتقی بذلك وجه الله) .

واته : خوائ گه وره حرامی کردوه له سهر ناگر که سیک بلیت : (لا اله الا الله) وه مه به ستی په زامه ندی خودا بیت) .

وفیهما من حدیث انس بن مالک (رضی اللہ عنہ) ، عن النبی (ﷺ) : انه قال : (یرج من النار من قال : لا اله الا الله ، وكان فی قلبه من الخیر ما یزن شعیره ، ثم یرج من النار من قال : لا اله الا الله وكان فی قلبه من الخیر وزن برة ، ثم یرج من النار من قال : لا اله الا الله وكان فی قلبه من الخیر ما یزن ذرة) .

واته ناگر دهرده چتی مهر که سی بلی : (لا اله الا الله) ، له دلی دا کیشی دهنکه جزیه که خیری تیابیت پاشان له دوزخ دهرده هینریت مهر که س کیشی دهنکه که نمیکه خیری له دلی دا بیت ، پاشان له دوزخ دهرده هینریت مهر که س کیشی گهر دیله که خیر له دلی دا بیت) .

وعن أبى موسى (رضي الله عنه) قال : قال رسول الله (ﷺ) : (إذا كان يوم القيامة لم يبق مؤمن إلا أتى ييهودي أو نصراني حتى يدفع إليه فيقال له : هذا هتكك من النار) .

واته : نهبو موسای شه شعیری (دهای خدای لایبت) فەرموینی : پیغه مبهەر (ﷺ) فەرموینی :
(کاتی رۆژی دوايي دیت ، هیچ برادرایک نامینیت نیلا جولەکه یەک یان مەسیحی بەک - دیانیک - ی
بۆ دەهینریت و پێی دەوتریت . نێمه بزگار کەرتە لەناکەر) .

وعن عبدالله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله (ﷺ) : (ان الله عزوجل يستخلص رجلا من امتي على رؤوس الخلائق يوم لقيامة ، فينشر عليه تسعة وتسعين سجلا ، كل سجل منها مد البصر ، ثم يقول اتكبر من هذا شيئا ، اظلمك كتبتي الجافظون ، قال : لا يارب ، فيقول : لك عذراو حسنة ؟ فيبهت الرجل ن فيقول : لا يارب فيقول : بلى ، ان لك عندنا حسنة واحدة لا ظلم عليك اليوم ، فيخرج له بطاقة فيها : اشهد ان لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله ، فيقول : احضروه ، فيقول : ماهذه البطاقة مع هذه السجلات ، فيقال : انك لاتظلم ، فتوضع السجلات في كفة ، والبطاقة في كفة ، قال : فطاشت السجلات وثقلت البطاقة ، ولا يثقل شيء مع اسم الله عزوجل) .

واته : خدای گەڕه پیاویک لە ئومەتەکانم بزگار دەکات لەسەر هەموو بەشەریوت لەقیامەت دا ،
و ئەوەت و نو سەجیلی بۆ دەکەیت ، هەر سەجیلیک ئەوەندە ی چاوی بڕیکات ، پاشان دەلێت :
ئایا دەتوانی بەرپەرچی هیچ یەکێک لەم تالانانە بکەیت ، ئایا نوسەرانی - فریشتەکان - سەمیان
لێکرنوین ، ووتی : نەخیر ئەو پەروردگار و فەرمووی : ئایا هیچ بەهانه یەک یان خیریکت هەیە ،
پیاوێک سەرسام دەبێت و دەلێت : نەخیر ئەو پەروردگار ، وەخودا دەفەرمویت : بەلێ - تۆ
تەنها یەک خیرت هەیە و ئەمۆ سەمت لێناکریت بلیتیکی بۆ دەردەهینریت کە تیا بایا : اشهد ان
لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله)

خودا دەفەرمویت : (نامادە ی بکەن دەلێن : ئەم بلیت و سەجلانە چی یە ؟ ، دەوتریت : سەمت
لێناکرێ ، سەجیلەکان دەخیرتە تاییکی یەو و بلیتە کەش دەخیرتە تاییکێ تر هەبەو ، فەرمووی :
سەجیلەکان سووک دەبن و بلیتە کە قورس دەبێت ، وەهیچ شتێک ئەندازە ی ناوی خودا قورس
نابێت .

ونظر الفضيل بن عياض الى تسبيح الناس ويكأنهم يوم عرفة فقال : أرايتم لو ان هؤلاء صاروا الى رجل يسألونه دانقا ، اكان يردهم ، فقيل : لا ، فقال : والله المغفرة عند الله عز وجل اهون من اجابة رجل بدائق !

وآه : فوزه يلى كړې عياز سه يري كړد له پژۍ عره فاتدا خلكى ده كړياو ته سببچاتيان ده كړد . نجا فهرموى : نايا نه كړ نه م خلكانه ده پژشته لاي پياويك داوى شش يه كى درهم يان كړد ، نايا ناو ميديان ده كات و نايانداتى ووترا : نه خير ، نجا فهرموى : سويند به خودا به زه يى خوداى كړده ناسان تره له شش يه كى درهم پيدانى شو پياوه !

وعن ابراهيم ابن ادهم قال : خلا لي الطواف في ليلة شديدة المطر ، فلم ازل اطوف الى السحر ، ثم رفعت يدي الى السماء ، فقلت اللهم اني اسألك ان تصمني عن جميع ما تكره ، فاذا قائل يقول في الهواء : انت تسألني العصمة ، وكل خلقي يسألني العصمة ، فاذا غصبتك فعلى من اتفضل ؟

وآه : نيبراهيمي كړې نه درهم فهرموى شه ويكى ليزمه باران ته واقم كړد ، و هه تا پارشيرو ته واقم كړد ، پاشان ده ستم بهر ز كړده وه بڼ ناسمان ، ووتم : خوايه بمپايزه له هه موو نه وانه ي بيت ناخوښه ، يه كى له ناسمان ووتى : تو داوى نه ووم لى ده كى كى به ي تاوان بيت ، خلكى هه مووى داوى نه وه ده كى تاوان كى و له تاوان بيانپايزم نجا كړ تو له تاوان پيايزم نه ي فزل به سر كيدا بكم !!

و آخر وعولنا أن الحمد لله رب العالمين

و صلى الله على حبيبنا محمد و على آله و صحبه و سلم

ترجمينى :

هر فهرموده يه كى يان ووتى زانايك نامازه نه كرابوو بڼ راويه كى تكايه بگه پرده وه بڼ شو سرچاوانه ي كه نامازه يان بڼ ده كم - إن شاء الله - به تايبه تى كتبه كه ي - د. عمر سليمان الأشقر - الجنة و النار - بلام هه موو توانا خراوته كړ كه تنها فهرموده ي - صحيح - ، يان - حسن - به نيزيت ، به هيچ جوړيك پشت به فهرموده ي - ضعیف - نه ستراره ، نه مهش ناگاداري يه كه بڼ شو قوتاي يانه ي هه ول دده ن هه موو زانپاري يه كيان له سر بڼه ما و بڼينه يه كى زانستى پاك و هريگرن ، دوور له هه موو نه فسانه و حكايه ت خواني يه ك .

زانای موفه سیر ابوبکر جابر الجزائری ؓ له تفه سیری ئهم سورته دا فرموویته

به راستی نه بوله هب زهره ری کرد ، وهه مرو شتیکی دۆراند ، ئهم رسته بهش رسته ی نزا کردن له نه بوله هب بۆیه نه وهنددی نه برد به نه خوشی به کی کوشنده ی سامناک له ناوچوو وه بز ماودی سئ پۆژ مایه وه ، لاشه کی بۆکهنی کرد ، وه مناله کانی به سابون و ئاو به جوانی شۆردیان ، پاشان خوای که وره باس له وه ده کات که هیچ له مال و سامانی سودی پئی نه که یاند وه نه و سزایی دۆزهخی له سه ر لانه بردو له دۆزاخ بۆکاری نه کرد ، به لکر ده چینه ئاکرتیکی بلنسه داری کلپه ستیهر .

ههروه ما ، خیزانه که یشی که ناوی (ام جمیل) بوو ، ئهم ئافرده ته پیشه ی قسه هاتوچۆ پتیکردن و دیو زمانی کردن بوو ، وه دپکی تیژی له سه ره پیکای پیغه مبه ر ؓ داده نا کاتیکی دهر ده چوو بۆ نوژی به یانی ، وه له ملی خیزانه که ینا کوریسیک هه به په لکی خورما (أیسر التفاسیر ج ۳ ص ۱۲۷) .

قتاده ؓ فرموویته : له ملیدایه موری سپی که له ده ریا ده هینریت ، هه ندی ده لئین : واته نه و ئافرده نه وهنده خراب بووه به ستراوه له وه ی که بهوا بهینیت (جامع الاحکام القرآن ج ۱۰ ص ۲۴۷) .

لاپه ره (۸۰) نه بوو هورهیره فرموویته : پیغه مبه ر ؓ فرموویته : پیاویک تاوا تیکی کرد ، ووتی : نه ی پهروه رنکار تاوا تیکم کرد لیم خۆش ببه ، خوای که وره فرموی : بهنده کهم زانی که پهروه رنکاریکی هه به و تۆله ی لی ده ستیتیت بۆیه داوای لی ده کات ، له بنده کهم خۆش بووم . پاشان ده میتیت وه هینده ی ئاره زو بکات ، پاشان تاوا تیکی تر ده کات ، وه ده لیت : نه ی پهروه رنکار تاوا تیکم کرد لیم خۆش ببه ، خوای که وره فرموی : بهنده کهم زانی پهروه رنکاریکی هه به ، له بنده کهم خۆش بووم . پاشان ماوه یه کی تری پئی چوو کونا هیککی تری کرد وتی : نه ی پهروه رنکار : تاوا تیکم کرد لیم خۆش ببه ، ده فرمویت : بهنده کهم زانی پهروه رنکاریکی هه به له

تاوان خۆش ده بیت ، ئیوه ده کرم به شاهید که من لپی خۆش ده بم ، ده باچی ده کات . بیکات)

لاپه ره (۸۱) عومری کرپی خه تاب ؓ فرموویته : که نیه کیکیان هینا بز پیغه مبه ر ؓ به کی له ئافرده ته که نیه که کان به هه له داوان ده پیشت ، له ئاو ئافرده و ده ستکه وته کانی جه نکدا ، مندالیککی بینی و کرتیه ئامیز ، به خۆیه وه لچکاند ، شیر ی دایه ، پیغه مبه ر ؓ فرموی : نایا ئو ئافرده ته ده بینن وه بهوا ده کن که ئو منداله فری بداته ئاکره و؟ ووتمان : به خوا نه خیر ، فرموی : خوا به ره حم تره به بهنده کانی له و ئافرده ته بۆ منداله کی

سەرچاوه‌گان

القرآن الكريم	
- تەفسیری قورئانی پیرۆز	مامۆستا مه‌لا عوسمان عه‌بولعه‌زیز
- زی‌ده‌ التفسیر	محمد سلیمان عبدالله الأشقر
- تفسیر آیات الأحكام	للقرطبی
- تفسیر القرآن العظیم	لحافظ ابن کثیر
- الجنة و النار	د. عمر سلیمان الأشقر
- عقیده المؤمن	أبو بکر جابر الجزائری
- تخويف من النار	لابن رجب
- البحر الرائق في الزهد و الرفائق	أحمد فريد
- ریاض الصالحین	لإمام النووي
- التذكرة	للقرطبی
- ترتیب الأحادیث صحیح الجامع الصغیر	للشیخ الألبانی
- جهنم أهلها و أحوالها	
- أهوال القيامة	علی الکلب
- کتاب الحدائق فی علم الحدیث و الزهدیات	لابن الجوزی
- الترغیب و الترهیب	للمنذری
- سلسلة الأحادیث الصحیحة	للشیخ محمد ناصر الدین الألبانی
- سلسلة الأحادیث الصحیحة	شیخ محمد ناصر الدین الألبانی
- مختصر منهاج القاصدين	إبن قدامة المقدسي
- آیس التفاسیر	أبو بکر جابر الجزائری
- مختصر منهاج القاصدين	علی بن حسنت علی عبدالحمید و شعیب الأرنؤوط

پیرست

لایه‌پره	باب‌ت
۳	- پیشه‌کی چاپی دوه‌م
۴	- ده‌سپیک
۷	- نایا نیستا دوزه‌خ دروست کراره
۹	- یه‌که‌م : په‌نکی ناگره‌که‌ی
۱۰	- دوه‌م : قولایی دوزه‌خ و تینی گه‌رمی و فراوانی‌یه‌که‌ی
۱۳	- سی‌یه‌م : ده‌رگاکانی دوزه‌خ و ناوه‌کانی
۱۷	- چواره‌م : شیوو دۆله‌کانی دوزه‌خ
۱۹	- پینجه‌م : سوته‌مه‌نی دوزه‌خ
۲۰	- شه‌شم : مار و دوپیشکی دوزه‌خ
۲۱	- خه‌وته‌م : دوزه‌خی‌یه‌کان کین؟
۲۱	- هه‌شته‌م : راپیچ کردن و پیشوازی لئی کردن و بردنیاں بۆ دوزه‌خ
۲۳	- نۆیه‌م : خواردنی دوزه‌خی‌یه‌کان
۲۴	- ده‌یه‌م : خوارنه‌وه‌ی دوزه‌خی‌یه‌کان
۲۵	- یانژه : پۆشاسی دوزه‌خی‌یه‌کان
۲۶	- دوانژه : پاخه‌ری دوزه‌خی‌یه‌کان
۲۷	- سیانژه : کۆت و زنجیری دوزه‌خی‌یه‌کان
۲۸	- چواره‌ده : گه‌رده‌یی دوزه‌خی‌یه‌کان و فاشیرینی شیوه‌یان
۲۹	- پانژه : رق و قین و هاواری دوزه‌خ
۳۰	- شانژه : نیش و زانی ناگره‌کات به‌دل
۳۱	- خه‌فده : گریان و هاواری دوزه‌خی‌یه‌کان
۳۲	- هه‌ژده : ترندی سزا و بیزار بونی دوزه‌خی‌یه‌کان
۳۳	- نۆزده : بین هیوایی و نه‌مری و ناخ هه‌لکیشانی بین باوه‌ران له دۆزمخدا
۳۶	- بیست ووتاری شه‌بتان بۆ دوزه‌خی‌یه‌کان
۳۷	- بیست و یه‌ک : ناوی پروباری - الغرطة -

۳۷	- بیست و دو: دوزه‌خی‌دان و په‌رستراوه‌کاتیان پیگ‌وه لری ده‌دین دوزه‌خ‌ره
۳۹	- بیست و سی: ده‌چوونی ریخولی دوزه‌خی‌به‌کان
۴۰	- بیست و چوار: هه‌ندیک له‌شیوه‌کانی سزای دوزه‌خ
۴۱	- بیست و پینج: نایا هه‌مو چاکه‌کاریک وه به‌د کاری: که به دوزه‌خدا ده‌بریت
۴۲	- بیست و شش: سزای ده‌روونی‌به‌کان دوزه‌خ
۴۶	- بیست و هه‌وت: نه‌و تاوانه هه‌ره که‌ورانه‌ی که‌ده‌بنه هوی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی له‌دوزه‌خدا
۴۸	- بیست و هه‌شت: هوی چی‌به دوزه‌خی‌به‌کان نون
۴۹	- بیست و نه: سزای شه‌یتان له دوزه‌خدا
۵۰	- سی: زوری‌به دوزه‌خی‌به‌کان کین؟
۵۱	- سی و یک: چون خوت له دوزه‌خ ده‌پاریزیت
۵۳	- سی و دو: ووتو ویزی دوزه‌خی‌به‌کان
۵۴	- سی و سی: سیبه‌ری دوزه‌خ
۵۶	- سی و چوار: برژاندنی بیستی له‌شیان
۵۶	- سی و پینج: جنوکه‌ی کافر ده‌چیته دوزه‌خ‌ره
۵۷	- سی و شش: ره‌ش هه‌لکه‌پاندنی ده‌م و چاویان
۵۸	- سی و هه‌وت: ئاکر ئابلوقه‌ی بی باوه‌پان ده‌دات
۶۰	- سی و هه‌شت: نه‌و تاوانانه‌ی هه‌ره‌شه‌ی چوونه دوزه‌خی لی کراوه
۶۹	- سی و نه: کی سزای زور سه‌خت ده‌دریت؟
۷۰	- چل: ئاکر خواردنیان ده‌بیت
۷۱	- چلو به‌ک: زورینه‌ی‌خه‌لکی دوزه‌خین
۷۳	- چلو دوو: کومه‌لیک بو خویان له‌ئاکردان
۷۴	- چلو سی: کاریکه‌ری ئاکر له‌سه‌ر دونیا و نه‌هله‌که‌ی
۷۵	- چلو چوار: نایا که‌س ئاکر ده‌بینیت له‌پیش قیامه‌تدا؟
۷۶	- چلو پینج: ئاکر ده‌مینیت‌وه و له‌ناو ناچیت
۷۶	- چلو شش: نه‌وانه‌ی ده‌لین ئاکر له‌ناو ده‌چیت
۸۳	- تیپینی
۸۴	- سه‌رچاوه‌کان